

การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคนดี และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

นางสาว ศรันยา จิตชัยโกคา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-2114-5

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MEDIA EXPOSURE, KNOWLEDGE, ATTITUDE AND ACCEPTANCE
OF SOCIAL ORDERING POLICY AMONG PEOPLE IN BANGKOK

MISS SARUNYA CHITCHAIPOKA

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Development Communication

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-2114-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การยอมรับนโยบายจัด
ระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาว ศรัณยา จิตชัยโกคา

สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์พัฒนาการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนวดี บุญลือ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

คณบดีคณะนิเทศศาสตร์

(รองศาสตราจารย์จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ พิชนี เชายจรรยา)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนวดี บุญลือ)

กรรมการ

(ดร.วิเชียร เกตุสิงห์)

ศรัณยา จิตชัยโกคา : การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร (MEDIA EXPOSURE, KNOWLEDGE, ATTITUDE AND ACCEPTANCE OF SOCIAL ORDERING POLICY AMONG PEOPLE IN BANGKOK) อาจารย์ที่ปรึกษา :

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนวดี บุญลือ, 203 หน้า. ISBN 974-17-2114-5.

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 410 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลอาศัย ค่าเฉลี่ย t - test One-way ANOVA ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน
2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน
3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส อายุ อาชีพ และระดับรายได้แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายการจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน
4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส อายุ และอาชีพ แตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน
5. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากวิทยุ นิตยสาร สามิภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ และนายจ้าง/ลูกจ้าง มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
6. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม
7. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
8. ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม
9. ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม
10. ทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
11. ตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้แก่ การเปิดรับข่าวสาร เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ สื่อบุคคล และสื่อมวลชนโดยรวม

ภาควิชา   การประชาสัมพันธ์   ลายมือชื่อนิติศ.....ศรัณยา จิตชัยโกคา
 สาขา   นิเทศศาสตร์พัฒนาการ   ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....ธนวดี บุญลือ
 ปีการศึกษา   2545   ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

##4485126028: MAJOR DEVELOPMENT COMMUNICATION

KEY WORD: MEDIA EXPOSURE / KNOWLEDGE / ATTITUDE / ACCEPTANCE /
SOCIAL ORDERING POLICY

SARUNYA CHITCHAPOKA : MEDIA EXPOSURE, KNOWLEDGE, ATTITUDE
AND ACCEPTANCE OF SOCIAL ORDERING POLICY AMONG PEOPLE IN
BANGKOK. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. THANAWADEE BOONLUE,
Ph.D. , 203pp. ISBN 974-17-2114-5.

The purpose of this survey is to study the correlation between information exposure, knowledge, attitude and acceptance of social ordering policy. Questionnaires were used for data collection from a total of 410 samples. Percentage, mean, t – test, One – way ANOVA, Pearson’s product moment correlation coefficient and multiple regression were employed for the analysis of the data through SPSS program.

Findings:

1. People in Bangkok metropolitan area with different marital status, age, level of education, occupation and income are significantly different in information exposure about Social Ordering Policy.
2. People in Bangkok metropolitan area with different sex, marital status, age, level of education, occupation and income are not significantly different in knowledge about Social Ordering Policy.
3. People in Bangkok metropolitan area with different marital status, age, occupation and income are significantly different in attitude toward Social Ordering Policy.
4. People in Bangkok metropolitan area with different marital status, age and occupation are significantly different in acceptance of Social Ordering Policy.
5. Media Exposure to radio, Magazine, communication with spouses, family members, cousins, employers and employees negatively correlated with knowledge about Social Ordering Policy.
6. Exposure to television and newspaper positively correlated with attitude toward Social Ordering Policy.
7. Media Exposure positively correlated with acceptance of Social Ordering Policy.
8. Knowledge is positively correlated with attitude toward Social Ordering Policy.
9. Knowledge is not significantly correlated with acceptance of Social Ordering Policy.
10. Attitude is positively correlated with acceptance of Social Ordering Policy.
11. Media Exposure is the variable best explain acceptance of Social Ordering Policy.

Department	Public Relations	Student’s signature..... <i>Sarunya</i> .....
Field of Study	Development Communication	Advisor’s signature..... <i>Thanawadee B.</i> .....
Academic year	2002	Co-advisor’s signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากหลายๆ ท่านทั้งนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งหลาย ตั้งแต่ รองศาสตราจารย์ ดร.ธนวดี บุญลือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้มอบความรู้และคำแนะนำต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ตั้งแต่ต้นด้วยความเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอตลอดช่วงเวลาที่ยุ่วิจัยทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รองศาสตราจารย์ พัทธนี เขยจรรรยา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. วิเชียร เกตุสิงห์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข รวมถึงตรวจสอบเนื้อหาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ทำยนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ขอบคุณน้องชาย และน้องสาวของผู้วิจัย ที่คอยเป็นกำลังใจ ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุกๆ ด้านเป็นอย่างดีเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาตามที่ตั้งใจไว้

ศรัณยา จิตชัยโกคา

2546

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ

บทที่ 1 บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	14
ปัญหานำวิจัย.....	14
สมมติฐานการวิจัย.....	15
ขอบเขตของการวิจัย.....	16
คำนิยามศัพท์ในการวิจัย.....	16
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	17

บทที่ 2 แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สรุปเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม.....	19
แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร.....	29
แนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร.....	32
แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์.....	36
แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้.....	39
แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	42
แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	50
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม.....	53
แนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม.....	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
ประชากร	68
กลุ่มตัวอย่าง.....	68
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
การตรวจสอบความน่าเชื่อถือเครื่องมือ.....	71
การวัดตัวแปร.....	73
เกณฑ์การให้คะแนนตัวแปร.....	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	78
การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล.....	78
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย.....	153
การทดสอบสมมติฐาน.....	155
อภิปรายผลการวิจัย.....	159
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	185
ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป.....	186
รายการอ้างอิง.....	188
ภาคผนวก.....	195
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	203

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	82
2. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	83
3. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	84
4. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	85
5. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	86
6. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับรายได้.....	87
7. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้ง ในการเปิดรับข่าวสารทั่วไป จากสื่อมวลชน ต่อเดือน.....	88
8. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลา ในการเปิดรับข่าวสารทั่วไป จากสื่อมวลชน ในแต่ละครั้ง.....	89
9. แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารทั่วไป จากสื่อมวลชน.....	90
10. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้ง ในการเปิดรับข่าวสารทั่วไป จากสื่อบุคคล ต่อสัปดาห์.....	91
11. แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารทั่วไป จากสื่อบุคคล.....	92
12. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลา ในการเปิดรับข่าวสารทั่วไป จากสื่อบุคคล ในแต่ละครั้ง.....	93
13. แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารทั่วไป จากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล.....	94
14. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับ ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน ต่อเดือน.....	95
15. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน ในแต่ละครั้ง.....	96
16. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับ ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อบุคคล ต่อสัปดาห์.....	97
17. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อบุคคล ในแต่ละครั้ง.....	98
18. แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน.....	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
19. แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อบุคคล.....	100
20. แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล.....	101
21. แสดงค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม.....	102
22. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามระดับความรู้เกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคม.....	104
23. แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม.....	105
24. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามระดับทัศนคติต่อ นโยบายจัดระเบียบสังคม.....	107
25. แสดงค่าเฉลี่ยของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม.....	108
26. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามระดับการยอมรับ นโยบายจัดระเบียบสังคม.....	110
27. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ นโยบาย จัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามเพศ.....	111
28. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามเพศ.....	112
29. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	113
30. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	114
31. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามอายุ.....	115
32. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคม จำแนกตามอายุ.....	117
33. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	118

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
34. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	120
35. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามอาชีพ.....	121
36. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคม จำแนกตามอาชีพ.....	123
37. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามระดับรายได้.....	124
38. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคมจาก จำแนกตามระดับรายได้.....	126
39. แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามเพศ.....	127
40. แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	128
41. แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามอายุ.....	129
42. แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	130
43. แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามอาชีพ.....	131
44. แสดงผลการทดสอบความแตกต่าง ของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามระดับรายได้.....	132
45. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามเพศ.....	133
46. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	134

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
47. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามอายุ.....	135
48. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	136
49. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามอาชีพ.....	137
50. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามระดับรายได้.....	138
51. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามเพศ.....	139
52. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	140
53. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามอายุ.....	141
54. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	142
55. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามอาชีพ.....	143
56. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามระดับรายได้.....	144
57. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคมกับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อต่างๆ.....	145
58. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคมกับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อต่างๆ.....	146
59. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคมกับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อต่างๆ.....	147

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
60. คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้เกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคมกับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม.....	148
61. คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้เกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคมกับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม.....	149
62. คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างทัศนคติต่อ นโยบายจัดระเบียบสังคมกับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม.....	150
63. ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเมื่อให้การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม เป็นตัวแปรตาม และเลือกใช้ตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ.....	151

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภายใต้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไทยอย่างรวดเร็วในช่วง 1 ทศวรรษที่ผ่านมา ซึ่งนับว่าเป็นปรากฏการณ์ทางบวกต่อสังคมไทยที่น่ายินดี แต่ในขณะเดียวกันสภาวะการณ์ทางลบของสังคมไทยก็ผุดขึ้นมาให้เห็นอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

สภาวะการณ์ปัญหาของสังคมปัจจุบัน ประการหนึ่งก็คือ ปัญหายาเสพติด ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นมาก และที่น่าเป็นห่วงมากคือ ได้แพร่ระบาดไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาตัวเลขและสถิติของผู้ติดยาที่มีการขยายช่วงอายุไปยังกลุ่มเยาวชนที่มีอายุน้อยลงไปเรื่อยๆ นอกจากนี้ยังได้มีการพัฒนารูปลักษณะของยาเสพติดใหม่ๆ ที่มีชื่อต่าง ๆ กันออกไป ทั้งยาอ็ ยาเลฟ ยาเค ฯลฯ รวมถึงความหลากหลายระดับราคาของยาเสพติด และการชักชวนให้เกิดการเสพ และการซื้อขายได้ง่ายมากยิ่งขึ้น ทำให้การแพร่ระบาดยาเสพติดเหล่านี้เข้าไปทุกแห่งอย่างง่ายดาย

ปัญหายาเสพติดนั้นเป็นปัญหาที่ควรเร่งแก้ไขอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นปัญหาที่ใหญ่และลุกลามได้ง่าย ยิ่งในปัจจุบันได้แพร่ขยายไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชนมากขึ้น ซึ่งควรให้ความสำคัญต่อปัญหานี้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้จะเห็นได้จากงานวิจัยและการสำรวจศึกษาต่างๆ ดังนี้

การสำรวจของ สำนักวิจัยเอแบค - เคเอสซีอินเตอร์เนตโพลล์ (เอแบคโพลล์) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เสนอผลสำรวจ ภาคสนาม เรื่อง "สำรวจปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานบันเทิง : กรณีศึกษาประสบการณ์ของกลุ่มนักเรียน-นักศึกษาที่นิยมเที่ยวกลางคืน ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา"

ดำเนินโครงการวิจัยระหว่างวันที่ 12 - 29 มกราคม 2540 ด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงกลุ่มนักเรียน - นักศึกษาที่นิยมเที่ยวกลางคืนในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา เพื่อเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวนแบบสอบถามที่ถูกนำเข้าวิเคราะห์รวมทั้งสิ้น 1,757 ตัวอย่าง

ผลสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน - นักศึกษาชาย มีอายุไม่เกิน 20 ปี และส่วนใหญ่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าจ่ายค่าบริการเปิดขวดเหล้าด้วยตนเอง มากที่สุดในขณะที่ รองลงมาระบุว่าจ่ายค่าบริการเปิดขวดเหล้าด้วยวิธีการเฉลี่ยกันกับเพื่อนๆ ตามลำดับ ซึ่งกลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมดื่มเหล้า รองลงมานิยมสูบบุหรี่ตามลำดับ และเมื่อทำการจัดอันดับยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่างที่เคยทดลองแล้ว พบว่า เคย

ทดลอง ักฎษา เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือเคยลองยาบ้า ยาอี เฮโรอีน ยาเค ยา Love โคเคน และ เหล้าแห้ง ตามลำดับ

ส่วนความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิงยามค่ำคืนในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งเที่ยวประมาณ 1-5 ครั้ง รองลงมาเที่ยวประมาณ 6 - 10 ครั้ง และน้อยที่สุดระบุว่าเที่ยวมากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 303 คน หรือส่วนน้อยระบุเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเยาวชนที่ไปเที่ยวด้วยกันตามสถานบันเทิง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าไม่เคย และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ขอตอบอีกจำนวนหนึ่ง

ประเด็นสำคัญที่ค้นพบ คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดยืนยันว่าได้พบเห็นสถานบันเทิงที่เปิดบริการเกินเวลา 02.00 น. อีกจำนวนหนึ่งระบุไม่เคยพบเห็น ซึ่งประเด็นที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งคือ กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งยืนยันว่า พบเห็นการเสพยาเสพติดกันในสถานบันเทิง และส่วนหนึ่งระบุว่าไม่เคยพบเห็น

ส่วนประเด็นเกี่ยวกับ กลุ่มบุคคลใดบ้างที่มีส่วนพัวพันกับการเสพยาเสพติดในสถานบันเทิง ซึ่งพบว่า อันดับที่ 1 ได้แก่กลุ่มนักเที่ยวขาประจำ อันดับที่ 2 ได้แก่เจ้าของสถานบันเทิง อันดับที่ 3 ได้แก่ พนักงานของสถานบันเทิง อันดับที่ 4 ได้แก่ ดารา / นักร้อง และอันดับที่ 5 ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดยืนยันว่า ทราบข่าวการจับกุมเยาวชนที่จัดปาร์ตี้ยาเสพติดตามสถานบันเทิงต่างๆ ในขณะที่มีกลุ่มตัวอย่างเพียงเล็กน้อยระบุว่าไม่ทราบ ประเด็นที่น่าสนใจคือ กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งระบุว่า ข่าวการจับกุมเยาวชนที่จัดปาร์ตี้ ยาเสพติดนั้นส่งผลให้ลดการเที่ยวกลางคืนลง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างอีกเกือบครึ่งระบุว่าไม่มีผล

- 10 อันดับผลกระทบจากการที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดตามสถาน บันเทิง พบว่า
  - อันดับที่ 1 ได้แก่ ทำให้จัดปาร์ตี้ยาเสพติดน้อยลง / หยุดชั่วคราว / ระมัดระวังมากขึ้น
  - อันดับที่ 2 ได้แก่ เปลี่ยนรูปแบบการจัด / เปลี่ยนสถานที่ ไปเรื่อยๆ
  - อันดับที่ 3 ได้แก่ ทำให้ยาเสพติดมีราคาแพงมากขึ้น
  - อันดับที่ 4 ได้แก่ ทำให้เยาวชนลดการเที่ยวลง
  - อันดับที่ 5 ได้แก่ สร้างความเสียหายแก่ธุรกิจบันเทิงตอนกลางคืน
  - อันดับที่ 6 ได้แก่ เยาวชนที่ถูกจับเสียอนาคต
  - อันดับที่ 7 ได้แก่ ลดปริมาณและ ความถี่ในการเสพยา
  - อันดับที่ 8 ได้แก่ กลับตัวเป็นคนดี / เลิกเที่ยว
  - อันดับที่ 9 ได้แก่ ผู้ปกครองเข้มงวดมากขึ้น
  - อันดับที่ 10 ได้แก่ ผู้ค้ายาเสพติดคิดหาวิธีการป้องกันการจับกุมในรูปแบบใหม่

อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยืนยันว่าจะยังคงจัดปาร์ตี้ยาเสพติดอยู่ ซึ่งในจำนวนหนึ่งระบุว่าจะจัดตามสถานบันเทิงเหมือนเดิม ในขณะที่อีกจำนวนหนึ่งระบุว่าจะเปลี่ยนรูปแบบการจัดปาร์ตี้ไปในลักษณะของจัดทัวร์ปาร์ตี้ยาเสพติดตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ กลับไปจัดตามห้องพักคอนโดมิเนียม หรือจัดตามสถานที่ที่มีกลุ่มอิทธิพลคอยคุ้มครอง และแอบแฝงไปจัดตามงานเลี้ยงต่างๆ เป็นต้น

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้จัด 10 อันดับต้นตอบปัญหายาเสพติดในกลุ่มนักเรียน - นักศึกษาที่นิยมเที่ยวกลางคืน คือ

อันดับที่ 1 ได้แก่ สถานับครอบครัวล่มสลาย เยาวชนรู้สึก เศร้าโศกในจิตใจ และไม่มีผู้ให้คำปรึกษาที่ดี

อันดับที่ 2 ได้แก่ เพื่อนชักชวน

อันดับที่ 3 ได้แก่ อยากรลอง / รักสนุก

อันดับที่ 4 ได้แก่ ทำตามแบบดาราแฟชั่น

อันดับที่ 5 ได้แก่ บรรยากาศในสถานบันเทิงพาไป

อันดับที่ 6 ได้แก่ ความเครียด จึงหาทางระบายออก

อันดับที่ 7 ได้แก่ ถูกหลอก

อันดับที่ 8 ได้แก่ เพราะเบื่อชีวิต

อันดับที่ 9 ได้แก่ มีปัญหาการเรียน

อันดับที่ 10 ได้แก่ อื่นๆ อาทิ ประชดชีวิต / Һายาได้ง่าย

สถานที่ล่อแหลมต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดแห่งหนึ่ง ก็คือ สถานบริการ และสถานบันเทิงต่าง ๆ ที่กำลังบั่นทอนเด็กและเยาวชนไทยอย่างมาก แม้ว่าจะมีหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชนหลาย ๆ หน่วยงานที่พยายามรณรงค์ป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดก็ตาม ก็ยังพบว่า จำนวนการจับกุมคดียาเสพติดก็ยังคงสูงเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปีอย่างต่อเนื่อง เหตุหนึ่งมาจากการขาดการควบคุมกำกับดูแลสถานบริการและแหล่งบันเทิงต่างๆอย่างจริงจัง

ในด้านปัญหาเสพติดนี้รัฐบาลโดย ฯ พณ ฯ นายกรัฐมนตรี (พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร) ได้จัดประชุมระดับความคิดการแก้ไขปัญหาเสพติดเมื่อวันที่ 10-11 มีนาคม 2544 ณ จังหวัดเชียงราย โดย ฯ พณ ฯ นายกรัฐมนตรีได้สั่งกำชับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำกับ ควบคุมดูแลสถานบริการ และแหล่งบันเทิงเริงรมย์ต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งแพร่ กระจายยาเสพติดสำคัญต้องมีการจัดระบบควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด โดยให้กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย ร่วมกันพิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหา

ปัจจุบันสถานบริการหลายแห่งยังตั้งอยู่อย่างกระจัดกระจายไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดปัญหาความเดือดร้อนรำคาญแก่ราษฎรที่มีบ้านเรือนอยู่ใกล้ นอกจากนี้ ยังเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหายาเสพติด และปัญหาสังคมอื่น ๆ ตามมา ดังนั้นการเข้าไปควบคุมกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด ไว้อย่างเคร่งครัด จึงเป็นการแก้ปัญหา ยาเสพติด และปัญหาสังคมอีกทางหนึ่งด้วย

ด้วยเหตุนี้จึงได้เกิดนโยบายจัดระเบียบสังคมขึ้น ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ร.ต.อ. ปุรชัย เปี่ยมสมบุญรณ์ เป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อเป็นแนวทางในการลดและขจัดการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในส่วนของสถานบริการและสถานบันเทิง โดยให้มาตรการทางกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

ในความเป็นจริงแล้วที่ผ่านมาพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีการบังคับใช้กัน อยู่แล้ว หากแต่เพียงว่าไม่มีการบังคับใช้อย่างเข้มงวด ทางด้าน ร.ต.อ. ปุรชัย เปี่ยมสมบุญรณ์ จึงนำมาบดฝุ่นใหม่ และเริ่มต้นบังคับใช้อย่างเข้มงวดนั่นเอง

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมการประกอบ การสถานบริการ เนื่องจากได้มีบุคคลที่ประกอบกิจการสถานบริการบางประเภท อาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมของประชาชน หรือจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงที่ไม่เหมาะสม อันเป็นเหตุให้เยาวชนเอาเยี่ยงอย่าง จนประพฤติดัว เสื่อมทรามลง รวมถึงเป็นแหล่งขยายการแพร่ระบาดของยาเสพติดอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่ง ความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของชาติ โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดประเภทของสถานบริการ ข้อปฏิบัติของผู้ขอรับอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการได้ แก่ การห้ามมิให้ ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ เข้าไปในสถานบริการในเวลาทำการ การห้ามมิ ให้มีการดำเนินกิจการสถานบริการในทางที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม อันดีของประชา ชน การควบคุมมิให้มีการแสดงลามกหรืออนาจาร เป็นต้น โดยมีข้อกำหนดในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดเขตพื้นที่ที่ตั้งสถานบริการ ตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509

นโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่มีการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ซึ่งในขั้นตอนที่ 1 การดำเนินการในขั้นตอนนี้ นั้น ได้ถูกนำมาวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมาก จนกลายเป็นประเด็น ทุกคนต้องพูดถึง

ขั้นตอนที่ 1 ของนโยบายจัดระเบียบสังคมได้แก่

นำ พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ.2509 มาบดฝุ่นเพื่อบังคับใช้ให้ปฏิบัติถูกต้อง 4 เรื่องคือ

1. เปิดถูกประเภท และปิดไม่เกิน 02.00 น.

การให้สถานบริการ เปิด - ปิด ตามเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 และ 6 ซึ่งออกความตามใน พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509 ดังนี้

1.1 กลุ่มสถานบันเทิง สถานบริการ ผับและบาร์ จะต้องปิดบริการภายในเวลา 02.00 น.

1.2 กลุ่มที่เป็นร้านอาหาร จำหน่ายสุรา – เบียร์ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะต้องปิดบริการภายในเวลา 01.00 น.

1.3 กลุ่มร้านอาหารที่แท้จริง เช่น ร้านข้าวต้ม อาหารอีสาน รวมถึงร้านสะดวกซื้อที่เปิดขาย 24 ชั่วโมง และมีน้ำมัน ห้ามมิให้จำหน่ายสุรา หลังเวลา 24.00 น.

ในทางปฏิบัตินั้น ถ้าถึงเวลา 02.00 น.แล้ว สิ่งที่ต้องปฏิบัติอันดับแรก 1. ต้องเช็คบิลเรียบร้อย 2. ปิดไฟ 3. ปิดแอร์ 4. หยุดการแสดงดนตรีหรือกิจกรรมทุกอย่างให้หมด

2. ห้ามเยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าสถานบริการ ยกเว้นคนทำงานภายในสถานบริการ (อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี)

3. ห้ามมียาเสพติด

4. ห้ามการแสดงไม่เหมาะสม

การใช้มาตรการทางกฎหมายแก่ผู้ประกอบการสถานบริการ และสถานบันเทิงที่ฝ่าฝืนทางเจ้าหน้าที่จะใช้อำนาจตามกฎหมายสั่งให้พักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งหยุดสถานบริการ 30 วัน และหากยังมีการฝ่าฝืนให้สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งให้หยุดกิจการโดยไม่มีกำหนดเวลาแล้วแต่กรณี

ทางด้าน ร.ต.อ.ปุระชัยยังกล่าวเสริมอีกว่า

“กลุ่มที่ผมให้ความสำคัญที่สุด คือ การจัดระเบียบสังคมเด็กและเยาวชน เพราะเราต้องการให้เห็นว่า เราปกป้องเขา เราไม่ได้ไปรังแก และทำให้เข้าใจว่าหน้าที่ของเด็กคืออะไร อย่างที่สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพเคยตรัสไว้ 100 กว่าปีมาแล้วว่า ในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิตเด็กและเยาวชน จะต้องอยู่กับบ้านและโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ และหน้าที่ของพ่อแม่ครูบาอาจารย์ก็ต้องช่วยกล่อมเกล่าให้การปกป้องเด็ก แต่เด็กเองก็มีหน้าที่ที่จะต้องเรียนรู้และประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในสิ่งที่ดีงามของคุณพ่อแม่และประเทศชาติ ทุกฝ่ายมีทั้งสิทธิและหน้าที่ เด็กเยาวชนจะเอาแต่สนุกไม่ได้”

จากการประกาศใช้นโยบายจัดระเบียบสังคม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งเน้นไปยังเหตุปัจจัยของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดปัญหาคุณภาพของเยาวชนที่กำลังตกต่ำ และอาชญากรรมทุกประเภทที่กำลังเพิ่มทวีมากขึ้นในสังคม ได้ส่งผลไปทั่วทั้งสังคม ทำให้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากมายในทุกสาขาอาชีพ ถึงข้อดี ข้อเสีย ที่จะเกิดจากนโยบายจัดระเบียบสังคมนี้ว่าจะให้ประโยชน์กับสังคมได้จริงหรือไม่ ฝ่ายใดจะได้ประโยชน์ ฝ่ายใดจะเสีย

ประโยชน์ ซึ่งมีเสียงโต้แย้งเกิดขึ้นมาก มีทั้งเสียงที่ออกมาเห็นด้วย และสนับสนุนให้ดำเนินการต่อไป รวมทั้งเสียงที่ออกมาคัดค้านอย่างเต็มที่

พล.ต.ต.พงศพัศ พงษ์เจริญ โฆษกสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กล่าวว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กำชับให้ทุกกองบัญชาการสนองนโยบายจัดระเบียบสังคมของรัฐมนตรีนว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่เดินหน้าจัดระเบียบสังคมอย่างจริงจังตั้งแต่ปี 2544 ต่อเนื่องมาจนถึงปี 2545 โดยในรอบ 3-4 เดือนที่ผ่านมา ตำรวจมีผลการจับกุมผู้กระทำความผิดจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะมีการประชุม พิจารณาดำเนินการ และกำชับเพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายจัดระเบียบสังคม เป็นไปอย่างรัดกุม รอบคอบ มีผลในทางปฏิบัติสูงสุด สำหรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ปี 2544 นั้น ถือว่าประสบความสำเร็จสูง ได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการสถานบริการ และประชาชน ในการแจ้งเบาะแสการกระทำความผิด ของเยาวชนนอกเหนือจากมั่วสุมในสถานบริการ คือตามบ้านเช่า อพาร์ตเมนต์ และคอนโดมิเนียม

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ เลขาธิการพรรคชาติพัฒนา กล่าวถึงนโยบายจัดระเบียบสังคมว่า เป็นเรื่องที่ดีและสังคมก็ขานรับ แต่จะดำเนินการได้อย่างจริงจังมากน้อยแค่ไหน ต้องขึ้นอยู่กับทุกฝ่ายให้ความร่วมมือ ซึ่งการจัดระเบียบสังคมจะลดผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจได้ด้วย แต่อยากให้มีความร่วมมือจากทุกฝ่าย เพราะการจัดระเบียบสังคมจะมีผลกระทบต่อบางส่วนบ้าง เช่น ผู้ประกอบการ ดังนั้น จึงควรมีมาตรการรองรับ เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถรับภาระในส่วนนี้ด้วยกัน คิดว่าเป็นเรื่องที่น่าสนับสนุน แต่ต่างชาติจะมองอย่างไรถือว่า เป็นมุมมองของเขา แต่ที่เราเข้าใจปัญหาภายในประเทศของเรา

ด้านนางปวีณา หงสกุล ประธานมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี กล่าวว่า นโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ดี เพราะบ้านเมืองเราไม่ค่อยมีระเบียบและไม่ได้วางแผนกันมานาน นโยบายวางเป็นแผนจริงแต่ถูกละเลยในการปฏิบัติหรือปฏิบัติแบบฉาบฉวย ดังนั้น ถ้าดำเนินการอย่างจริงจังจะเป็นผลดีในระยะยาว โดยเฉพาะการโชนึงสถานบริการเหมือนต่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันสถานบันเทิงอยู่กระจายทั่วไป เช่นมีผับ มีสถานอาบอบนวดอยู่หน้าโรงเรียน ทั้งที่ไม่สมควร ดังนั้น จะต้องมีการจัดเป็นโซนสถานบริการ นักท่องเที่ยวต่างชาติมาจะได้ไม่เห็นว่า ประเทศไทยมีสถานบันเทิงทุกหย่อมหญ้า และยังกล่าวต่อว่า ถ้าเป็นตนเองทำ จะให้สถานบันเทิงเปิด ๒๔ ชั่วโมงเลย แต่ถ้าพบมีเด็กอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี จะสั่งปิดและดำเนินคดีขังคุกเลย ซึ่งทุกวันนี้กฎหมายปรับเพียง ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ บาท อย่างไรก็ตาม ขณะนี้กำลังแก้กฎหมายยกร่าง พ.ร.บ.สถานบริการ คาดว่าภายใน ๒ สัปดาห์นี้จะเข้าสภา ผู้แทนราษฎร เพิ่มโทษสถานบริการถ้าฝ่าฝืนกฎหมายจะสั่งปิดเลย และดำเนินคดีกับเจ้าของสถานบริการต้องติดคุก รวมทั้งให้มีคณะกรรมการชุดกลางรวมทั้งตำรวจคอยดูแล เพราะตำรวจฝ่ายเดียวดูแลไม่ทั่วถึง

พล.อ.เปรม ตินนสูลานนท์ กล่าวแสดงความชื่นชมในการทำงานของรอมว.มหาดไทย โดยเฉพาะนโยบายการจัดระเบียบสังคม เพราะบ้านเมืองจำเป็นต้องมีระเบียบ มีแนวทาง หลักกฎหมายให้ประชาชนปฏิบัติ จึงขอให้กำลังใจ ร.ต.อ.ประชัย ให้ทำงานได้ประสบความสำเร็จ แม้ว่าการดำเนินตามนโยบายดังกล่าว อาจจะมีคนบางกลุ่มบางภาคไม่ชอบใจ แต่คิดว่าเมื่อเวลาผ่านไป คนเหล่านั้นจะต้องเข้าใจว่า สิ่งที่ ร.ต.อ.ประชัย ทำไปนั้นทำเพื่ออะไร และจะได้ประโยชน์อะไรบ้าง "ผมขอให้กำลังใจ และหวังว่าพวกเราคงไม่ทอดทิ้ง คงเข้าใจว่าการทำงานย่อมมีอุปสรรคบ้าง และจะเดินหน้าต่อไปเพื่อความถูกต้องของระเบียบของชาติบ้านเมือง ที่ไหนไม่มีระเบียบ ที่นั่นก็มีแต่ความไม่เรียบร้อย ชาติบ้านเมืองก็เหมือนกัน ถ้าบ้านเมืองมีระเบียบ โดยเฉพาะในยามนี้ พวกเราควรจะรู้ว่าอะไรควรหรือไม่ควร ขอให้ช่วยกันประดับประดาชาติบ้านเมืองเราที่ขณะนี้พบมรสุมต่าง ๆ อยู่ โดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่โดยตรงในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขของคนในชาติ ขอให้ทำเรื่องนี้ให้จริงจัง ผมไม่ได้หมายความว่า จะให้ไม่แยแสกับคำคัดค้านของคนอื่น แต่ขอให้ช่วยกันอธิบายว่า สิ่งที่ทำไปส่วนรวมจะได้ประโยชน์อะไรบ้าง แล้วในที่สุดเขาก็จะยอมรับได้ ขณะนี้คนที่ยอมรับได้ก็มีมากพอสมควร เป็นเรื่องที่ผมภูมิใจมาก และขอให้ขยายการดำเนินการนี้ไปให้ทั่วบ้านทั่วเมือง" พล.อ.เปรม กล่าว

และจากการ "สำรวจประชามติ" หรือที่เรียกว่า "โพล" ทั้งหมด ได้เก็บข้อมูลประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ว่าคิดเห็นประการใดต่อนโยบายสังคมดังกล่าว ผลก็คือทุกโพลปรากฏผลชัดเจนว่า "เห็นด้วย และสนับสนุน"

พร้อมกันนี้ได้เกิดปรากฏการณ์ที่เป็นรูปธรรมสนับสนุน การจัดระเบียบสังคม ในครั้งนี้ อย่างกว้างขวาง กล่าวได้ว่าเกิดขึ้นในทุกระดับของสังคม ตั้งแต่

1. ระดับการเมือง มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา จำนวนไม่น้อยให้ความเห็นสนับสนุนแนวคิด และให้กำลังใจแก่ ร.ต.อ.ประชัย อย่างต่อเนื่องแม้แต่ คณะกรรมาธิการกิจการสตรี เยาวชน และผู้สูงอายุ วุฒิสภา ก็ได้มีมติ สนับสนุนนโยบาย ดังกล่าว พร้อมทั้งเสนอแนะให้รัฐบาลได้รับแก้ไข พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509 โดยให้ครอบคลุมถึงสถานบริการแบบใหม่ และเพิ่มโทษเจ้าของสถานบริการ และเจ้าพนักงานที่ทำผิดกฎหมายให้สูงขึ้น อีกทั้งขอให้กระทรวงมหาดไทยได้เร่งประกาศพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตปริมาณทลอันเป็นเขตจำกัด (โซนนิ่ง) ขึ้นโดยเร็ว

2. ระดับจังหวัด เกิดการตื่นตัวขึ้นกวอดขันดูแลกันอย่างเต็มที่ที่น่าสนใจคือมี 4 จังหวัดประกาศขอเป็น จังหวัดปลอดสถานบริการ ซึ่งได้แก่ สุโขทัย พิจิตร นครนายก และอ่างทอง อีกทั้ง 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส กำลังเร่งหาหนทางให้เป็นจังหวัดปลอดสถานบริการเช่นกัน

3. ระดับกระทรวง ทบวง กรม นอกจากกระทรวงมหาดไทย และกรุงเทพมหานครที่
 ขานรับดำเนินการตามนโยบายแล้ว กรมสามัญศึกษา กรมประชาสัมพันธ์ และสำนักงานส่งเสริม
 และประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช.) ก็ได้ดำเนินการ ขึ้นป้ายประกาศสนับสนุนนโยบาย
 ที่ดีนี้อย่างเต็มที่

4. ระดับองค์กรพัฒนาเอกชน มีตั้งแต่ "สมาพันธ์ประชาธิปไตย" "เครือข่ายเพื่อครอบครัว"
 "ที่ประชุม และประกาศเจตนารมณ์สนับสนุนนโยบายนี้เช่นกัน แต่ที่เห็นเด่นชัด และมีรูปธรรม
 ประกาศตามมาก็คือ การรวมตัวของ "คณะทำงานด้านเด็ก และเครือข่ายคนทำงานเพื่อเด็ก" รวม
 43 องค์กร ได้ประชุมร่วมกัน และออกแถลงการณ์ 3 ข้อดังนี้

ข้อที่หนึ่ง เห็นด้วยกับการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ที่ให้สถานบริการปิดไม่เกินตี 2 และ
 ห้ามไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์เข้าสถานบริการ และห้ามไม่ให้มีการโชว์โป๊เปลือยลามก
 อนาจาร

ข้อที่สอง ขอให้รัฐบาลเร่งแก้ไขกฎหมาย ให้ครอบคลุมสถานบริการแบบใหม่ที่กำลังเปิด และ
 สร้างปัญหาอยู่ทั่วไป อันได้แก่ ผับ ดิสโก้เธค อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ ฯลฯ พร้อมทั้ง กำหนดระยะห่าง
 และที่ตั้งของสถานบริการไม่ให้ใกล้โรงเรียน ศาสนสถาน บ้านเรือนผู้คน และขอให้เพิ่มโทษเจ้าของ
 สถานบริการที่ทำผิดกฎหมาย และเอาโทษอย่างหนัก ต่อเจ้าหน้าที่พนักงานที่ละเว้นการปฏิบัติ
 ตามกฎหมาย

ข้อสาม ขอให้รัฐบาลเร่งส่งเสริมกิจกรรมสำหรับเยาวชนอย่างกว้างขวาง โดยอาศัยกลไก
 ส่วนราชการที่มีอยู่ เช่น สถานศึกษา แหล่งปฏิบัติธรรม สวนสาธารณะ เป็นสถานที่ จัดกิจกรรมที่
 หลากหลาย รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณให้แก่เด็ก และเยาวชน ในการรวมตัวกันทำกิจกรรมที่ดี
 สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์

ข้อสี่ ขอรณรงค์ให้ประชาชนที่รักเด็ก และเยาวชนทั้งหลาย ได้ร่วมกันสนับสนุนนโยบายการ
 จัดระเบียบสังคม ด้วยการ ส่งไปรษณียบัตร ไปยัง รมว.มหาดไทย หรือ ร่วมลงชื่อสนับสนุน
 ได้ โดยขอใบลงชื่อได้ที่มูลนิธิ ต่าง ๆ ที่ทำงานเพื่อเด็ก หรือขอได้ที่กรมประชาสัมพันธ์ กรม
 สามัญศึกษา ร้านเลมอนฟาร์มทุกสาขา หรือจะติดริบบิ้นสีขาว เป็นสัญลักษณ์สนับสนุนไว้ที่รถ
 ที่กระบี่หรือที่ทั่วไป วิธีการเหล่านี้เป็นแนวทาง สนับสนุนแบบสันติวิธี ที่ร่วมดำเนินการขึ้นได้
 ด้วยความสะอาด ประหยัด และมีพลัง

นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ มช.กระทรวงแรงงานฯ กล่าวว่า ในฐานะที่ตนต่อสู้เรื่องนี้
 มานาน เมื่อ รมว.มหาดไทย เข้ามาดำเนินการก็ถือว่าเป็นความหวัง เคยเสนอร่างแก้ไข พ.ร.บ.
 สถานบริการ 2509 ตั้งแต่รัฐบาลที่แล้ว เมื่อมาถึงรัฐบาลนี้เราก็ผลักดันต่อ ทาง รมว.มหาดไทย
 ได้ยกร่างแก้ไข และส่งไปสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อกลับเข้าคณะรัฐมนตรี และนำ
 เสนอต่อสภาฯ ต่อไป

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชน และผู้สูงอายุ วุฒิสภา ได้นำเสนอต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเผยแพร่ต่อสาธารณชน นั้น ประกอบไปด้วยข้อเสนอหลัก ๆ 4 ประการ ดังนี้

1. กวดขัน และบังคับใช้ พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ. 2509 อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง โดยเฉพาะกรณีกวดขันไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าสถานบริการ และห้ามจำหน่ายสุราให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี

2. ให้วางแผนจัดทำ เขตปริมาณพลอันเป็นที่ตั้งสถานบริการ หรือที่เรียกว่า โซนนิ่งสถานบริการ ขึ้นทั่วประเทศ และทยอยประกาศเขตเหล่านี้เป็นจังหวัด ๆ ไป เหล่านี้จะได้ช่วยให้กวดขัน และดูแลได้ง่ายขึ้น

3. ในขณะที่ยังดำเนินการกำหนดโซนนิ่งสถานบริการไม่แล้วเสร็จ ขอให้กระทรวงมหาดไทย สํารวจถนน และซอยย่อยทุกสายเพื่อ ประกาศเขตปลอดสถานบริการ ไปก่อนอย่างน้อย จะได้ไม่ให้มีสถานบริการกระจายตัวไปทั่ว สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนในละแวกนั้น ๆ

4. ปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509 เสียใหม่ ให้ทันสมัยครอบคลุมสถานบริการแบบใหม่ให้ได้ เช่น ผับ เคาท์ คาธาโอเกะ อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ ฯลฯ รวมทั้งเพิ่มโทษเอาผิดทางอาญาต่อเจ้าของสถานบริการที่ทำผิดกฎหมาย หรือให้สามารถปิดสถานบริการอย่างถาวรได้โดยง่ายหากพบว่า ได้ทำผิดกฎหมายอย่างร้ายแรงขึ้น

นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย กล่าวถึงนโยบายของ ร.ต.อ.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ต้องการควบคุมสถานบันเทิง โดยจำกัดเวลาเปิดปิดสถานบริการและให้มีการจัดโซนนิ่งสถานบันเทิงว่า ตนเห็นด้วยกับนโยบายดังกล่าวเพราะเป็นเจตนาที่ดีในการสร้างสรรค์สังคม และตนยังเห็นว่าทุกฝ่ายควรจะต้องร่วมมือร่วมใจกันในการแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้ปัญหาคเล็ดคลายลงได้ และจะทำให้เรื่องใหญ่กลายเป็นเรื่องเล็ก แต่ถ้าหากทุกฝ่ายไม่ร่วมมือ หรือหันหน้าเข้าหากันเรื่องเล็กก็จะกลายเป็นเรื่องใหญ่ ไปโดยปริยาย อย่างไรก็ตาม ในส่วนของทบวงมหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยงานที่เป็นผู้สร้างมันสมองของชาติและมีทรัพยากรที่มีความพร้อมก็จะเป็นฝ่ายช่วยติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวของกระทรวงมหาดไทยว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ และสามารถคลี่คลายปัญหาสังคมได้ตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด

" ทบวงมหาวิทยาลัยจะร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทยอย่างเต็มที่ในการกำจัดแหล่งมั่วสุม สถานบันเทิงหรือแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ให้พ้นจากร่วมมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อต้องการสร้างสถานศึกษาทุกแห่งให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และมีบรรยากาศที่ดีในการศึกษาหาความรู้ " นายสุธรรม กล่าวต่อว่า " ตนเห็นว่าคนในสังคมไทยจะต้องทบทวนวิธีคิดและค่านิยมเสียใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่ในบ้านเมืองที่ยังมีค่านิยมแบบ

หน้าไหว้หลังหลอก โดยต่อหน้าทำอย่างแต่ลับหลังทำอีกอย่าง เด็กจึงเป็นเหยื่อของสังคมแบบนี้ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดจะต้องปูพื้นฐานให้แก่เยาวชนของชาติ คือ จะต้องร่วมกันสร้างสังคมให้เข้มแข็งทั้งความคิด กำลังและสติปัญญาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่เยาวชนไทยในวันข้างหน้าจะได้ไม่ถูกสังคมชักจูงไปในทางที่ผิดได้โดยง่าย "

นายสมภพ มานะรังสรรค์ อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า การกำหนดเวลาเปิดปิด หรือการห้ามขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามเวลาที่กระทรวงมหาดไทยกำลังดำเนินการอยู่ ถือเป็นสิ่งที่ดีที่มีการจัดระเบียบสังคมให้มีคุณภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่มาตรการดังกล่าว จะสามารถช่วยดูแลเยาวชนของชาติให้เป็นกำลังสำคัญของประเทศต่อไปในอนาคต อย่างไรก็ตามหากพิจารณาในแง่เศรษฐกิจก็ต้องยอมรับว่า จะกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจอยู่บ้างเช่นกัน ทั้งในด้านของการจ้างงาน กำลังซื้อภายในประเทศที่กำลังลดลงอยู่แล้ว อาจจะมีภาวะที่น่าเป็นห่วงมากขึ้น รวมทั้งอาจจะกระทบต่อการท่องเที่ยวของประเทศได้ด้วย

นายสมภพ กล่าวว่า การใช้มาตรการดังกล่าว จะทำให้อำนาจซื้อส่วนหนึ่งขาดหายไป เนื่องจากผู้มาใช้บริการสถานบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ จะเป็นกลุ่มคนที่มีกำลังซื้อระดับหนึ่ง ขณะเดียวกันก็จะมีกิจกรรมต่อเนื่องจากภาคบริการดังกล่าว เช่น อาหารการกินที่จะมีความต้องการน้อยลง หากว่ารัฐบาลปิดสถานบริการเร็วขึ้น หรือห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามเวลาที่กำหนด ซึ่งก็จะกระทบต่อความต้องการสินค้าเกษตรภายในประเทศไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

" คงต้องยอมรับว่า มาตรการจัดการดูแลสังคมของทางการจะกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นกำลังซื้อ สินค้าเกษตร และการจ้างงาน เนื่องจากสถานประกอบการในช่วงเวลากลางคืนมีการจ้างงานสูงมาก การปรับเปลี่ยนเวลาเปิด - ปิด หรือการห้ามขายแอลกอฮอล์ตามเวลา ก็จะทำให้กระทบต่อภาวะของผู้ประกอบการ รวมไปถึงจนถึงการจ้างงานในที่สุด " นายสมภพกล่าว

สำหรับทางออกของเรื่องนี้ นายสมภพยังเห็นว่า รัฐบาลน่าจะใช้วิธีการคัดสรรเชิงคุณภาพมากกว่าการ กำหนดเวลาเปิด - ปิด หรือเวลาการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การดูแลไม่ให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนที่ยังอายุไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากวิธีการนี้นอกจากนี้แก้ไขปัญหาพื้นฐานของสังคมคือ เยาวชนในระยะยาวแล้ว ยังสามารถป้องกันปัญหาผลกระทบที่อาจจะเกิดกับปัญหาด้านการท่องเที่ยวได้ด้วย เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศมักจะใช้เวลาที่มีอยู่สั้น ๆ ในการท่องเที่ยวในหลายหลายรูปแบบ และใช้เวลายามค่ำคืนไม่น้อย หากมีมาตรการเข้มงวดดังกล่าว ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นภาคบริการที่รัฐบาลมุ่ง

นั้นจะสร้างรายได้จากส่วนนี้มากที่สุด ในขณะที่กำลังประสบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยเอง และเศรษฐกิจโลกกำลังซบเซาอย่างหนัก

ด้าน นายเกียรติพงศ์ น้อยใจบุญ เลขาธิการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กล่าวว่า เห็นด้วยอย่างเต็มที่กับการใช้มาตรการนี้ของกระทรวงมหาดไทย เนื่องจากเห็นว่า การพักผ่อนหรือหาความบันเทิงของบุคคลทั่วไปควรจะมีเวลาที่พอเหมาะพอควร ไม่เด็กมากเกินไป เพื่อให้มีร่างกายที่สมบูรณ์เพียงพอต่อการทำงานในวันรุ่งขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ

รศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ นักวิชาการด้านการศึกษา และที่ปรึกษาคณะกรรมการกิจการสตรีเยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา เปิดเผยว่า โครงการจัดระเบียบทางสังคมเป็นการเริ่มต้นที่ดีให้กับสังคม ควรได้รับการสนับสนุน เพราะสังคมถูกปล่อยปละละเลยมานาน ไร้ระเบียบ การบังคับกฎหมายหย่อนยาน คนได้รับประโยชน์บางกลุ่ม มีเรื่องของอำนาจ อิทธิพลและผลตอบแทนสูงมาก เป็นสิ่งที่เด็ก เยาวชน ครอบครัวและคนทั่วไปรู้แต่เหมือนคนน้ำท่วมปากพูดไม่ได้ แต่การจัดระเบียบทางสังคมที่กระทรวงมหาดไทยดำเนินการนี้ค่อนข้างโดดเดี่ยว ส่วนใหญ่เป็นการจัดระเบียบด้านกายภาพเยอะมาก ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม การใช้อำนาจรัฐเข้าไปจัดการแก้ปัญหาด้านเดียว ดูแล้วกร้าวทำให้เกิดการต่อต้านจากคนที่เสียผลประโยชน์สูง ถ้ารัฐไม่ยึดหรือไม่แน่วในหลักการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง กระแสคนที่ออกมาต่อต้านหรือสื่อบางประเภทที่มีผลประโยชน์ด้วย จะทำให้นโยบายนี้ไม่ได้รับการตอบสนองเท่าที่ควร ขณะนี้ประชาชนส่วนใหญ่ที่เห็นด้วยยังเจี๊ยบๆ อยู่ยังไม่สามารถให้การสนับสนุน แนะนำช่วยเหลือนโยบายได้มากนัก

นักวิชาการด้านการศึกษา กล่าวว่า ประเด็นที่ ร.ต.อ.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ควรมองการดำเนินการเป็น 4 ระยะ คือ

1. ทำความเข้าใจในประชาสัมพันธิให้เกิดความรู้สึกร่วมกันนโยบายจัดระเบียบทางสังคมว่าเป็นความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งประชาชน สื่อ เจ้าของสถานบริการและบันเทิง พ่อแม่ผู้ปกครอง กลไกของรัฐ ต้องทำความเข้าใจ ให้ชัดเจนมากขึ้นถึงผลเสียที่มีต่อเด็กเยาวชนและสังคม ขณะนี้เป็นการทำงานของกระทรวงมหาดไทยและ ร.ต.อ.ปุระชัย มากเกินไป

2. เริ่มปรับสังคมให้เข้าไปอยู่ลักษณะตามระเบียบพื้นที่ไหนถึง สถานศึกษา ครอบครัว และปรับปรุงโครงสร้างเจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติการเฉพาะตำรวจยังไม่ถึงจุดที่สามารถให้นโยบายบรรลุผลได้เต็มที่ เนื่องจากกลไกของรัฐจะเป็นลักษณะทำแบบต้องสั่ง ไม่ใช่โดยความช่วยเหลือร่วมกัน ดังนั้นอาจเกิดได้ไม่ยั่งยืน โครงการนี้ ควรอยู่ยั่งยืนได้รับการขานรับจากทุกฝ่าย

3. การจัดทำเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างกระทรวงมากขึ้นทั้ง กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ชุมชนพื้นที่ด้วย

4. ให้ประชาชน ชุมชนท้องถิ่นมีสิทธิ์ติดตามตรวจสอบให้ข้อมูลและประเมินผล

ส่วนเจ้าของสถานบริการบันเทิงทั้งหลาย ที่ได้ผลประโยชน์จากการละเว้นไม่บังคับใช้กฎหมายมาเนิ่นนาน ได้มีทั้งเปิดเกินเวลาที่กำหนด ทั้งปล่อยให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปใช้บริการ ทั้งจำหน่ายสุราให้แก่เด็กเหล่านั้น รวมถึงบางแห่ง ปล่อยให้เยาวชนมั่วสุมเสพสิ่งเสพติดต่าง ๆ นานา ต้องได้รับผลกระทบจากนโยบาย และมาตรการต่างๆ จาก "การจัดระเบียบสังคม" ครั้งนี้ อย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น

ด้าน เจ้าของสถานบริการแบบ "ครบวงจร" ระดับ 5 ดาวแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ยอมรับว่าทุกสิ่งที่มี มท.1 นำมาใช้ นั้น เป็นเรื่องที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพียงแต่น่าจะมีการอะลุ้มอะล่วยกันมากกว่านี้ เนื่องจากต้นทุนการเปิดสถานบริการ โดยเฉพาะแบบครบวงจรมัน ในยุคนี้จำเป็นต้องใช้เม็ดเงินไม่น้อยกว่า 300 ล้านบาท การจะบังคับ หรือสั่งงดออกใบอนุญาตในพื้นที่ จะทำให้ผู้ประกอบการหลายคนอยู่ไม่ได้

เจ้าของผับ-เรคแหล่งบันเทิงของกลุ่มวัยรุ่นชื่อดังแห่งหนึ่ง กลางกรุงเทพฯ ระบุว่า ตั้งแต่มีการจัดระเบียบสังคมรายได้ต่อวันลดลงถึง 50% ขณะที่รายจ่ายยังเท่าเดิมทั้งค่าเด็กเสิร์ฟ ค่าดนตรี ค่าไฟ ค่าน้ำ ค่าใช้จ่ายที่ต้องให้เป็นสินน้ำใจ หรือ "ค่าตง" ที่ต้องให้กับบรรดาเจ้าหน้าที่แต่ละหน่วย เบ็ดเสร็จค่าใช้จ่ายไม่ต่ำกว่าเดือนละ 5 ล้าน การเปิดสถานบันเทิงแบบนี้ต้องลงทุนไม่น้อยกว่า 20 ล้าน โหลดหน่อยก็ 50 ล้าน เฉพาะลงทุน และยังมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ตามมามากมายทั้งรายวันและรายเดือน โดยเฉพาะค่าตงที่ต้องให้แทบทุกหน่วยงาน แม้แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนก็ไม่เว้น ต้องจ่ายให้แบบประจำ รายเดือนรวมแล้วไม่น้อยกว่า 3 แสน โทน จะมีเบี้ยป้ายรายทาง ก็ไม่น้อยกว่าเดือนละ 2 แสนบาท ที่ทุกวันนี้ก็ต้องจ่ายเหมือนเดิม

นายเสนาะ เทียนทอง ประธานที่ปรึกษา นายกรัฐมนตรี ได้ออกมาวิพากษ์วิจารณ์นโยบายจัดระเบียบสังคมของ ร.ต.อ.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รวม.มหาดไทย ว่า เป็นนโยบายที่หมีน้มนุ่ม โดยที่ผ่านมามีคนต้องดูว่า บ้านเมืองเราอยู่กันอย่างไร จะมาจัดระเบียบโดยจับปล้นคงจะลำบาก เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อคนทำมาหากิน ไม่ว่าจะเปิดร้านขายข้าวต้ม และสถานบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยนายเสนาะยังให้ความเห็นเสริมอีกว่า "ส่วนใหญ่อยู่กันแบบนี้มาเป็นเวลานานเท่าชั่วชีวิตเราก็ว่าได้ ดังนั้นต้องพิจารณาจุดนี้ให้ถี่ถ้วน "

นอกจากนี้คนขับรถแท็กซี่จำนวน 17 คัน พวกกันไปชุมนุมที่หน้าทำเนียบรัฐบาล เพื่อยื่นหนังสือถึงนายกฯ ขอให้ผ่อนผันมาตรการจัดระเบียบทางสังคม โดยอ้างว่าพวกตนได้รับความเดือดร้อน และแทบไม่มีผู้โดยสารในช่วงนี้ รวมถึงผู้ประกอบการที่รวมตัวกันประท้วงอยู่ที่หน้ารัฐสภาเพื่อขอให้ผ่อนผันให้สถานบริการและสถานบันเทิง เปิดได้ถึงเวลา 04.00 น.

นายศุภกร ศรีสวัสดิ์ หรือดี ดอกมะดัน ประธานที่ปรึกษาสมาคมตลกแห่งประเทศไทย กล่าวถึงนโยบายจัดระเบียบสังคมของรัฐบาล ในการปิดสถานบันเทิง 02.00 น. ว่า เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความละเอียดอ่อน หากจะแก้ปัญหาวัยรุ่นหรือเรื่องยาเสพติด ต้องแก้ที่ต้นตอการผลิต อีกทั้ง

การตรวจของตำรวจก็ทำเหมือนกับประชาชนไม่ใช่คนไทยด้วยกัน มาทีละ 20 นาย มายื่นหน้า
สถานบันเทิงก่อนเวลาปิดครึ่งชั่วโมง ทำให้คนมาเที่ยวหวาดผวา เหมือนมาเที่ยวสถานที่หวงห้าม
ทั้งที่ไม่ได้ทำอะไรผิด และพยายามหาจุดจับผิดเหมือนประชาชนไม่รู้ กฎหมาย และยังคงกล่าวถึงการ
ห้ามร้านข้าวต้มจำหน่ายสุรา หลังเวลา 24.00 น. ด้วยว่า ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรกับสังคมหากจะมี
การจำหน่ายสุรา เพราะคนทำงานกลางคืนมีมากมาย และนักแสดงตลกอย่างพวกตน เลิกงาน
02.00 น. ก็ต้องไปหาอะไรรับประทานก่อนกลับบ้านและดื่มสุราหรือเบียร์บ้าง แต่ไม่ได้หมายความว่า
ว่าจะเป็นคนเลวหรือไม่ดีเสมอไป หากจะไม่ให้ดื่ม ก็ต้องปิดโรงงานไป

ด้าน รศ.ดร. สมพงษ์ กล่าวว่า ข้อดีของนโยบายจัดระเบียบทางสังคมคือไม่ได้ทำ
หลายเรื่องไปพร้อมๆ กัน การตรวจตรา จับกุม ปิดสถานบริการ หรือตรวจยาเสพติด เป็นภาพที่
สะท้อนด้านหนึ่งเป็นเรื่องจัดระเบียบสังคมที่มีมิติค่อนข้างรุนแรง ไม่ได้บอกความเข้าใจถึงเรื่องที่
เสียผลประโยชน์ ร.ต.อ. ประชัย ต้องเปิดและยืดหยุ่นมากขึ้น ต้องรับฟังคนทำงานกลางคืนส่วน
หนึ่งที่ประกอบอาชีพโดยสุจริต ซึ่งเขามีครอบครัวต้องรับผิดชอบ การจัดระเบียบทางสังคมต้อง
รักษาคนที่ทำงานในอาชีพกลางคืนตามกฎหมายให้ได้อยู่ได้ด้วย ขณะที่จัดการกับคนที่ไม่รักษากฎ
ไม่ช่วยสังคมให้เต็มที่ ถ้าทำแบบนี้คนที่ประกอบอาชีพบันเทิงอย่างอิสระถูกต้อง จะกลับมาร่วม
มือกับ ร.ต.อ. ประชัย อยากให้นายกรัฐมนตรีรับฟังผู้ประกอบการด้วย

จากเสียงวิพากษ์วิจารณ์ดังกล่าว ทั้งในทางบวกและทางลบเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบ
สังคม ของ ร.ต.อ. ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ นั้น ก็เป็นความคิดเห็นในมุมมองที่แตกต่างของแต่ละ
ฝ่าย แต่ละบุคคล ด้านนักวิชาการ ผู้ปกครอง อาจารย์ มูลนิธิหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับเด็ก
และเยาวชน องค์กรเพื่อสังคม ก็จะมีเสียงออกมาขานรับในทางที่สนับสนุนเห็นด้วย แต่กลุ่มที่
ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการนโยบายนี้ อาทิ บรรดาผู้ประกอบการ และบุคคลบางกลุ่มที่
เกี่ยวข้องหรือผู้ที่เสียประโยชน์จากธุรกิจหลาย ๆ ประเภทในยามราตรี กลุ่มบุคคลเหล่านี้ก็จะมี
เสียงออกมาในทางคัดค้าน ไม่เห็นด้วย แต่เสียงเหล่านี้ก็เป็นเพียงเสียงที่สะท้อนความคิดเห็น
ของผู้ที่อยู่ในวิชาชีพเฉพาะต่าง ๆ เท่านั้น แต่นโยบายจัดระเบียบสังคมนี้จำเป็นต้องรับฟังเสียง
ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การเปิดรับข่าวสาร ของประชาชนในเขต
กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม รวมถึง ความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับ
นโยบายจัดระเบียบสังคมด้วยว่าเป็นอย่างไร เพราะประชาชนทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
กรุงเทพที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายนี้ และยังเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้นโยบายนี้ประสบความสำเร็จ

ได้ หากได้รับความร่วมมือร่วมใจกันเป็นแรงผลักดันในทุกๆ ฝ่าย ในการสอดส่อง ดูแล ให้ปัญหาสังคมต่างๆ ที่สืบเนื่องมาจาก ยาเสพติดให้ลดลงและหมดไปจากสังคมกรุงเทพได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร นโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
8. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร ความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
9. เพื่อศึกษาตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้ดีที่สุด

ปัญหานำวิจัย

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม อย่างไร
2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมต่างกัน หรือไม่ อย่างไร
3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมต่างกัน หรือไม่ อย่างไร
4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมต่างกัน หรือไม่ อย่างไร
5. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม หรือไม่

6. ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม หรือไม่
7. ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม หรือไม่
8. ตัวแปรใดที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้ดีที่สุด

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน
2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน
3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน
4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน
5. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
6. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม
7. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
8. ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
9. ความรู้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
10. ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
11. ตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุดคือ การเปิดรับข่าวสาร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ” ครั้งนี้ มุ่งศึกษาวิจัยเฉพาะ ขั้นตอนที่ 1 ของนโยบายจัดระเบียบสังคม และศึกษาเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น

คำนิยามศัพท์ในการวิจัย

1. การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล เกี่ยวกับข่าวสารเรื่องทั่ว ๆ ไป และเรื่องเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
  - 1.1 สื่อมวลชน หมายถึง สื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร
  - 1.2 สื่อบุคคล หมายถึง สามี / ภรรยา / คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง / ลูกจ้าง เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน
2. ความรู้ หมายถึง ความเข้าใจ การรับรู้ข้อมูล ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
3. ทักษะคิด หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็น หรือความรู้สึกที่มีต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมในหัวข้อต่อไปนี้
  - 3.1 ความเชื่อที่ว่านโยบายนี้จะช่วยลดปัญหาอบายมุขต่างๆได้
  - 3.2 ความคิดที่ว่านโยบายนี้มีความจำเป็นมากในสังคมไทยในขณะนี้
  - 3.3 ความรู้สึกที่ว่านโยบายนี้มีความเข้มงวดเหมาะสมแล้ว
  - 3.3 ความเห็นที่ว่าควรมีการสนับสนุนนโยบายนี้อย่างต่อเนื่อง
  - 3.4 ความรู้สึกที่ว่านโยบายมีความเหมาะสมแล้วที่กำหนดให้สถานบริการ และสถานบันเทิง ปิดเวลา 02.00 น
  - 3.6 ความเห็นที่ว่าควรมีการดำเนินคดีแก่ผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืน ในชั้นเด็ดขาด
  - 3.7 ความเห็นที่ว่าเพื่อให้ปัญหาสังคมลดลง เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีชีวิตที่ดีขึ้น เราควรหันมาร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบาย / ซึ่งนโยบายเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อสังคม ในการลดปัญหาต่างๆ
  - 3.8 ความรู้สึกที่ว่าเป็นเพียงนโยบายในอุดมคติ แต่ไม่สามารถนำมากระทำได้จริงในทางปฏิบัติ
  - 3.9 ความรู้สึกที่ว่าห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าสถานบริการ และสถานบันเทิง เป็นการเข้มงวดเกินไป

- 3.10 ความเชื่อที่ว่าการจัดระเบียบสังคมจะส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวม เช่น การจ้างงาน การท่องเที่ยว ฯลฯ
- 3.11 ความรู้สึกที่ว่า การจัดระเบียบสังคมเป็นเพียงการสร้างภาพของนักการเมือง
- 3.12 ความเห็นที่ว่านโยบายนี้เป็นไปไม่ได้ถ้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เข้มงวด ตรวจสอบเวลาปิดสถานบริการ และไม่ตรวจอายุผู้เข้าไปใช้บริการ
4. การยอมรับ หมายถึง การสนับสนุน และการมีส่วนร่วมในนโยบายจัดระเบียบสังคม
5. การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้าไปมีส่วนร่วมในนโยบายจัดระเบียบสังคมในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
- 5.1 มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่สนับสนุนนโยบายจัดระเบียบสังคม ต่อเพื่อนฝูง และบุคคลต่างๆ
- 5.2 มีส่วนร่วมในการติดตามนโยบายจัดระเบียบสังคม โดยห้ามปราม ดักเตือนเยาวชน รวมถึงให้ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือพระราชบัญญัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 5.3 มีส่วนร่วมโดยการแจ้งเบาะแสต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันโยบาย เช่น การแจ้งเบาะแสสถานบริการที่เปิดเกิน 02.00 น. การแจ้งเบาะแสแหล่งมั่วสุมของเยาวชน ฯลฯ
6. นโยบายจัดระเบียบสังคม หมายถึง มาตรการควบคุมการประกอบกิจการสถานบริการสถานบันเทิงตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ได้แก่
- 6.1 การประกาศกำหนดเขตเพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตตั้งสถานบริการ ตามมาตรา 7
- 6.2 การเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับอายุของผู้เข้าไปใช้บริการ (20 ปีบริบูรณ์)
- 6.3 การให้สถานบริการเปิด - ปิดตามเวลาที่กำหนด
- 6.4 การควบคุมมิให้การแสดงลามก หรือในอนาจารในสถานบันเทิง
7. ลักษณะทางประชากร หมายถึง เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับรายได้
8. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครทั้ง 50 เขต ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติ และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร อันเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐบาล และเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ

ได้นำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผน นโยบายและการดำเนินกลยุทธ์การสื่อสารในการรณรงค์ โครงการอื่น ๆ ต่อไป

2. ทราบถึงพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารซึ่งอาจมีผลให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เกิดความรู้ และทัศนคติ จนกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม นำไปใช้ในการพัฒนา การวางแผน การ ใช้สื่อ เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ ในอนาคต และข่าวสารที่เกี่ยวกับการป้องกันและการแพร่ กระจายของยาเสพติดโดยเฉพาะ

3. นำผลการวิจัยที่ได้มาใช้ประโยชน์ และเป็นข้อมูลพื้นฐานทางวิชาการสำหรับผู้ ที่ ต้องการทำโครงการรณรงค์ เพื่อให้คนไทยรู้จักการป้องกันและต่อต้านยาเสพติด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง " การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การยอมรับ นโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร " ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. สรุปเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
2. แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร (Demographic Characteristics)
3. แนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure)
4. แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ (Selective Process)
5. แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ (Knowledge)
6. แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude)
7. แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม (Practice)
8. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP)
9. แนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (Concept of Participation)
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. บทสัมภาษณ์ ร.ต.อ.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (กระทรวงมหาดไทย, ข่าว สป.มท. 2545:7)

เรื่อง " นโยบายจัดระเบียบสังคมเพื่อสร้างคุณภาพสังคมไทยในอนาคต "

นโยบายจัดระเบียบสังคมของกระทรวงมหาดไทย เป็นแผนย่อยในยุทธศาสตร์ เพื่อประกาศสงครามกับยาเสพติดของรัฐบาล มีแผนดำเนินงาน 5 ขั้นตอน สอดคล้องกับหลักการบริหารคุณภาพในภาคธุรกิจ และเป็นปรากฏการณ์ใหม่ในการนำหลักการบริหารคุณภาพธุรกิจมาใช้สร้างคุณภาพสังคม (Social Quality) อย่างกล้าหาญ ภายใต้แนวความคิดของ ร.ต.อ. ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีขอบเขตกว้างขวางถึงการแก้ไข พ.ร.บ.สถานบริการ และ พ.ร.บ.ผังเมือง เพื่อจัดโซนนิ่งสถานบริการ 76 จังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งนำ ปว. 294 มาใช้ปกป้องสวัสดิภาพและความปลอดภัยของเยาวชน เพื่อสร้างคุณภาพสังคมไทยในอนาคต

ขั้นตอนการจัดระเบียบสถานบริการ

" คุณภาพไม่ใช่สิ่งที่เกิดได้โดยบังเอิญ แต่เป็นสิ่งที่เกิดได้จากความพยายามที่ชาญฉลาด (Quality is never accident. It is always the result of the intelligent effort. "

ดร.ประเสริฐ สุทธิประสิทธิ์ นำความจริงของคุณภาพบทนี้กล่าวไว้ในหนังสือคู่มือ การพัฒนาจัดทำและการปรับเข้าสู่ ISO 9001: 2000 (จัดพิมพ์โดยส่วนวารสารวิชาการ ส.ส.ท.) ซึ่งเป็นหลักการที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า ความสำเร็จของการบริหารคุณภาพในองค์กร นอกจากจะไม่ใช่ว่าเรื่องบังเอิญแล้ว ยังต้องประกอบด้วยวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ที่ชาญฉลาดของฝ่ายบริหาร จนมีผู้กล่าวว่าผู้บริหารเท่านั้นที่จะริเริ่มให้เกิดคุณภาพได้ นักบริหารคุณภาพทราบดีว่ากิจกรรม 5 ส (สะสาง สะดวก สะอาด สุขลักษณะ สร้างนิสัย) เป็นกิจกรรมพื้นฐานของการพัฒนาคุณภาพเพื่อจัดระเบียบองค์กรก่อนที่จะสร้างนโยบายคุณภาพเพื่อบังคับใช้กับพนักงานทุกคนอย่างทั่วถึง เทคโนโลยีการบริหารระบบคุณภาพในโรงงานมีข้อสรุปที่ตรงกันคือ โรงงานที่ปลอดภัยและมีคุณภาพที่สุด โรงงานที่สะอาดและมีระเบียบที่สุด ซึ่งหมายถึงโรงงานที่ผ่านการจัดระเบียบองค์กรมาแล้วนั่นเอง ตรงกับหลักบริหารคุณภาพคือ ความมีระเบียบวินัยเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาคุณภาพ

นโยบายจัดระเบียบสังคม ของกระทรวงมหาดไทยมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการบริหารคุณภาพ เพื่อจัดระเบียบในภาพธุรกิจและอุตสาหกรรมดังกล่าวข้างต้น ถ้าหากเปรียบเทียบประเทศไทยเป็นโรงงานหรือองค์กรแห่งหนึ่ง นโยบายจัดระเบียบสังคมควรเป็นกระบวนการเริ่มต้นในการสร้างระบบคุณภาพให้กับประเทศไทยทั้ง 76 จังหวัด เพียงแต่ผลที่ได้ไม่ได้ออกมาเป็นคุณภาพสินค้าหรือบริการ แต่ออกมาเป็นคุณภาพชีวิต (Quality of Life) ของประชาชนที่ปลอดภัยและเป็นสุขมากขึ้น

Master Plan นโยบายจัดระเบียบสังคม

นโยบายจัดระเบียบสังคม ถูกกำหนดขึ้นภายใต้แผนยุทธศาสตร์ของรัฐบาลนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร ที่มาจากการรับฟังปัญหาของประชาชนและหาแนวทางแก้ปัญหาของชาตินำมาสรุปเป็น 11 วาระแห่งชาติ และ 3 ปัญหาเร่งด่วน คือความยากจน ยาเสพติด และคอรัปชั่น ซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่อาจแยกจากกันได้ นอกจากนั้นยังสามารถรวมตัวเป็นพันธมิตรและทำลายชาติได้ในชั่วอายุคนเรา จึงต้องสร้างมาตรการหลายอย่างเพื่อล้อมและโจมตี 3 พันธมิตรนี้พร้อมกัน

ร.ต.อ. ประชัย เล่าถึงจุดเริ่มต้นของนโยบายจัดระเบียบสังคมให้ฟังว่า ไม่ได้เกิดจากความคิดของท่านคนเดียว แต่ถูกสร้างขึ้นมาจกนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาว่า รัฐบาลจะประกาศสงครามกับความยากจน ยาเสพติด และคอรัปชั่น

ในด้านการประกาศสงครามกับยาเสพติด รัฐบาลได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) ระหว่างวันที่ 10-11 มีนาคม 2544 ณ จังหวัดเชียงราย ที่ประชุมได้มอบหมายให้ ร.ต.อ. ประชัย เป็น ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กำหนดอำนาจหน้าที่ที่ต้องดำเนินงาน 4 เรื่องคือ

1. แก้กฎหมายเดิม
2. ออกกฎหมายใหม่
3. สร้างเอกภาพในกระบวนการยุติธรรม
4. ดำเนินการเกี่ยวกับสังคม ซึ่งต่อมาได้ขยายความออกเป็นนโยบายจัดระเบียบสังคม

ดังนั้น นโยบายจัดระเบียบสังคมจึงเป็นส่วนย่อย 1 ใน 4 ข้อยุทธศาสตร์การประกาศสงครามกับยาเสพติดของรัฐบาล ที่นอกจากจะตัดเส้นทางลำเลียงยาเสพติดทั้งในประเทศและตามแนวชายแดนแล้ว ยังมุ่งเป้าหมายทำลายจุดปล่อย หรือตลาดจำหน่ายยาเสพติด 3 พื้นที่สำคัญ คือ โรงงาน โรงเรียน และสถานบริการ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย

สถานบริการ จึงเป็นเป้าหมายที่กระทรวงมหาดไทยเข้าไปจัดระเบียบเพื่อควบคุมและทำลายจุดปล่อยยาเสพติดอย่างถาวรภาคอนโคโค จนเป็นที่รู้จักในนามนโยบายจัดระเบียบสังคม ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2544 เป็นต้นมา

ขั้นตอนการจัดระเบียบสถานบริการ

พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ. 2509 แบ่งประเภทสถานบันเทิง (Entertainment Center) ออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. สถานที่เต้นรำ (คลับ, เสด)
2. ร้านอาหารที่มีหญิงบำเรอ
3. สถานบริการอาบอบนวด
4. สถานที่นั่งฟังเพลง

สถานบริการประเภทที่ 1 - 3 ต้องขออนุญาต ส่วนประเภทที่ 4 ไม่ต้องขออนุญาต เพียงแต่แจ้งล่วงหน้า 15 วัน ก็สามารถเปิดได้เลย ซึ่งเกิดช่องว่างให้มีการเปิดสถานบันเทิงผิดประเภทมากมาย ซึ่งทั้งหมดนี้จะถูกนำมาจัดระเบียบใหม่ 5 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 นำ พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ. 2509 มาปิดฝุ่นเพื่อบังคับใช้ให้ปฏิบัติถูกต้อง 4 เรื่องคือ

- เปิดถูกประเภท และปิดไม่เกิน 02.00 น.

- ห้ามเยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าสถานบริการ ยกเว้นคนทำงานภายในสถานบริการ (อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี)
- ห้ามมียาเสพติด
- ห้ามการแสดงไม่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 จัดโซนนิ่งสถานบริการตามมาตรา 5 ของ พ.ร.บ.สถานบริการ ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด "ปริมาณพลจำกัด" (โซนนิ่ง) สำหรับพื้นที่ที่ควรเปิดและไม่ควรเปิดสถานบริการ โดยจัดทำเป็น 2 คำถามมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัด รับฟังเสียงของประชาชน คือ

1. จังหวัดใดบ้างที่ไม่ต้องการสถานบริการ
2. ถ้าต้องการมี ควรอยู่ที่ใด

โครงการระยะที่ 1 มีจังหวัดเข้าร่วมโครงการ 14 จังหวัด รวมทั้งกรุงเทพฯ ในจำนวนนี้มี 5 จังหวัดที่ไม่ต้องการสถานบริการ คือ สุโขทัย พิจิตร อ่างทอง นครนายก สตูล สถานบริการในเขตกรุงเทพฯ มี 3 โซนคือ พัฒน์พงษ์ เพชรบุรีตัดใหม่ รัชดาภิเษก ครอบคลุมพื้นที่ 6 ตารางกิโลเมตร จากเดิม 160 ตารางกิโลเมตรและใครจะสร้างตรงไหนก็ได้

โครงการระยะที่ 2 มีจังหวัดแจ้งเข้าร่วมโครงการแล้ว 18 จังหวัด รวมทั้งการกำหนดพื้นที่ปิดถนนในวันหยุดเพื่อจัดทำโครงการถนนคนเดิน ภายในเดือนมกราคม 2545 คาดว่าทั้ง 76 จังหวัดจะมีแผนโซนนิ่งสถานบริการทั้งหมด ในขั้นตอนที่ 2 นี้ จะออกเป็นพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่สถานบริการทั้ง 76 จังหวัดได้เสร็จสิ้นภายในเดือนมิถุนายน 2545

ขั้นตอนที่ 3 แก่ไข พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ. 2509 เตรียมเสนอเข้าสภาผู้แทนราษฎรในเดือนกุมภาพันธ์ 2545 แก่ไข 3 ประเด็นคือ

1. สถานบริการทุกประเภทต้องขออนุญาต
2. เพิ่มค่าธรรมเนียมจากปีละ 1,000 บาทเป็น 50,000 บาท
3. เจ้าของสถานบริการมีหน้าที่ตรวจบัตรประชาชนผู้ใช้บริการ

ขั้นตอนที่ 4 เเร่งรัดกรมการผังเมืองจัดทำผังเมืองรวมให้ครบ 76 จังหวัด เพราะขณะนี้กรมการผังเมืองประกาศผังเมืองรวมได้เพียง 2.7 เปอร์เซ็นต์ของประเทศ อีก 97 เปอร์เซ็นต์ ไม่มีผังเมืองรวมเพื่อกำหนดพื้นที่ปลอดภัย พื้นที่อันตราย และพื้นที่พักผ่อนให้แก่ประชาชน

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำโครงการ สร้างสำนึกรักชาติ รักแผ่นดิน ทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการ ตลอดจนนักการเมือง ให้เกิดความรักความหวงแหนแผ่นดิน เกิดเสียสละทำงานเพื่อส่วนรวม

ผลสำเร็จของนโยบายคุณภาพสังคม

ร.ต.อ. ประชัย กล่าวถึง ผลสำเร็จของนโยบายจัดระเบียบสังคมด้วยความเชื่อมั่นว่า ภายใต้ พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509 จะสามารถจัดระเบียบสถานบริการในพื้นที่กำหนดและเกิดผลการจัดระเบียบสังคมที่ชัดเจน 3 เรื่องคือ

1. เยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าสถานบริการไม่ได้
2. ยาเสพติดลดลงจนเกือบหมด
3. โขว์ลามกอนาจารจะต้องไม่มี

จุดสำคัญอย่างยิ่งที่จะชี้ความสำเร็จของนโยบายคุณภาพธุรกิจ คือความพอใจของลูกค้า (Client Satisfaction) ส่วนนโยบายคุณภาพสังคมวัดความสำเร็จโดยดูจากความพอใจของประชาชน (Public Satisfaction) เป็นข้อมูลย้อนกลับมา

ร.ต.อ. ประชัยกล่าวถึงฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายต่อต้านนโยบายจัดระเบียบสังคมของท่านว่ามีทั้งส่งก้อนอิฐและดอกไม้มาให้ นอกจากนี้ไปรษณีย์บัตรกล่องใหญ่แล้วยังรวมถึงสติ๊กเกอร์เล็ก ๆ ติดอยู่หลายจุดในกระทรวงมหาดไทยด้วยความที่กินใจพ่อแม่ของลูกค้าทุกคนว่า "ลูกเราเราห่วงนัก เราจึงรักท่านประชัย"

สังคมไทยในอดีตมีคุณภาพสังคมอย่างไร

สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมที่เรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ใช้ธรรมะในพระพุทธศาสนาเป็นแกนนำในการดำเนินชีวิต เรือนไทยสมัยอยุธยาและรัตนโกสินทร์ตอนต้นเป็นบ้านไม้หลังเล็ก อาคารขนาดใหญ่คือวัดที่สร้างขึ้นจากสมบัติส่วนตัวของชาวบ้านร่วมกัน เสียสละสร้างขึ้นเพื่อทำนุบำรุงศาสนา ใช้เป็นสถานที่บวชเรียนอยู่ในเพศบรรพชิต ผักตมเป็นผู้มีปัญหาสืบสานสังคมไทย ต่อมาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สังคมไทยเริ่มเปลี่ยนแปลงโดยการนำค่านิยมตะวันตกเข้ามาโดยไม่กลั่นกรอง นักธุรกิจต้องการผลประโยชน์และกำไรสูงสุด จึงเสนอผลตอบแทนให้แก่ผู้มีอำนาจเพื่อสร้างความได้เปรียบทางธุรกิจ โดยไม่คำนึงว่าถูกต้องหรือไม่ ระบบการเมืองกลายเป็นสถาบันเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม ขณะที่ประชาชนปล่อยปละละเลยการมีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่สนใจว่าการเมืองมีส่วนสำคัญต่อชีวิตตัวเองอย่างไร

ในขณะที่สังคมไทยไม่ได้สร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็กและเยาวชนจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพราะผู้มีอำนาจมองแต่ผลประโยชน์ของตัวเอง ขาดจิตสำนึกที่จะเสียสละเพื่อชาติอันเป็นมรดกล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้มอบไว้

หากเรามองย้อนไปในประวัติศาสตร์จะพบว่าพระมหากษัตริย์ไทยเป็นผู้รักษาชาติไว้ด้วยความเสียสละและออกรบกับศัตรูของแผ่นดิน เช่น "พระแสงดาบคาบค่าย" ปีนค่ายขึ้นไปรบกับพม่าอย่างกล้าหาญ ดังนั้นผู้นำสูงสุดจะต้องมองชาติเป็นหลัก สละได้แม้แต่ชีวิตตัวเองเพื่อรักษาชาติไว้ เพราะถ้าเขารักและหวงแหนชาติ เขาจะไม่คอร์รัปชันหรือนำทรัพย์สินสมบัติของชาติมาเป็นของตัวเองลงหรือคอร์รัปชัน แต่ปัจจุบัน "จิตสำนึกความรักชาติ" มีลดน้อยลง ข้าราชการมีการซื้อขั้นซื้อตำแหน่ง นักการเมืองมีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง เมื่อชาติบ้านเมืองมีปัญหา ไม่มีใครยอมรับผิดชอบ ใครเป็นผู้รับผิดชอบ

ปัญหาของสังคมปัจจุบันที่ท่านเป็นห่วงที่สุด

สังคมไทยในปัจจุบันเข้าสู่ยุคการพัฒนาประเทศโดยใช้วัตถุและปัจจัยภายนอกเป็นเงื่อนไขวัดความสำเร็จ ในที่สุดสังคมไทยก็เข้าสู่ยุคการแข่งขันทางวัตถุ โดยมีเป้าหมายคือสร้างความร่ำรวยไม่ว่าวิธีไหนก็ตาม จนเกิดการทุจริตประพฤติมิชอบ ในธุรกิจเอกชนและหน่วยราชการ สังคมไทยกำลัง "กินตัวเอง" และคิดว่าตัวเองจะอยู่รอด แต่ท้ายสุดก็จะพังไปด้วยกันทั้งหมด

สังคมไทยกำลังหลงทาง มุ่งแต่จะรอดความร่ำรวยหรูหรา โดยไม่ได้คิดสร้างบ้านเมืองให้น่าอยู่ เหมาะแก่การเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ในที่สุดสังคมไทยก็ตกอยู่ในอันตรายเต็มไปด้วยยาเสพติด บริการทางเพศ อาชญากรข้ามชาติ และบ่อนการพนัน เมื่อค่านิยมความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาถูกทำลาย ความเห็นแก่ตัวเข้ามาแทนที่ ในที่สุดปัญหาสังคมเหล่านี้ได้ย้อนกลับมาทำลายเด็กและเยาวชนของเราเอง ไม่มีใครดูแลพวกเขาในขณะที่สังคมไร้ระเบียบมากขึ้น ผังเมืองที่ดั่งงามจัดทำไว้ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 เกิดช่องว่าง ยอมให้มีการสร้างสถานบริการตรงไหนก็ได้ กลายเป็นแหล่งมั่วสุมของเยาวชน

ไม่มีประเทศไหนในโลกปล่อยให้เด็กอายุ 14-15 ปี เข้าไปเที่ยวสถานบริการตีเมียในผ้าเช็ด เปิดโอกาสให้เด็กใช้ยาเสพติด ในที่สุดก็ครอบครองสติไม่อยู่ นำไปสู่การขายบริการทางเพศ เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่รู้จักปราบปรามอย่างไร เพราะสถานบริการแต่ละแห่งมีอิทธิพลคุ้มครองตัวเองเพื่อสนับสนุนให้ธุรกิจของตัวเองเห็นว่าคู่แข่งและละเมิดกฎหมายได้

ทำไมจึงต้องจัดระเบียบสังคม

นโยบายจัดระเบียบสังคม คือ แผนการดำเนินงานด้านสังคม ซึ่งเป็นแผนย่อยในยุทธศาสตร์การประกาศสงครามกับยาเสพติดของรัฐบาลถามว่าทำไมผลจึงเริ่มจัดระเบียบสถานบริการซึ่งเป็นจุดเล็ก ๆ ของสังคมก่อน ทำไมไม่ทำแผนงานด้านการเมือง การบริหาร และพัฒนาการเศรษฐกิจเป็นแผนใหญ่ให้เสร็จก่อนแล้วจึงดำเนินงานตามแผน

วิธีบริหารงานของผมเป็นการเริ่มต้นจากงานเล็กไปหางานใหญ่ เริ่มต้นจากงานง่ายไปหา
งานยาก เริ่มต้นจากเรื่องใกล้ตัวก่อนจะออกไปสู่เรื่องไกลตัว เป็นหลักการบริการงานสากลรูปแบบ
หนึ่ง ซึ่งง่ายกว่าการเริ่มต้นด้วยโครงการที่ใหญ่โตมโหฬารที่เพียงคิดถึงการประสานงานระหว่าง
หน่วยงานต่าง ๆ ก็ยากแล้ว

“ ผมขอยืนยันว่าตราบดที่ยังอยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมจะ
ทำงานนี้อย่างเต็มที่ เพราะถ้าทำสำเร็จจะมีคนรุ่นใหม่เข้ามาสานต่อโครงการ แต่ถ้าล้มเหลวจะ
ไม่มีใครกล้ามาทำต่อ ”

ในเรื่องสถานการณ์บริการเราปล่อยปละละเลยกันมานาน สมัยก่อนมีเพียงไม่กี่แห่ง เช่น ย่าน
ราชดำเนิน และศาลาแดง ส่วนใหญ่เป็นไนท์คลับเพื่อพบปะเชิงสังคมของผู้มีฐานะในสังคม ไม่ใช่
แหล่งมั่วสุม ต่อมาธุรกิจนี้เริ่มมีการแข่งขันสูง จึงหันมาหากกลุ่มเด็กที่มีฐานะ ไม่มีผู้ปกครองดูแล
กลายเป็นธุรกิจหมิ่นฉ้อในปัจจุบัน ขณะที่กระทรวงมหาดไทยเก็บค่าธรรมเนียม ได้ปีละ 400,000
บาท เนื่องจาก พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509 กำหนดให้เก็บค่าธรรมเนียมสถานบริการที่เปิดใหม่
เพียง 1,000 บาทและค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตปีละ 500 บาท เราขอเสนอปรับค่าธรรมเนียม
เนียมจาก 1,000 บาท เป็น 50,000 ให้เหมาะสมกับสภาพธุรกิจ มีผู้เสนอเก็บอัตราค่าธรรมเนียม
ในอัตราก้าวหน้า คือสถานบริการที่เปิดเพียงคืน ปิดตีหนึ่ง และปิดตีสอง ให้เสียในอัตราที่แพงขึ้น
เราจึงเสนอขอแก้ไข พ.ร.บ. สถานบริการซึ่งไม่เคยปรับปรุงมา 35 ปีแล้ว ทั้งเรื่องการจัดทำโซนนิ่ง
และการบังคับใช้กฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของสภาฯ ในเดือนกุมภาพันธ์ 2545 นี้

ทำไมจึงเริ่มจัดระเบียบเด็กและเยาวชนก่อน

ในทหรณะของผมเห็นว่าเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มประชากรที่เราต้องดูแลรักษาให้ดีที่สุด
เราจะเห็นได้ว่าประเทศประชาธิปไตยทุกประเทศมีมาตรการปกครองและคุ้มครองเด็กของเขามาก
โดยเฉพาะกลุ่มประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เขาควรได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ และ
ปัญญาเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีเข้ามารับมรดกที่ล้ำค่า คือ "ประเทศไทย" ที่เรา
จะมอบให้เขาดูแลต่อไปเหมือนดังเช่นเราได้ดูแลรักษาไว้จากบรรพบุรุษของชาติไทย

ประเทศไทยเป็นชาติเก่าแก่มี่เกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมโลก ขณะเดียวกันเราต้อง
พัฒนาประเทศเพื่อแข่งขันในระดับสากลได้ เราจะเลี้ยงเด็กของเราอย่างไรให้มีปัญญาเฉียบแหลม
มีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัยและความรักชาติ

เป้าหมายของรัฐบาล คือต้องการยกระดับสังคมไทยสู่สากล จะทำสำเร็จได้ต้องยกระดับ
คน และคนที่คาดหวังว่าจะยกระดับได้เร็วและรับความรู้จากเราได้มากที่สุดคือ เด็กและเยาวชน
หากเราเปรียบเทียบกับเด็กตะวันตกในวันเรียนเมื่อมีเวลาที่เหลือจากการเรียน เขาทำรายงานและ

ค้นคว้ารวมทั้งทำงาน เพื่อหาเงินเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย แต่เด็กของเรามีเวลาว่างบางส่วน ไปเดินห้างเข้าสถานบริการที่ใช้อบายมุขเป็นแรงดึงดูดเด็กๆ ของเรา

ปว. 294 จะมีการนำมาใช้บังคับอย่างไร

มีผู้เข้าใจผิดว่าการทำ ปว. 294 (ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 294) มาบังคับใช้เป็นการ "ห้ามเด็กออกนอกบ้าน" ความจริงไม่มีคำนี้อยู่ในกฎหมายฉบับนี้แม้แต่คำเดียว คำที่ถูกต้องบัญญัติไว้ว่า "ห้ามเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน 22.00-04.00 น.) โดยไม่มีผู้ปกครอง"สาระสำคัญของกฎหมาย ไม่มีข้อความใดละเมิดสิทธิส่วนบุคคล คำว่าเด็กและเยาวชนในเวลานั้นคงจะเป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ปัจจุบันคือต่ำกว่า 20 ปี มีข้อห้าม เช่น ห้ามเที่ยวเตร่ ห้ามเข้าช่องโถงสถานีและบ่อนการพนัน ห้ามคบบุคคลที่นำไปในทางเสื่อม เช่น แมงดา นักเลงหัวไม้ หรือถ้าจะไปก็ต้องอยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง ถ้าเด็กทำผิดให้เรียกผู้ปกครองมารับตัวเด็กกลับไปและวางเงื่อนไขกับผู้ปกครอง เช่น ถ้าเด็กทำผิดอีกครั้งหนึ่งผู้ปกครองจะถูกปรับ เป็นต้น

แนวความคิดของกระทรวงมหาดไทยเราเห็นว่า ปว. 294 มีประโยชน์จึงควรนำมาปรับปรุงทันสมัยและบังคับใช้เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนของเรา รวมทั้งดูกฎหมายฉบับอื่น เช่น ของสช. (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ) ซึ่งดูแลเด็กที่มีปัญหาและเด็กที่ไม่มีผู้ปกครองในที่สุด อาจจะทำออกมาเป็นกฎหมายฉบับใหม่เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนไทย

ท่านนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร. ทักษิณฯ ได้ให้ธำรงนำความคิดในเรื่องเด็กและเยาวชนไว้ 2 ประเด็น คือ

1. ห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ชื่อเหล่า เบียร์ บุหรี่
2. ห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปในสถานที่ไม่สมควร

ความจริงทั้ง 2 ประเด็นนี้ เป็นหลักสากล มีตัวอย่างมากมายในประเทศที่เจริญแล้ว เช่น นิวซีแลนด์ ห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี อยู่บ้านคนเดียว จะต้องจ้างพี่เลี้ยง (Baby Sister) ดูแล ผู้ปกครองท่านหนึ่งมีลูกสาวเรียนปริญญาโทที่บอสตันไม่มี ID Card แต่ไปนั่งกินเหล้าจากแก้วของเพื่อน ถูกเจ้าของร้านเชิญออกนอกร้านทั้งคู่ ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากคนไทยในซิดคาโก บอกว่าเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ซิดคาโกชื่อเหล่าไม่ได้ และจะเปิดขายหลัง 12.00 แม้แต่ตัวเองไปถึงร้านเหล่าเร็วไปหน่อยประมาณ 10 นาทีก่อนเที่ยง เจ้าของร้านไม่มีขาย เธอขอร้องว่าขายเถอะ เพราะเธอซื้อเกือบจะมีเพียงเราสองคนไม่มีใครรู้หรอก เจ้าของร้านตอบว่า "ใช่ไม่มีใครรู้ ... แต่ผมรู้" เพราะฉะนั้นนอกจากระเบียบแล้ว "วินัย" ของคนในชาติก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างสำนึกให้ปฏิบัติตามระเบียบนั้น

ทำไมจึงต้องใช้ความเด็ดขาด

นโยบายจัดระเบียบสังคม เริ่มเตรียมการดำเนินงานภายหลังการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการที่จังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ 10-11 มีนาคม 2544 ผมสั่งการให้ทุกจังหวัดดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล 3 ข้อ คือประกาศสงครามกับความยากจน ยาเสพติด และคอร์รัปชัน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการรักษาความปลอดภัยระดับจังหวัดและนายอำเภอเป็นประธานในระดับอำเภอ เมื่อเห็นว่าสั่งการไปแล้วนโยบายไม่เดินหน้า ผมจึงเริ่มลงเดินลุยตรวจพื้นที่ด้วยตัวเอง จังหวัดไหนเดินตามนโยบายทั้ง 3 ข้อของรัฐบาลผมให้แต่มีบวก จังหวัดไหนไม่เดินตามนโยบายผมให้แต่มีลบ และเมื่อลงมาตรวจพบความผิดด้วยตัวเองแล้วต้องใช้ความเด็ดขาด เพราะถือว่า "ขัดนโยบายสำคัญของรัฐบาลในการต่อสู้ปัญหายาเสพติด" เป็นการผิดวินัยร้ายแรง ลงโทษด้วยการสั่งย้ายไม่พอ ต้องให้ออกจากราชการสถานเดียว

ผมตรวจสถานบริการย่านโพธิ์สามต้น (ถนนอิสราภาพ) เปิดเป็นสถานบริการ ประเภทที่ 4 แต่มีการเดินรำ ซึ่งผิดประเภทไม่มีใบอนุญาต รวมทั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามวัดใหม่พระพิเรนทร์ ซึ่งมาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ.สถานบริการ กำหนดให้สถานบริการที่ต้องขออนุญาต ห้ามตั้งใกล้วัด โรงเรียน สโมสรเยาวชน โรงพยาบาล และชุมชนที่อยู่อาศัย ผมจึงสั่งปิดทั้งหมดและย้ายผู้กำกับการหรือในจังหวัดอุดรธานีมีสถานบริการประเภทที่ 4 เต็มไปหมด แต่ภายในมีการเดินรำและไม่มีใบอนุญาต ผมเชิญผู้กำกับและนายอำเภอมาพบให้แก้ปัญหานี้ให้ได้ ถ้าไม่ได้ผมจะหาคนที่ดีกว่ามาดูแลแทน

ผมไปหนองคาย พบเด็กอายุต่ำกว่า 20 ปีถึง 91 คน อยู่ในสถานบันเทิงกว่าครึ่งหนึ่ง เป็นเด็กผู้หญิงและเด็กที่อายุต่ำที่สุดคือ 15 ปี มีอยู่ถึง 5 คน ผมถามเจ้าของสถานบันเทิงแห่งนั้นว่าคุณมีลูกไหม เขาตอบว่ามีครับเป็นผู้หญิง 2 คน ผมบอกว่าคุณมีลูกสาวเหมือนผม แต่ทำไมคุณใช้เยาวชนซึ่งเป็น "ต้นทุนของสังคม" เป็นเครื่องมือทำมาหากิน ถ้าคุณมีหัวใจของคนเป็นพ่อจริงคุณคงไม่ยอมให้ลูกของคุณตกเป็นเหยื่อของสังคมเช่นนี้หรอก ในที่สุดผมสั่งย้ายผู้กำกับการ ผู้กำกับ นายอำเภอ และปลัดอำเภอ ออกจากพื้นที่ไปแล้ว คงเหลือผู้ว่าฯ และรองผู้ว่าฯ ที่ต้องรับผิดชอบในกรณีนี้เป็นรายต่อไป

ผมมองว่าคุณภาพสังคมไทยวันนี้อยู่ในภาวะวิกฤตต้องใช้ความเด็ดขาด ไม่ใช่ชั่วคราวซี ดี ช่างสงฆ์ อยู่ไปวัน ๆ กลายเป็นว่าคนเราไร้วินัย ผู้บังคับบัญชาต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้วยความเฉียบขาด

ผมรู้สึกว่าการจัดระเบียบสังคมเป็นงานที่ยาก ผู้มีอำนาจระดับรัฐมนตรีจะต้องลงมาเล่นเอง เพื่อใช้อำนาจรัฐ กฎหมาย และกำลังพล รวมทั้งต้องมีภาวะผู้นำระดับชาติอยู่ในตัวเอง เพื่อเอาชนะปัญหาและอิทธิพลต่าง ๆ ท่านประธานมนตรี พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้ให้คำแนะนำกับผมว่างานของกระทรวงมหาดไทยเป็นงานที่ยากและเป็นงานที่หนัก ทำงานวันละ 8 ชั่วโมงน้อยไป

อาจจะต้องทุ่มเทถึงวันละ 16 ชั่วโมง ผมกราบเรียนท่านไปว่าผมทำงานวันละ 24 ชั่วโมง และ 7 วันต่อสัปดาห์ แต่ไม่ใช่ทำคนเดียว ผมต้องการให้ทุกพื้นที่ทั่วประเทศช่วยกันทำงาน เพราะภัยทั้งหลายเกิดขึ้นโดยไม่บอกเวลาเรา

หากเรามุ่งสร้างคุณภาพธุรกิจซึ่งมีผลกำไรและสะสมความมั่งคั่งทางวัตถุเป็นเป้าหมายเพียงด้านเดียว โดยไม่มีใครเห็นความสำคัญที่จะสร้างสังคมให้น่าอยู่และปลอดภัยกับตัวเองตลอดจนลูกหลานของเราให้มีคุณภาพสังคมที่ดี สังคมไทยจะหลงทางและล่มสลายไปในที่สุด

เป้าหมายของนโยบายจัดระเบียบสังคม

งานของสังคมไม่เคยจบ งานของประเทศชาติก็ไม่เคยจบ สิ่งที่เราต้องการ คือสร้างสังคมที่ดีงามให้กับเด็กในวันข้างหน้า ที่เขาจะเติบโตมาแทนพวกเราและเลี้ยงเด็กของเราให้มีกำลังกาย กำลังใจ กำลังปัญญา ด้วยการหารูปแบบที่ดีให้เขาดูเป็นตัวอย่าง หล่อหลอมให้เขาเป็นคนดี มีเป้าหมาย มีขวัญกำลังใจ และมีแรงต่อสู้ เพื่อยกระดับสังคมไทยให้มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมโลก

สิ่งที่ผมหวังไม่ใช่สังคมไทยในอุดมคติ แต่เป็นสังคมโลกที่เขาก้าวหน้าไปแล้ว เราควรเดินตามให้ทันเพื่อสร้างสังคมที่มีระเบียบวินัย ด้วยคนในสังคมที่มีระเบียบวินัย ด้วยคนในสังคมที่มีจุดยืนและเสียสละเพื่อส่วนรวม สังคมที่มีวินัยไม่ใช่สังคมที่ต้องให้คนอื่นมายื่นคุม วินัยต้องเริ่มด้วยการควบคุมตัวเอง หมายถึงต้องมีวินัยในตัวเอง

เมื่อสังคมมีระเบียบวินัย คนในสังคมจะต้องมีสำนึกดีไม่ทำความผิด นักท่องเที่ยวที่มาถึงเมืองไทยเขามาชื่นชมชาติ และน้ำใจไมตรีของคนไทย ไม่มีใครอยากมาเที่ยวเรดหรือ RCA เมืองไทย เราสร้างสังคมที่ดีเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวได้โดยไม่ต้องใช้อบายมุขช่วย

น่าชื่นใจที่พี่น้องประชาชนไม่ทอดทิ้งผม มีไปรษณียบัตรสนับสนุนนโยบายฯ กล่องใหญ่ส่งไปที่บ้าน ผมได้รับแรงสนับสนุนจากผู้นำศาสนาทั้งอิสลาม พุทธ และคริสต์ ศาสนาทุกศาสนา พุศเหมือนกันหมดว่าการสอนศาสนา คือสอนให้สละอบายมุขไม่ใช่เพิ่มขึ้นเหมือนทุกวันนี้

ท่านจะเขียน "นโยบายคุณภาพ" ให้สังคมไทยยึดเป็นหลักปฏิบัติอย่างไร

การทำงานต้องถามตัวเองว่าทำอะไรและทำเพื่อใคร ผมรู้สึกเสมอว่าผมกำลังทำเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง คือทำเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกคนโดยเฉพาะคุณภาพชีวิตของเด็ก ที่จะเติบโตมาแทนที่เราในวันข้างหน้า เพื่อรับมรดกล้ำค่าของเราคือประเทศชาติ

ถ้าเราเริ่มปล่อยคุณภาพสังคมให้เป็นอย่างนี้ต่อไปโดยไม่จัดระเบียบสังคม นอกจากจะสูญเสียเยาวชนที่ดีไปแล้วเราจะสิ้นชาติในที่สุด

2. แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร (Demographic Characteristics)

แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร (Demographic Characteristics) เชื่อว่า บุคคลที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกันไปด้วย ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะทางประชากรจะมีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสาร การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ทำการศึกษาลักษณะทางประชากร ดังนี้

1. เพศ

เพศในตัวแปรที่เกี่ยวข้องทั้งในทางชีววิทยา และทางสังคม นักวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่า สาเหตุที่ผู้หญิงแตกต่างจากผู้ชายนั้นเป็นลักษณะที่แตกต่างกันทางชีววิทยา จากการศึกษาทางจิตวิทยาแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันทางด้านความคิด ค่านิยม และทัศนคติ รวมถึงพฤติกรรมความต้องการตลอดจนการตัดสินใจยอมรับในสิ่งต่างๆ ทั้งนี้เพราะเงื่อนไขทางสังคม และวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการกำหนดบทบาทของบุคคลทั้งสองเพศไว้ต่างกัน เพศหญิงมักเป็นเพศที่มีความอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตามและเป็นแม่บ้าน

ความแตกต่างทางเพศนี้ยังส่งผลถึงพฤติกรรมทางการสื่อสารอีกด้วย นั่นคือ เพศหญิงนั้น จะมีแนวโน้มและความต้องการที่จะรับและส่งข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีที่เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย

นอกจากนี้ยังมีการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงจะถูกจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย ผู้ชายให้เหตุผลมากกว่าและจดจำข่าวสารได้มากกว่าผู้หญิง แต่ผู้หญิงก็จะหยั่งถึงจิตใจของผู้คนได้ดีกว่าผู้ชาย (ปรมะ สตะเวทิน 2540: 144) และผู้หญิงมักเปลี่ยนทัศนคติได้ง่ายกว่าผู้ชาย

ในด้านของพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อมวลชน เพศหญิงจะใช้เวลาในการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย โดยนิยมดูรายการละคร ในขณะที่ เพศชายนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ มากกว่า ถ้าหากดูโทรทัศน์เพศชายมักนิยมดูรายการข่าวและกีฬา

2. อายุ

อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยมมากกว่า (more liberal) คนที่มีอายุน้อย คนที่มีอายุน้อย มักจะเป็นคนที่ยึดอุดมการณ์มากกว่า (more conservation) ใจร้อนกว่า (more impatient) และมองโลกในแง่ดีกว่า (more optimistic) คนที่มีอายุมากกว่า ในขณะที่คนที่มีอายุมากจะเป็นคนที่ยึดถือการปฏิบัติมากกว่า (more pragmatic) มีความระมัดระวัง (cautious) และมองโลกในแง่ร้าย (pessimistic) สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก คนที่

อายุ มีประสบการณ์ ในชีวิตซึ่งเคยผ่านยุคเจริญต่างๆ ตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนานและมีผลประโยชน์ในสังคมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย คนที่มีอายุมากกว่าที่มีสมบัติมากกว่าคนที่มีอายุน้อย จึงมักไม่ค่อยยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสังคม (ประมะ สตะเวทิน 2540 : 113)

นอกจากความแตกต่างในเรื่องของความคิดแล้ว อายุยังเป็นสิ่งกำหนดความแตกต่างในเรื่องความยากง่ายในการชักจูงใจด้วย การวิจัยทางจิตวิทยาพบว่า เมื่อคนมีอายุมากขึ้น โอกาสที่คนจะเปลี่ยนใจหรือถูกชักจูงใจจะน้อยลง (Burgoon 1974 : 58 อ้างในประมะ สตะเวทิน 2540 : 113) นอกจากนี้ โดยปกติแล้วคนที่มีวัยต่างกันมักจะมีความต้องการในสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป ด้วย มาร์ มิเชล และ เมเยอร์ (Mars, Michele and Myers 1982 : 5) กล่าวถึงพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารในด้านอายุว่า บุคคลที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่อตนมีอายุมากขึ้น

ในด้านการใช้สื่อมวลชน บุคคลที่มีอายุต่างกันก็จะมีการเปิดรับและใช้สื่อมวลชนที่แตกต่างกัน คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าความบันเทิง กล่าวคือ คนที่มีอายุมากมักจะอ่านจดหมายถึงบรรณาธิการ ข่าวการเมือง มากกว่าเรื่องตลกหรือข่าวกีฬา ในวิทยุก็เช่นกัน คนที่มีอายุมากมักจะฟังรายการที่หนักๆ เช่น ข่าวการอภิปรายปัญหาสังคม รายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับการศึกษา และข่าวสารต่างๆ ซึ่งคนในวัยผู้ใหญ่จะมีการเปิดรับสื่อมวลชนมากพอๆกัน แต่เมื่ออายุ 40 ปีขึ้นไป ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์ลดลงแต่ดูโทรทัศน์มากขึ้น เนื่องจากว่ามีเวลามากขึ้น (ยุบล เบญจรงค์กิจ, 2534) ในขณะที่การใช้สื่อมวลชนของเด็กและวัยรุ่น จะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง เช่น รายการบันเทิง และฟังเพลงตามสมัยนิยมมากกว่าดูโทรทัศน์

3. ระดับการศึกษา

การศึกษา หรือความรู้เป็นลักษณะทางประชากรอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ในยุคสมัยต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่ต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูงหรือมีความรู้จะได้เปรียบอย่างมากในการที่จะเป็นผู้รับสารที่ดี ทั้งนี้เพราะคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวางในหลายเรื่อง มีความเข้าใจสารได้ดี แต่มักจะไม่ค่อยเชื่ออะไรง่ายๆ สารที่ไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอ มักจะถูกแย้งจากคนเหล่านี้ (ประมะ สตะเวทิน 2540 : 116 - 117)

คนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ และคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ในขณะที่คนที่มีการศึกษาต่ำกว่ามักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ (Rivers, Peterson and Jensen 1971: 283) กล่าวอีกในหนึ่งคือ หากผู้ที่มีการ

ศึกษาสูงมีเวลาจำกัดก็จะแสวงหาข่าวสารจากสิ่งพิมพ์มากกว่า นอกจากนี้ผู้ที่มีการศึกษาสูงมี
โอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

4. อาชีพ

ผู้ที่มีอาชีพต่างกันก็ย่อมมองโลก มีแนวคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยม ทัศนคติ ความคิดเห็น
ต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป รวมถึงความรู้ในเรื่องต่างๆ ก็ไม่เท่ากันด้วย

5. รายได้

รายได้ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในลักษณะทางประชากรที่มีอิทธิพลในการส่งผลให้บุคคล มีค่านิยม
ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีรายได้สูงมักจะเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ และ
นิยมข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระค่อนข้างหนัก ไม่ค่อยสนใจข่าวสารที่เป็นไปในทางบันเทิง กล่าวคือ
คนที่มีฐานะดีหรือรายได้มากจะใช้สื่อมวลชนมากและการใช้สื่อมวลชนนั้นก็เพื่อที่จะแสวงหาข่าว
สารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทธรรมาธิการ เรื่องการบ้านการเมือง ปัญหาสังคม และเศรษฐกิจ เป็นต้น
รายได้ยังเป็นเครื่องกำหนดความต้องการของคนตลอดจนความคิดของคนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และ
พฤติกรรมต่างๆ

จากงานวิจัยของ ชรามม์ และ ไวท์ (Schramm and White 1994 อ้างถึงใน ชนายนันท์
คงธนฤทธิ์ 2543 : 14) พบว่า ในสังคมอเมริกัน ผู้ที่มีรายได้สูงมักนิยมเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ และ
นิยมเนื้อหาที่เป็นข่าวหนักไม่ค่อยสนใจข่าวบันเทิง

ส่วนแม็คเนลลี และ คนอื่นๆ (McNelly and Others 1968) พบว่า คนที่มีฐานะดี
และมีการศึกษาสูง เป็นกลุ่มที่ได้รับข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระจากสื่อมวลชนมากที่สุด ผลการวิจัย
ในลักษณะนี้สามารถอธิบายได้เช่นเดียวกับการศึกษา คือ ผู้ที่มีรายได้สูง มีตำแหน่งการงานดี จึง
ถูกผลักดันให้จำเป็นต้องเรียนรู้ หาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้ทันเหตุการณ์เสมอ การเปิดรับข่าว
สารจากสื่อสิ่งพิมพ์จึงจำเป็นสำหรับผู้รับสารกลุ่มนี้มากกว่ารายการโทรทัศน์ และจะเน้นเนื้อหา
ทางด้านบันเทิงเป็นส่วนใหญ่- (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ 2534)

สรุปได้ว่า ลักษณะทางประชากรนั้นมีผลทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านของการ
เปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับ ตลอดจนพฤติกรรม การวิจัยในครั้งนี้จึง
จะศึกษาถึงความแตกต่างเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของคนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่จะมี
อิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ว่ามี
ความสัมพันธ์กันหรือไม่ และเป็นไปในทางเดียวกันกับแนวความคิดลักษณะทางประชากร
(Demographic Characteristics) ดังกล่าวหรือไม่

3. แนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure)

ข่าวสารที่เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์นั้นใช้ข่าวสารเพื่อการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน รวมถึงการใช้ข่าวสารในการตัดสินใจในกิจกรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตของมนุษย์

วุฒิชัย จำนง (2523) ให้คำจำกัดความ "การเปิดรับข่าวสาร" ว่า ข่าวสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตมนุษย์ ข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญที่ประกอบการตัดสินใจของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมนุษย์เกิดความไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใด ความต้องการข่าวสารก็จะยิ่งมากขึ้น

เชอร์รี่ (Cherry, 1978) กล่าวว่า การสื่อสารของมนุษย์ กระทำเพื่อแบ่งปันข่าวสาร (An act of Sharing) นั่นเอง การแบ่งปันข่าวสารระหว่างกันนี้จะก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจและกระทำกิจกรรมที่ประสานสอดคล้องกัน

ชาร์ล เค อัทคิน (Atkin, 1973:208) กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากยิ่งมีสายตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อม และเป็นคนที่ทันสมัยทันเหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย

ในการเปิดรับข่าวสารของบุคคลแต่ละบุคคลนั้น จะมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและผลักดันให้บุคคลนั้นเลือกเปิดรับสาร หรือเลือกรับสื่อ ซึ่งอาจจะเกิดจากคุณลักษณะพื้นฐานของผู้รับสารในด้านต่าง ๆ ได้แก่ (จารุณี บุญนิพัทธ์ 2835:11)

1. องค์ประกอบทางด้านจิตใจ ซึ่งมีความสำคัญเป็นลำดับแรก เนื่องจากบุคคลแต่ละบุคคลจะรับข่าวสารที่ตนมีความสนใจ และจะเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสาร แต่ถ้าผู้รับสารไม่มีความสนใจและไม่อยากรับรู้ข่าวสารนั้น แม้ปริมาณข่าวสารนั้นจะมีมากเพียงใด ผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นเลย องค์ประกอบทางด้านจิตใจ เช่น กระบวนการเลือกรับข่าวสาร การเลือกรับรู้ทางทัศนคติ และประสบการณ์เดิมของตน

2. องค์ประกอบทางด้านสังคม สภาพแวดล้อม เช่น ครอบครัว วัฒนธรรม ประเพณี ลักษณะทางประชากร เช่น เพศ อายุ การศึกษา ภูมิฐานะ ตลอดจนสภาพทางสังคม ซึ่งต้องวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการสื่อสารโดยใช้ความต้องการของผู้รับสารและผู้ส่งสารว่า ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีความต้องการอะไร ถ้าผู้ส่งสารและผู้รับสารมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ตรงกัน ผู้รับสารอาจมีปฏิกิริยาผิดไปจากที่ผู้ส่งสารต้องการ อันส่งผลให้เกิด ความล้มเหลวของการสื่อสาร (Communication Breakdown) ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติ การยอมรับตลอดจนพฤติกรรม ซึ่งโดยทั่วไปแล้ววัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารและผู้รับสารมีดังนี้ (Schramm, Nature Of Communication Between Humans: 19 อ้างถึงใน ประมะ สตะเวทิน 2540:31)

วัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร

1. เพื่อแจ้งให้ทราบ (Inform)
2. เพื่อสอนหรือให้การศึกษา (Teach or Education)
3. เพื่อสร้างความพอใจหรือให้ความบันเทิง (Please or Entertain)
4. เพื่อเสนอหรือชักจูงใจ (Propose or Persuade)

วัตถุประสงค์ของผู้รับสาร

1. เพื่อทราบ (Understand)
2. เพื่อศึกษา (Learn)
3. เพื่อสร้างความพอใจ (Enjoy)
4. เพื่อกระทำหรือตัดสินใจ (Dispose or Decide)

วิลเบอร์ ชรามม์ (Wilbur Schramm, 1973) กล่าวถึงองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ในด้านการเลือกรับข่าวสารของผู้รับสาร ดังนี้

1. **การประเมินสารประโยชน์ของข่าวสาร** ผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง การประเมินจะช่วยให้ผู้รับสารได้เรียนรู้ว่า ข่าวสารแต่ละข่าวมีประโยชน์ต่างกัน และก่อให้เกิดการพัฒนาการปรับปรุงอุปนิสัย และรูปแบบการแสวงหาข่าว

2. **ประสบการณ์ของผู้รับข่าวสาร** ผู้รับสารแต่ละบุคคลจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับข่าวสาร วัตถุประสงค์ของ ฯลฯ ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งประสบการณ์ของผู้รับสารนั้นจะเป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารแตกต่างกันออกไป

3. **ภูมิหลังของผู้รับข่าวสาร** ภูมิหลังจะมีผลทำให้ผู้รับข่าวสารมีความสนใจข่าวสารที่แตกต่างกัน

4. **ความสามารถในการรับข่าวสารของผู้รับข่าวสาร** เกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจ ซึ่งมีส่วนทำให้ความสามารถในการรับข่าวสารที่แตกต่างกัน

5. **บุคลิกภาพของผู้รับสารในการรับข่าวสาร** เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารทำให้มีผลเปลี่ยนแปลงต่อทัศนคติ การโน้มน้าวชักจูงจิตใจและพฤติกรรมของผู้รับข่าวสาร

6. **การศึกษาและสภาพแวดล้อมของผู้รับสาร** นับเป็นองค์ประกอบขั้นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ในขั้นตัวบุคคล และเป็นตัวชี้้นำพฤติกรรมการสื่อสารของบุคคล ทำให้บุคคลมีความแตกต่างในพฤติกรรมการเลือกรับสื่อ และเนื้อหาข่าวสาร

7. **อารมณ์ของผู้รับสาร** สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสาร จะทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของข่าวสาร หรืออาจเป็นอุปสรรคของความเข้าใจความหมายของข่าวสารได้

8.ทัศนคติของผู้รับสาร เป็นตัวที่กำหนดท่าทีของการรับและการตอบสนองต่อข่าวสารที่ได้พบ หรือสิ่งเร้าต่าง ๆ ด้วยการแสดงออกมาทางพฤติกรรมของผู้รับที่มีต่อข่าวสารแต่ละประเภทที่พบ ทัศนคติของผู้รับสารเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ เมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลง การรับข่าวสาร และการตอบสนองต่อข่าวสารก็จะแตกต่างกันไปด้วย

ซึ่ง ชรามม์ ได้อธิบายเสริมว่า ข่าวสารที่เข้าถึงความสนใจของผู้รับสารจะมีแนวโน้มที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เมอร์ริลล์ และ โลเวนสไตน์(John C.Merril and Ralph L.Lowenstein, 1981) ได้สรุปแรงผลักดันให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเลือกรับสื่อว่า เกิดจากพื้นฐาน 4 ประการคือ

1. ความเหงา

ปกติแล้วมนุษย์เรามักจะไม่ชอบการอยู่เพียงลำพัง สน และเมินเฉยจากสังคมเพราะเกิดความกังวลลึบ ดังนั้นคนเราจึงมีการรวมกลุ่มกัน แต่ถ้าบุคคลต้องอยู่กับตามลำพัง ไม่สามารถติดต่อสังสรรค์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมได้ สิ่งที่ดีที่สุดก็คือ การอยู่กับสื่อต่าง ๆ สื่อมวลชนจึงเป็นเพื่อนแก้เหงาได้ และบางทีบางคนก็พอใจที่จะอยู่กับสื่อมวลชนมากกว่าที่จะอยู่กับสื่อบุคคลด้วยซ้ำ เพราะสื่อมวลชนไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนา หรือในทางสังคมให้แก่ตนเอง

2. ความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น

มนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆอยู่แล้วตามธรรมชาติซึ่งเป็นพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้นสื่อมวลชนจึงเป็นสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการ ในความอยากรู้อยากเห็นเหล่านี้ได้ ตั้งแต่สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวจนกระทั่งสิ่งที่อยู่ไกลออกไปตามลำดับ ทั้งที่เป็นวัตถุ สิ่งของ รวมทั้งความคิด หรือการกระทำต่าง ๆ ของผู้อื่น

3. ประโยชน์ใช้สอยของตัวเอง

มนุษย์สามารถแสวงหาข่าวสารและใช้ข่าวสารนั้นเพื่อให้เป็นประโยชน์ของตัวเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนบรรลุผล และใช้ข่าวสารที่ได้มาเสริมบารมี ความสะดวกสบาย หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงของตนเอง ไม่ว่าข่าวสารนั้นจะเป็นประโยชน์ด้านใด ก็สามารถหาได้จากสื่อมวลชน ชรามม์ (Wilbur Schramm, 1954) กล่าวว่าบุคคลจะเลือกรับสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุด(Least effort) และได้รับผลประโยชน์ตอบแทนที่ดีที่สุด (Preconceptions) โดยจะแสวงหาข่าวสารที่มาสันนิษฐานความคิดที่มีอยู่ก่อนแล้ว (Predispositions) ข่าวสารที่แสวงหาจะไม่ขัดแย้งกับความเชื่อของตน

4. ลักษณะเฉพาะ

ลักษณะเฉพาะของสื่อมวลชนโดยทั่วไป ซึ่งสื่อมวลชนแต่ละอย่างก็จะมีลักษณะเฉพาะที่ผู้รับข่าวสาร แต่ละคนแสวงหาและได้รับประโยชน์ไม่เหมือนกัน ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละ

อย่างนี้ จะมีส่วนที่ทำให้ผู้รับข่าวสาร จากสื่อมวลชนมีจำนวนและองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป โดยผู้รับสารแต่ละคนย่อมเข้าใจ และหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่สนองความต้องการ และทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ เช่น หนังสือพิมพ์มีลักษณะเฉพาะที่สำคัญคือ ให้ข่าวสารได้ละเอียด ราคาถูก ข่าวสารเก็บได้ทันนาน เป็นต้น

แม็คคอมบส์ และ เบ็คเคอร์ (McCombs and Becker, 1779) ให้ความเห็นว่าบุคคลจะเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อตอบสนองความต้องการ 4 ประการ

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance)

โดยการติดตามความเคลื่อนไหวและสังเกตการณ์สิ่งต่างๆรอบตัวจากสื่อมวลชน เพื่อจะรู้ทันเหตุการณ์ ทันสมัยและรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้

2. เพื่อต้องการช่วยตัดสินใจ (Decision)

โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การเปิดรับข่าวสารทำให้บุคคลสามารถกำหนดความคิดเห็นของตน ต่อสภาวะหรือเหตุการณ์ต่างๆได้

3. เพื่อการพูดคุยสนทนา (Discussion)

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ทำให้บุคคลมีข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพูดคุยกับคนอื่นได้

4. เพื่อความต้องการมีส่วนร่วม (Participation)

เพื่อรับรู้ และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ความเป็นไปต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และรอบๆตัวซึ่งเป็นแรงผลักดันให้บุคคลเปิดรับข่าวสารต่างๆ

เคทซ์ และคนอื่น ๆ (Katz and Others, 1975 อ้างถึงใน ชนานันท์ คงธนฤทธิ, 2543) กล่าวว่าความต้องการการเปิดรับข่าวสารของบุคคลนั้น มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ทางสังคม โดยสรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้ง 2 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. สถานการณ์ทางสังคมที่มีความขัดแย้ง วุ่นวายสับสน ทำให้บุคคลได้รับความตึงเครียดและแรงกดดัน บุคคลจึงต้องผ่อนคลายด้วยสื่อ
2. สถานการณ์ทางสังคม ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกตระหนักถึงปัญหาที่ควรระมัดระวัง บุคคลจึงต้องการข่าวสาร และข่าวสารนั้นได้โดยการเปิดรับสื่อ
3. สถานการณ์ทางสังคมทำให้โอกาสในอันที่จะสนองความต้องการต่าง ๆ ในชีวิตจริงของบุคคลน้อยลง บุคคลจึงต้องหันไปใช้สื่อที่ทดแทนหรือชดเชยความต้องการเหล่านั้น
4. สถานการณ์ทางสังคมที่ทำให้เกิดค่านิยมบางประการ ซึ่งการใช้สื่อเป็นการแสดงถึงการยืนยันหรือเสริมย้ำค่านิยมดังกล่าว

5. สถานการณ์ทางสังคม ทำให้เกิดความคาดหวังเกี่ยวกับบทบาทของสื่อในการรักษาค่านิยมของกลุ่มไว้

นอกจากนี้เหตุผลในการที่บุคคลเลือกสนใจ หรือเลือกเปิดรับข่าวสารจากสื่ออื่น มีนักวิชาการหลายท่านที่มีความเห็นสอดคล้องกันดังนี้

ไฟรด์สัน (Friedson) โรลีย์ (Riley) และฟลาวเวอร์แมน (Flowerman) มีความเห็นว่าการสนใจที่ต้องการเป็นที่ยอมรับ ของสมาชิกภายในสังคมจะเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดความสนใจ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ก็เพื่อตอบสนองความต้องการของตน ซึ่งปรากฏการณ์นี้ เมอร์ตัน (Merton) ไรต์ (Wright) และวาบเลส (Waples) เรียกว่า “ พฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสาร ” นักวิชาการเหล่านี้มีความเห็นตรงกันว่าผู้รับข่าวสารจะเลือกรับข่าวสารใดนั้น ย่อมเป็นไปตามบทบาทและสถานภาพทางสังคมของผู้รับสาร และเหตุผลในการรับข่าวสารก็เพื่อนำไปเป็นหัวข้อในการสนทนา ซึ่งจะทำให้ผู้รับสารรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

เดอเฟอร์ (Defleur, M.L., 1970) ยังได้ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างในการเลือกสรรข่าวสารของมนุษย์ จากการศึกษาของเดอเฟอร์ ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรแทรก (Intervening Variables) ที่มีอิทธิพล ในกระบวนการสื่อสารมวลชนระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยเน้นให้เห็นว่าข่าวสารมิได้ไหลผ่านสื่อมวลชนถึงผู้รับ และเกิดผลโดยตรงทันทีทันใด แต่มีปัจจัยบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้รับสารแต่ละคน เช่น จิตวิทยา และสังคม ตลอดจนอิทธิพลของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นสังกัดอยู่ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารนั้น ๆ ทำให้เกิดผลไม่เหมือนกัน หรือไม่เป็นไปตามเจตคติของผู้ส่งสาร

การวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาการเปิดรับข่าวสารของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อ 2 ประเภท ได้แก่ สื่อมวลชน และสื่อบุคคล โดยพิจารณาการเปิดรับข่าวสารในลักษณะความบ่อยครั้ง และจำนวนเวลาต่อครั้งในการเปิดรับข่าวสาร ทั้งนี้หากว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมในระดับที่น่าพอใจแล้ว ย่อมจะส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีต่อนโยบายการจัดระเบียบสังคม อันจะนำไปสู่การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมตลอดจนเกิดพฤติกรรมต่อไป

4. แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ (Selective Process)

ในการสื่อสารแต่ละครั้งที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ผลของการสื่อสาร ซึ่งผลของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสารได้ แต่ผลของการสื่อสารจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับตัวผู้รับสาร ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญใน

กระบวนการสื่อสาร

พฤติกรรมของผู้รับสาร ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนนั้น ผู้รับสารจะมีกระบวนการเลือกรับรู้ข่าวสารแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ตามความต้องการ ทักษะคติ ความเชื่อ และความรู้สึกที่ต่างกัน ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อองค์ประกอบในตัวผู้รับสารในการรับข่าวสารที่สำคัญประการหนึ่ง นั่นคือ กระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ (Selective process)

กระบวนการเลือกสรรของมนุษย์นั้นเปรียบเสมือนกับเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสาร ในการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่ง แคลปเปอร์ (Joseph T. Klapper, 1960) ได้กล่าวว่าการเลือกสรรของมนุษย์ มีด้วยกันอยู่ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure)

เป็นขั้นแรกของกระบวนการการเลือกสรร เลือกช่องทางในการเลือกสรร บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆ ที่มีอยู่มากมาย เช่น การเลือกอ่านนิตยสาร หนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือเลือกชมโทรทัศน์สถานีใดสถานีหนึ่ง ตามความสนใจและความต้องการของตน โดยทั่วไปแล้วบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องและสนับสนุนความคิดของตนเสมอ นอกจากนั้นการเลือกรับข่าวสารยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ อีก เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับการศึกษา วัย อาชีพ รายได้ เป็นต้น รวมทั้งศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมด้วย อีกทั้งทักษะความชำนาญในการรับรู้และความเข้าใจของแต่ละบุคคลอีกด้วย

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention)

นอกจากที่บุคคลแต่ละบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว บุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับที่มีความสอดคล้องกับความคิดเห็น ความรู้สึก และสนับสนุนทัศนคติ ความเชื่อที่บุคคลแต่ละบุคคลที่มีอยู่ดั้งเดิม ในขณะที่เดียวกันก็จะหลบหลีก หลีกเลี้ยงที่จะให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ขัดแย้งกับความคิดเห็น ความรู้สึก ทักษะคติ ความเชื่อของตนด้วย เพื่อมิให้เกิดภาวะความไม่สมดุลง หรือความสับสนไม่สบายใจ ที่เรียกว่า ภาวะความไม่สอดคล้องของการรับรู้ (Cognitive Dissonance) ตามทฤษฎี Theory Of Cognitive Dissonance ที่เสนอโดยเฟสติงเจอร์ (Festinger L.A., 1975) ซึ่งกล่าวว่า บุคคลมักจะแสวงหาข่าวสารเพื่อ สนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี้ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดของตนเอง

3. การเลือกรับรู้และการเลือกตีความหมาย (Selective Perception and Interpretation)

เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว บุคคลจะเลือกรับรู้และตีความหมายสาร ซึ่งจะแตกต่างกันออกไปตามความสนใจ ทักษะคติ ความเชื่อ ประสบการณ์ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาพ

ทางด้านร่างกาย หรือสภาวะทางด้านอารมณ์และจิตใจ เพราะฉะนั้นบุคคลแต่ละบุคคลอาจตีความหมายของข่าวสารแตกต่างกันได้ ตามลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าว ซึ่งอาจจะมีการทำให้ข่าวสารบางส่วนตัดทิ้งไป ก็อาจจะมีการบิดเบือนข่าวสารเพื่อให้มีทิศทางสอดคล้องและเป็นที่น่าพอใจของแต่ละบุคคลด้วย

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention)

หลังจากขั้นตอนที่บุคคลเลือกให้ความสนใจ เลือกรับรู้ และตีความหมายข่าวสาร ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่สอดคล้องกับทัศนคติ ความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังจะเลือกที่จะจดจำข่าวสารในส่วนที่ตนต้องการ หรือในส่วนที่ตรงกับความสนใจของตนโดยจดจำเข้าไว้เป็นประสบการณ์ ในขณะที่เดียวกันก็จะไม่จดจำข่าวสาร ในส่วนที่ตนไม่ต้องการหรือไม่สนใจ หรือขัดแย้งกับความคิดเห็นของตน ข่าวสารที่บุคคลเลือกจดจำไว้นั้นจะเป็นการช่วยเสริม สนับสนุนทัศนคติ ความเชื่อดั้งเดิมของบุคคลนั้น ให้มีความมั่นคงชัดเจนยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแปลงยากขึ้น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป ซึ่งอาจจะใช้เมื่อเกิดความรู้สึกขัดแย้งหรือกังวลใจ

กระบวนการเลือกสรรของมนุษย์มี 4 ขั้นตอน สามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

การทำให้ข่าวสารเกี่ยวนโยบายจัดระเบียบสังคม เกิดความสำเร็จในการสื่อสารและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถเข้าถึงความสนใจของประชาชนกลุ่มเป้าหมายในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้สื่อสารจำเป็นต้องนึกถึงกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ด้วย โดยศึกษาให้เข้าใจว่าผู้รับสารจะมีพฤติกรรมในการเลือกสรรข่าวสาร เลือกให้ความสนใจ เลือกรับรู้และตีความ และเลือกที่จะ

จดจำ ที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะส่วนบุคคลหลายๆ ประการ ซึ่งอาจทำให้ผลการสื่อสารหรือการตอบสนองต่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของข่าวสารได้ ถึงแม้ว่าข่าวสารจะได้รับการเตรียมอย่างดี ผู้ที่ให้ข่าวสารหรือผู้ส่งสารมีความน่าเชื่อถือ หรือแม้ว่าสื่อจะมีประสิทธิภาพก็ตาม

5. แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ (Knowledge)

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good, 1973: 325) ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง (Fact) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับ และรวบรวมสะสมไว้จากมวลประสบการณ์ต่างๆ

โรเจอร์ (Rogers) กล่าวว่า ความรู้คือ การรับรู้ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับจากประสบการณ์ โดยการเรียนรู้จากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และจัดระบบเป็นโครงสร้างความรู้ที่ผสมผสานระหว่างข้อมูลกับโครงสร้างทางจิตวิทยา

บิคฮาร์ด เฮช มาร์ค (Bickhard H. Mark: 1980) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ แบ่งเป็นความรู้โดยสถานการณ์ หรือความรู้ในระดับกว้าง

ประกาเพ็ญ สุวรรณ (2523: 16) กล่าวว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมเบื้องต้นซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จดจำได้ อาจจะได้โดยการนึกได้หรือการมองเห็น หรือได้ยิน จำได้ ความรู้นี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี รูปแบบ กฎ โครงสร้าง

วิชัย วงศ์ใหญ่ (2523: 130) กล่าวว่า ความรู้ เป็นพฤติกรรมเบื้องต้นซึ่งผู้เรียนสามารถจดจำได้หรือระลึกได้ อาจจะได้โดยการนึกได้หรือการมองเห็น หรือได้ยิน ความรู้ในขั้นนี้คือ ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ คำจำกัดความ เป็นต้น

โดยสรุปแล้ว ความรู้ หมายถึง ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ รูปแบบ เป็นพฤติกรรมเบื้องต้นซึ่งได้จากประสบการณ์ การจดจำ การมองเห็น

เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1971) ได้กล่าวถึงความสามารถที่เกิดจากการเรียน โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ ทำให้ทราบถึงความสามารถในการจำ และการระลึกถึงเหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่เคยพบมาแล้ว แบ่งออกเป็น

- 1.1 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะ
- 1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ และการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- 1.3 ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวความคิดและโครงสร้าง

2. ความเข้าใจ ทำให้ทราบถึงความสามารถในการใช้สติปัญญา และทักษะเบื้องต้น
แบ่งออกเป็น

2.1 การแปลความ คือ แปลจากแบบหนึ่งไปสู่อีกแบบหนึ่ง โดยรักษาความหมาย
ได้ถูกต้อง

2.2 การตีความ คือ ขยายจากเนื้อหาเดิมด้วยการสร้างขึ้น ด้วยรูปแบบใหม่

3. การนำไปใช้

4. การวิเคราะห์

5. การสังเคราะห์

6. การประเมินค่า

นอกจากนี้ บลูม ยังได้แยกระดับของความรู้ไว้เป็น 6 ระดับ ดังนี้-

1. ระดับที่ระลึกได้ (Recall) หมายถึง การเรียนรู้ในลักษณะที่จำเรื่องเฉพาะวิธีปฏิบัติ
กระบวนการ และแบบแผนได้ ความสำเร็จในระดับนี้ คือ ความสามารถในการดึงข้อมูลจาก
ความจำออกมาได้

2. ระดับที่รวบรวมสาระสำคัญได้ (Comprehension) หมายถึง บุคคลสามารถทำบาง
สิ่งบางอย่างได้มากกว่าการจำเนื้อหาที่ได้รับ สามารถเขียนข้อความเหล่านั้นได้ด้วยถ้อยคำของตน
เอง สามารถแสดงให้เห็นได้ด้วยภาพ (Illustration) ให้ความหมาย แปลความ และเปรียบเทียบ
ความคิดอื่นๆ หรือคะเนผลที่จะเกิดต่อไปได้

3. ระดับของการนำไปใช้ (Application) คือการที่สามารถนำเอาข้อเท็จจริง และความ
คิดที่เป็นนามธรรม (Abstract) ไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

4. ระดับของการวิเคราะห์ (Analysis) คือ การสามารถใช้ความคิดในรูปของการนำ
ความคิดมาแยกเป็นส่วน เป็นประเภท หรือการนำข้อมูลมาประกอบกันเพื่อการปฏิบัติของตนเอง

5. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ การนำเอาข้อมูล แนวความคิด มาประกอบกัน
แล้วนำไปสู่การสร้างสรรค์ (Creating) เป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างออกไปจากเดิม

6. ระดับของการประเมิน (Evaluation) คือความสามารถในการนำเอาข้อมูลมาใช้เพื่อ
ตั้งเกณฑ์ (Criteria) การรวบรวมผล ผลวัดข้อมูลตามมาตรฐานเพื่อให้ได้ข้อตัดสินถึงระดับของประ
สิทธิภาพของกิจกรรมแต่ละอย่าง

สุรพงษ์ โสภนะเสถียร (2523 : 120-121) ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้ เป็นการรับรู้
เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์ โดยการเรียนรู้ต่อการตอบสนองต่อสิ่ง
เร้า (S-R) แล้วจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำ (ข้อมูล) กับ

สภาพจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้ ความรู้จึงเป็นความจำที่เลือกสรรให้สอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง ความรู้จึงเป็นกระบวนการภายใน อย่างไรก็ตาม ความรู้ก็อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ได้ และผลกระทบที่ผู้รับสารเกิดความรู้ในทฤษฎีการสื่อสาร อาจมาจากสาเหตุ 5 ประการ ได้แก่

1. การตอบข้อสงสัย (Ambiguity Resolution)

การสื่อสารมักจะสร้างความสับสนให้กับสมาชิกในสังคม ผู้รับสาร จึงมักแสวงหาสารสนเทศโดยอาศัยสื่อทั้งหลายในการตอบข้อสงสัย และความสับสนของตน

2. การสร้างทัศนคติ (Attitude Formation)

ผลกระทบเชิงความรู้ต่อการปลูกฝังทัศนคตินั้น ส่วนมากจะนิยมใช้กับสารสนเทศที่เป็นนวัตกรรม เพื่อสร้างทัศนคติให้คนยอมรับการแพร่่นวัตกรรมนั้นๆ (ในฐานะที่เป็นความรู้)

3. การกำหนดวาระ (Agenda Setting)

เป็นผลกระทบเชิงความรู้ที่สื่อกระจายออกไปเพื่อให้ประชาชนตระหนัก และผูกพันกับประเด็นวาระนั้นที่สื่อกำหนดขึ้น หากตรงกับภูมิหลังของบุคคลและค่านิยมของสังคมแล้ว ผู้รับสารก็จะเลือกสารสนเทศนั้น

4. การพอกพูนระบบความเชื่อ (Expansion of Belief System)

การสื่อสาร ในสังคมมักจะกระจายความเชื่อและค่านิยม และอุดมการณ์ด้านต่าง ๆ ไปสู่ประชาชน จึงทำให้ผู้รับสารรับทราบระบบความเชื่อที่หลากหลายและลึกซึ้ง เอาไว้ในความเชื่อของตนเองเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ

5. การรู้แจ้งต่อค่านิยม (Value Clarification)

ความขัดแย้งในเรื่องของค่านิยม และอุดมการณ์ เป็นสภาวะปกติของสังคม สื่อมวลชนที่น่าเสนอข้อเท็จจริงในประเด็นเหล่านี้ย่อมทำให้ประชาชนผู้รับสารเข้าใจถึงค่านิยมเหล่านั้นชัดเจนยิ่งขึ้น

การเกิดความรู้ไม่ว่าระดับใดก็ตาม นับว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของทัศนคติ นั่นคือความรู้ ความเข้าใจ มีความสัมพันธ์กับความรู้ลึกซึ้งที่เชื่อมโยงกับสภาพจิตใจในบุคคลต่างกัน อันมีปัจจัยจากประสบการณ์ที่สั่งสมมาและสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลมีความคิด และแสดงออกตามความคิด ความรู้สึกของตนที่อาจจะแตกต่างกันในทางบวกหรือลบ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความรู้เป็นบ่อเกิดของทัศนคติ

6. แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude)

ทัศนคติ (Attitude) เป็นแนวความคิดที่มีความสำคัญมากแนวหนึ่งทางจิตวิทยาสังคม และการสื่อสาร และมีการใช้คำนี้กันอย่างแพร่หลาย โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยามความหมาย ไว้ดังนี้

जारูนิ บุญนิพัทธ์ (2539) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นเรื่องของจิตใจ ความเชื่อ ท่าที ความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อข้อมูลข่าวสาร สิ่งแวดล้อมที่ได้รับมา ซึ่งจะเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ

นิวคอมบี้ (Newcomer, 1945: 128-221) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความโน้มเอียงของจิต ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ที่จะแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางสนับสนุนหรือไม่สนับสนุน ทัศนคติเกิดขึ้นก่อนพฤติกรรม และทัศนคติเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของบุคคล

ประจวบ อินอืด (2520) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ท่าทีที่คนเรามีต่อกรณีใดกรณีหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกภายในของแต่ละบุคคล การที่จะทราบทัศนคติของผู้ใดผู้หนึ่งต้องสังเกต หรือดูพฤติกรรมที่ผู้นั้นแสดงออกมาในรูป การเขียน การแสดงท่าที กริยา สีหน้า น้ำเสียง และการประพฤติปฏิบัติ

คุนด์เลอร์ (Kundler, 1974) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมรอบตัว หรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านแนวความคิด สถาบัน บุคคล หรือสถานการณ์บางสถานการณ์

โสภา ชูพิกุลชัย (2522) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นการรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น และความจริง นั่นก็ได้แก่ ความรู้ต่างๆ รวมทั้งความรู้สึก ซึ่งเป็นการประเมินค่าทั้งทางบวกและทางลบ โดยทั้งหมดจะเกี่ยวพันกัน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมขึ้น

สุชา จันทรโสม (2524) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

มาติน ฟิชบายน์ (Martin Fishbein, 1967) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความโน้มเอียงซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ที่จะแสดงตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ในทางสนับสนุนหรือไม่สนับสนุน ทัศนคติเกิดขึ้นก่อนพฤติกรรม และ ทัศนคติเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของบุคคล

เฮช ซิลด์ (H. Childs, 1975) ทัศนคติ หมายถึง แนวโน้มของคน ๆ หนึ่งที่มีต่อสิ่งเร้า หรือเรื่องบางเรื่อง รวมถึง ผลรวมถึงความรู้สึก อคติ ความกลัว ความคิด และความรู้สึกอื่น ๆ ที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ

โรคีส (Rokeach, 1970) ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ เป็นการผสมผสาน หรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อ

นี่จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคล ในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง ในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

นอร์แมน แอล มัน (Norman L. Man, 1971) ทศนคติ คือ ความรู้สึกและความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอต่าง ๆ ในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด

จาระไน แกลโกส (2529) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความโน้มเอียงในการประเมินสัญลักษณ์วัตถุ หรือแง่มุมหนึ่งของโลกในลักษณะที่เราชอบหรือไม่ชอบ ทศนคติเป็นสิ่งที่ครอบคลุมถึงความรู้และความรู้สึก อารมณ์ ทศนคติในส่วนของที่เกี่ยวกับความรู้ หมายถึง ส่วนที่ได้รับอิทธิพลจากเหตุผล และความรู้ตามที่เป็นจริง และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการแสดงออก การมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับตลอดจนการประพฤติปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งทศนคติ อาจจะสะท้อนให้เห็นในรูปของพฤติกรรม เช่นการแสดงออกโดยการกล่าวให้ความเห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพราะเหตุใดเราจึงชอบหรือไม่ชอบสิ่งเหล่านั้น

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) ทศนคติเป็นความคิดและความรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ หรือสิ่งแวดล้อม โดยทศนคติมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจสอดด้านพฤติกรรมในอนาคตได้ ทศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Intrapersonal Communication)ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสาร อันเป็นผลต่อพฤติกรรมต่อไป และทศนคติเป็นพรมแดนเชื่อมโยงความรู้กับพฤติกรรม

เสรี วงษ์มณฑา (2529) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติประกอบไปด้วยความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรม

เจ็ดศักดิ์ ไชวาลิทธิ (2520) กล่าวไว้ว่า ทศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ตัวกำหนดให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

ชาติติยา กรรณสูตร (2516) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งก็ตาม ในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) ซึ่งเป็นพื้นฐานเบื้องต้น ที่ก่อให้เกิดผลขึ้น หรือการแสดงออก ที่เรียกว่า พฤติกรรม

โดยสรุปแล้ว ทศนคติ หมายถึง ความคิดความรู้สึก ของบุคคลที่มีต่อ บุคคล สิ่งของ หรือ สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวก-เชิงลบ เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ และอาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังที่ การ์เตอร์ ลินเช และ เอลเลียท

นี่จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคล ในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง ในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

นอร์แมน แอล มัน (Norman L. Man, 1971) ทศนคติ คือ ความรู้สึกและความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอต่าง ๆ ในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด

จารย์เน แกลโกส (2529) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความโน้มเอียงในการประเมินสัญลักษณ์วัตถุ หรือแง่มุมหนึ่งของโลกในลักษณะที่เราชอบหรือไม่ชอบ ทศนคติเป็นสิ่งที่ครอบคลุมถึงความรู้สึกและความรู้สึก อารมณ์ ทศนคติในส่วนที่เกี่ยวกับความรู้ หมายถึง ส่วนที่ได้รับอิทธิพลจากเหตุผล และความรู้ตามที่เป็นจริง และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการแสดงออก การมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับตลอดจนการประพฤติปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งทศนคติ อาจจะสะท้อนให้เห็นในรูปของพฤติกรรม เช่นการแสดงออกโดยการกล่าวให้ความเห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพราะเหตุใดเราจึงชอบหรือไม่ชอบสิ่งเหล่านั้น

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) ทศนคติเป็นความคิดและความรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ หรือสิ่งแวดล้อม โดยทศนคติมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจสอดคล้องด้านพฤติกรรมในอนาคตได้ ทศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบ หรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Intrapersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสาร อันเป็นผลต่อพฤติกรรมต่อไป และทศนคติเป็นพรมแดนเชื่อมโยงความรู้กับพฤติกรรม

เสวี วงษ์มณฑา (2529) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติประกอบไปด้วยความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรม

เชิดศักดิ์ โฆวาสสิทธิ์ (2520) กล่าวว่าไว้ว่า ทศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ตัวกำหนดให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

ชัตติยา กรรณสูตร (2516) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งก็ตาม ในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) ซึ่งเป็นพื้นฐานเบื้องต้น ที่ก่อให้เกิดผลขึ้น หรือการแสดงออก ที่เรียกว่า พฤติกรรม

โดยสรุปแล้ว ทศนคติ หมายถึง ความคิดความรู้สึก ของบุคคลที่มีต่อ บุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวก-เชิงลบ เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ และอาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังที่ การ์เตอร์ ลินเช และ เอลเลียท

ฮาร์สัน (Garder Lindzey and Elliot Arson, 1969) มีความเชื่อว่า ทักษะคติ เป็นพลังที่สำคัญที่ส่งผลให้มนุษย์เราแสดงพฤติกรรมออกมา

องค์ประกอบทักษะคติ

ซิมบาโด และ เอบปีเซน (Zimbardo and Ebbesen, 1970) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของทักษะคติว่า ทักษะคติจะมีองค์ประกอบด้วยกัน 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด (Cognitive Component)

เป็นส่วนที่เป็นความรู้ ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทัวไป ทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ ถ้าบุคคลนั้นมีความรู้ หรือมีความคิดว่าสิ่งใด ก็จะมีทักษะคติต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ดีด้วย แต่ถ้าหากบุคคลมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดีแล้ว ก็จะมีทักษะคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component)

ในส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ที่มีความเกี่ยวเนื่องกับสิ่งต่างๆ โดยจะมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกของบุคคลนั้นๆ จะเป็นในลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคลนั่นเอง โดยความรู้สึกในทางบวกเรียกว่า Positive Affective Component และความรู้สึกในทางลบเรียกว่า Negative Affective Component

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component)

องค์ประกอบด้านพฤติกรรมนี้คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

คุณลักษณะของทักษะคติ

คุณลักษณะของทักษะคติดังนี้คือ (ธงชัย สันติวงษ์, 2540: 161 – 162)

1. ทักษะคติเป็นสิ่งที่อยู่ภายใน กล่าวคือ เป็นเรื่องของระเบียบความนึกคิดที่อยู่ภายในของแต่ละคน

2. ทักษะคติจะไม่ใช้สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด ตรงกันข้ามทักษะคติจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ตนได้เกี่ยวข้องอยู่ด้วยภายนอก และทักษะคติจะก่อตัวจากการประเมินหลังจากที่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอกดังกล่าวแล้ว ทั้งหมดนี้ย่อมแสดงว่า ทักษะคติที่มีอยู่จะเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้จากการที่บุคคลนั้น ๆ ได้เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ

ปัจจัยที่มีผลในการกำกับเป็นทักษะคติดังกล่าวนั้น ส่วนสำคัญมักเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มที่เกี่ยวข้องด้วย ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับข่าวสารข้อมูลมา กลุ่มที่สำคัญก็คือ กลุ่มครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน หรือกลุ่มทางสังคมที่ได้ไปเกี่ยวข้องด้วย นอกจากนี้ ทักษะคดียังขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะท่าทาง ซึ่งเป็นผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการปฏิบัติต่อโลกภายนอกอีกด้วย

3. **ทัศนคติจะมีลักษณะมั่นคงถาวร** กล่าวคือ ภายหลังจากที่ทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาแล้ว ทัศนคติดังกล่าวจะไม่เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเป็นการชั่วคราว หากแต่จะมีความมั่นคงถาวรตามสมควร และไม่เปลี่ยนแปลงทันทีทันใดที่ได้รับตัวกระตุ้นที่แตกต่างไป ทั้งนี้เพราะทัศนคติที่ก่อตัวขึ้นนั้น จะมีกระบวนการการคิดวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงก็ย่อมต้องใช้เวลาเพื่อปรับตามกระบวนการดังกล่าวด้วย

4. **ทัศนคติจะมีความหมายถึงถึงตัวบุคคลและสิ่งของเสมอ** ความหมายในที่นี้ก็คือ ทัศนคติจะมีขึ้นเกิดขึ้นมาจากภายใน หากแต่จะเป็นสิ่งที่ก่อตัว หรือเรียนรู้มาจากสิ่งที่ตัวตนที่อ้างอิงถึงได้ สิ่งที่ใช้อ้างอิงเพื่อการสร้างทัศนคติอาจเป็น ตัวบุคคล กลุ่มคน สถาบัน สิ่งของ ค่านิยม เรื่องราวทางสังคม หรือแม้แต่ความนึกคิดต่าง ๆ

แหล่งการเกิดทัศนคติ

เรซีส ไลเคิร์ต (Rensis Likert) ศึกษาถึงการเกิดทัศนคติของมนุษย์ กล่าวว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learning) จากแหล่งของทัศนคติ (Source of Attitude) ที่มีอยู่อย่างมากมาย และที่สำคัญคือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience)

เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ว่าจะเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี ก็จะทำให้บุคคลนั้นเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทิศทางที่เคยมีมาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from Others)

การที่บุคคลได้รับการติดต่อจากบุคคลอื่น ทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่างๆ จากผู้อื่นได้

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models)

การที่บุคคลหนึ่งกระทำการเลียนแบบผู้อื่น จะทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ โดยจะเป็นการเลียนแบบการชอบหรือไม่ชอบ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งการเลียนแบบนี้อาจจะเป็นการเลียนแบบผู้ที่มีชื่อเสียง เช่น ดารา นักแสดง ผู้นำความคิดเห็น ผ่านทางสื่อต่างๆ ก็ได้

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors)

ทัศนคติของบุคคลบางอย่างเกิดขึ้นจากความเกี่ยวข้องกับสถาบันต่างๆ เช่น วัด โรงเรียน หรือหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดอยู่

เครช ครัทช์ และบัลลาชี (Krech, Crutchfield and Ballachy, 1984) ได้ให้ความเห็นว่า ทัศนคติอาจเกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. การจูงใจทางร่างกาย (Biological Motivations)

สิ่งใดที่สามารถตอบสนองของความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกายของตนได้ บุคคลก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากว่าสิ่งใดไม่สามารถตอบสนองของความต้องการพื้นฐานของตนได้ บุคคลก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. ข่าวสารข้อมูล (Information)

ทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากข่าวสารข้อมูลที่บุคคลได้รับทำให้บุคคลนั้นเก็บข้อมูลข่าวสารนั้นไปคิดและสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้ ฉะนั้นบางคนจึงอาจเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้อื่นโดยการฟังจากคำติชมที่ใคร ๆ มาบอกไว้ก่อนก็ได้

3. การเข้าไปเป็นสมาชิกหรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง (Group Affiliation)

เพราะบุคคลที่อยู่ในกลุ่มสังคม ย่อมจะปรับทัศนคติ และการปฏิบัติตนให้คล้ายตามบรรทัดฐาน (Norm) ของกลุ่ม เพื่อให้ตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม หากทัศนคตินั้นไม่ขัดแย้งกับทัศนคติของตนมากเกินไป

4. บุคลิกภาพ (Personality)

ทัศนคติมีส่วนสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วย เช่น ผู้ที่มีบุคลิกภาพสมบูรณ์มักมองผู้อื่นในแง่ดี ส่วนผู้ปรับตัวยากจะมีทัศนคติในทางตรงกันข้าม เช่น มักคิดว่าบุคคลอื่นอิจฉาหรือคิดร้ายต่อตน

หน้าที่หรือกลไกของทัศนคติ (The Function of Attitude)

ทัศนคติจะทำหน้าที่เป็นกลไกที่สำคัญ 4 ประการดังนี้คือ (แดเนียล แคทซ์ Daniel Katz, 1960: 163 – 191)

1. เพื่อใช้สำหรับการปรับตัว (Adjustment) หมายความว่า ตัวบุคคลทุกคนจะอาศัยทัศนคติเป็นเครื่องยึดถือสำหรับการปรับพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่จะก่อเกิดประโยชน์แก่ตนสูงที่สุดและมีผลเสียน้อยที่สุด ดังนี้ทัศนคติจึงสามารถเป็นกลไกที่สะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์และที่ไม่พึงประสงค์ของเขา และด้วยสิ่งเหล่านี้เองที่จะทำให้แนวโน้มของพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ต้องการมากที่สุด

2. เพื่อการป้องกันตัว (Ego - Defensive) โดยปกติทุกขณะ คนทั่วไปมักจะมีแนวโน้มที่จะไม่ยอมรับความจริง ในสิ่งซึ่งเป็นที่ขัดแย้งกับความนึกคิดของตน(Self - Image) ดังนี้ ทัศนคติจึงสามารถสะท้อนออกมาเป็นกลไกป้องกันตัว โดยการแสดงออกเป็นความรู้สึกถูกเหยียดหยามหรือติฉินนินทาคนอื่น และขณะเดียวกันก็จะยกย่องตนเองให้สูงกว่าด้วยการมีทัศนคติที่ถือว่าตนนั้นเหนือกว่าผู้อื่น

การก่อตัวที่เกิดขึ้นมาของทัศนคติในลักษณะเช่นนี้ จะมีลักษณะแตกต่างจากการมีทัศนคติเป็นเครื่องมือในการปรับตัวดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวคือ ทัศนคติจะมีใช้พัฒนาขึ้น

มาจากการมีประสบการณ์กับสิ่งนั้น ๆ โดยตรง หากแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้นั้นเอง และสิ่งที่เป็นเป้าหมายของการแสดงออกมาซึ่งทัศนคตินั้น ก็เป็นเพียงสิ่งที่เขาผู้นั้นหวังใช้เพียงเพื่อการระบายความรู้สึกเท่านั้น

3. เพื่อการแสดงความหมายของค่านิยม (Value Expressive) ทัศนคตินั้นเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมต่าง ๆ และด้วยทัศนคตินี้เองที่จะใช้สำหรับสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมต่าง ๆ ในลักษณะที่จำเพาะเจาะจงยิ่งขึ้น ดังนั้นทัศนคติจึงสามารถใช้คำอธิบาย และบรรยายความเกี่ยวกับค่านิยมต่าง ๆ ได้

4. เพื่อเป็นตัวจัดระเบียบเป็นความรู้ (Knowledge) ทัศนคติจะเป็นมาตรฐานที่ตัวบุคคลจะสามารถใช้ประเมินและทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมที่มีอยู่รอบตัวเขา ด้วยกลไกดังกล่าวนี้เองที่ทำให้ตัวบุคคลสามารถรู้ และเข้าใจถึงระบบ และระเบียบของสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเขาได้

การพิจารณาในแง่นี้ ทัศนคติจะเป็นมาตรฐานเพื่อเปรียบเทียบหรือเป็นขอบเขตแนวทางสำหรับที่จะใช้อ้างอิงถึงเพื่อสำหรับหาทางเข้าใจ ค้นหาความหมาย ขยายความให้เห็นข้อแตกต่าง ตรวจสอบดูความผิดปกติ และแม้แต่เพื่อเสริมสร้างให้การรับรู้ และเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ละเอียดยิ่งขึ้นต่อไปอีก

ประเภทของทัศนคติ

บุคคลสามารถแสดงทัศนคติได้ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ทัศนคติเชิงบวก

เป็นทัศนคติที่ชักนำไปสู่บุคคลแสดงออก มีความรู้สึก หรืออารมณ์จากสภาพจิตใจตอบในด้านดี ต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวหนึ่งเรื่องราวใด รวมทั้งหน่วยงาน องค์การ สถาบัน และการดำเนินงานขององค์การและอื่น ๆ

2. ทัศนคติเชิงลบ

เป็นทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเลื่อมเสีย ไม่ได้ได้รับความเชื่อถือ หรือไม่ไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราวหรือปัญหาใด ปัญหาหนึ่งหรือหน่วยงาน องค์การ สถาบันและการดำเนินงานขององค์การอื่น ๆ

3. ทัศนคติที่เป็นกลางหรือไม่แสดงความคิดเห็น

เป็นทัศนคติทั้ง 3 ประเภทนี้ บุคคลอาจจะมีเพียงประการเดียว หรือหลายประการรวมกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในเรื่องความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด หรือค่านิยมอื่น ๆ ที่มีต่อบุคคล สิ่งของการกระทำ หรือสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น หากทัศนคติของแต่ละบุคคลถูกกระตุ้นให้แสดงออกมาในรูปของความคิดเห็นร่วม ก็จะเป็น ประชามติ นั้นเอง

การวัดทัศนคติ

เทอร์สโตน (Thurstone) ได้สรุปคุณลักษณะบางประการที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่จะต้องทำความเข้าใจก่อนที่จะทำการวัดทัศนคติไว้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อน ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยตัวเลขเพียงตัวเดียว อย่างไรก็ตาม เราสามารถหยั่งรู้ทัศนคติของมนุษย์ได้ ถึงแม้ว่าจะมีความซับซ้อน และมีลักษณะเชิงคุณภาพอยู่มากก็ตาม
2. ทัศนคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกโน้มเอียง อคติ ความกลัว ความคิดอื่น ๆ ต่อเรื่องนั้น ๆ
3. เราสามารถวัดทัศนคติได้โดยใช้ความคิดเห็น (Opinion) เป็นเครื่องมือ แต่การใช้ทัศนคติเป็นเครื่องบ่งชี้ทัศนคตินั้น ทำให้มีความคลาดเคลื่อนในการวัด ดังนั้นในการวัดการกระทำของคนอาจจะเป็นเครื่องบ่งชี้ทัศนคติที่ดีกว่าสิ่งเขาพูด แต่ก็เป็นไปได้ที่คน ๆ นั้นอาจจะบิดเบือนการกระทำของตนเอง ดังนั้นจึงยังใช้ความคิดเห็นหรือการกระทำบางรูปแบบเพื่อบ่งชี้ถึงทัศนคติ
4. มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นอย่างแน่นอนในการวัดความคิดเห็น หรือการกระทำที่เราใช้เป็นเครื่องบ่งชี้ทัศนคติ แต่ความคลาดเคลื่อนระหว่างเครื่องบ่งชี้และความจริงถือว่าเป็น “สากล” (Universal)
5. ทัศนคติของคนคนหนึ่ง ไม่จำเป็นว่าจะทำนายการกระทำของคน ๆ นั้นได้ถูกต้องเสมอไป
6. ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงที่วัดได้ อาจเกิดจากความผิดพลาดในการวัด ดังนั้น จึงมีแนวคิดที่จะใช้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error of Measurement) เพื่อแยกความผิดพลาดของเครื่องมือที่ใช้วัด จากความเปลี่ยนแปลงของตัวทัศนคติเอง
7. ไม่สามารถใช้คำว่า “ มาก “ หรือ “ น้อย “ อธิบายทัศนคติได้อย่างสมบูรณ์เพราะทัศนคติมีหลายมิติ อย่างไรก็ตามความคิดที่จะวัดทัศนคตินี้ มีความพยายามที่จะวัดค่าของทัศนคติในเชิงเส้นตรง (Line Measurement)

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ทัศนคติของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่สามารถจะเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินี้อยู่ 3 ระดับ (จุมพล รอดคำดี, 2532) คือ

1. การเปลี่ยนแปลงทางความคิด สิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ จะมาจากข้อมูลข่าวสารใหม่ ซึ่งอาจจะมาจากสื่อที่เป็นสื่อสารมวลชน หรือมาจากบุคคลอื่น ๆ

2. การเปลี่ยนแปลงความรู้สึก การเปลี่ยนแปลงทัศนคติในระดับนี้ จะมาจากประสบการณ์ หรือความประทับใจ หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความสะเทือนใจ

3. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงในระดับนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิตในสังคม ซึ่งจะมีผลต่อบุคคล ทำให้ต้องปรับพฤติกรรมใหม่

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จะมีส่วนเกี่ยวข้องกันโดยตรง ถ้าความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมถูกกระทบไม่ว่าจะระดับใดก็ตาม จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทั้งสิ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ เช่นเดียวกับ ซิมบาโด และคณะ (Zimbardo, Ebbesen and Maslach, 1977) ถ้ามีความรู้ความเข้าใจดี ทัศนคติก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ และเมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลงแล้วพฤติกรรมก็จะมีเปลี่ยนแปลงตามโดยทั้งความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ทั้ง 3 สิ่งนี้ มีความเชื่อมโยงกัน เพราะฉะนั้น การที่จะให้บุคคลยอมรับหรือปฏิเสธสิ่งใด จึงต้องทำการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเสียก่อน โดยการให้ข่าวสารความรู้

เฮอริเบิร์ต ซี เคลแมน (Herbert C. Kelman, 1967: 469 - 471) ได้เสนอกระบวนการที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล ว่ามีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ

1. การยินยอม (Compliance) จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับอิทธิพลของผู้อื่น เพราะต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติตนในทางที่ตนต้องการ
2. การลอกเลียนแบบ (Identification) จะเกิดขึ้นจากการที่บุคคลยอมรับอิทธิพลของบุคคลอื่น เพราะต้องการสร้างพฤติกรรมของตนให้เหมือนกับบุคคลในสังคม
3. การที่บุคคลยอมรับพฤติกรรมในสังคมที่เหมาะสมกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวเราแล้ว (Internalization)

ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลนั้นมีอยู่ 2 ประเภท (ซินินท์ ต่วนชะเอม, 2541: 40) คือ

1. การเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หมายถึง ทัศนคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางบวกด้วย แต่ถ้าทัศนคติไปในทางลบก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางลบด้วย
2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกก็จะลดลงในทางลบและถ้าเป็นไปในทางลบก็จะเป็นไปในทางตรงกันข้าม

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในทางเดียวกันมักจะเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า มันคงและคงที่กว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแบบไปคนละทาง ซึ่งมีหลายวิธีที่ทำให้ทัศนคติเกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีหนึ่งก็คือ การที่บุคคลได้รับทราบข่าวสารต่างๆ ทั้งที่มาจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล ซึ่งจะมี

ผลเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด (Cognitive Component) และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านนี้ก็มีแนวโน้มทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

เมื่อเป็นเช่นนั้น อาจสรุปได้ว่า การที่บุคคลได้รับข่าวสารในระดับที่แตกต่างกัน ก็ส่งผลทำให้ทัศนคติและแนวโน้มของพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ซึ่งการเปลี่ยนแปลงส่วนมากไม่ได้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงค่านิยม (Value) ของบุคคล แต่มาจากเปลี่ยนแปลงการยอมรับข่าวสารซึ่งสัมพันธ์กับบุคคลนั้น ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ คือ " สื่อ " (Media) ซึ่งอาจจะเป็นสื่อบุคคล หรือสื่อมวลชน ซึ่งเป็นช่องทางในการส่ง " ข่าวสาร " (Message) ให้แก่ผู้รับสารที่มีความสอดคล้องกันหรือไม่ ระหว่างข่าวสารกับความรู้และทัศนคติของผู้รับสาร ซึ่งอาจจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือไม่เปลี่ยนแปลงก็ได้

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ทัศนคติ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติจะทำให้ทราบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นอย่างไรต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม เช่น มีทัศนคติในเชิงบวก ทัศนคติที่เป็นกลาง หรือทัศนคติในเชิงลบ เนื่องจากทัศนคตินั้นเป็นตัวที่มีความสัมพันธ์และสะท้อนถึงแนวโน้มการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมด้วย

7. แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม (Practice)

พฤติกรรมเป็นการแสดงออกของบุคคลโดยมีพื้นฐานมาจากความรู้และทัศนคติที่แตกต่างกัน ความแตกต่างของความรู้และทัศนคติเกิดขึ้น เพราะความแตกต่างกันในการเปิดรับสื่อ และความแตกต่างในการแปลความข่าวสารที่ตนได้รับมาจึงก่อให้เกิดประสบการณ์ที่ต่างกันอันมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล มีหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรมไว้ ต่าง ๆ กัน ดังนี้

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ การกระทำ หรือพฤติกรรมใด ๆ ของคนเรา ส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกของบุคคล โดยมีพื้นฐานที่มาจากความรู้ และทัศนคติของบุคคล เกิดขึ้นได้ก็เพราะความแตกต่างอันเนื่องมาจากการเปิดรับสื่อ และความแตกต่างในการแปลสารที่ตนเองที่ได้รับ จึงก่อให้เกิดประสบการณ์ที่สัมผัสแตกต่างกัน อันจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล

นิยะดา ชุนหวงค์ และนินนาท ไชยารวรุฒ (2520) กล่าวว่า พฤติกรรมหมายถึง อากัปกริยาของคนเราที่แสดงออกบ่งถึงความชอบและไม่ชอบกิจกรรมบางอย่างซึ่งสามารถสังเกตได้

ปกิจ พรหมยาน (2531 : 29) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการตอบสนองของมนุษย์ต่อสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด หรือสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ โดยการกระทำนั้น เป็นไปโดยจุดมุ่งหมาย และเป็นไปอย่างใคร่ครวญมาแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้สึกรู้สิด และไม่ว่าสิ่งมีชีวิตและบุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม

องค์ประกอบของพฤติกรรม

ครอนบาช (Cronbach อ้างถึงใน ชนินทร์ ต่วนชะเอม, 2541: 42-43) ได้อธิบายพฤติกรรมของบุคคลเกิดขึ้นเพราะองค์ประกอบ 7 ประการ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Goal)

เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม คนเราต้องทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการที่เกิดขึ้น กิจกรรมบางอย่างก็ให้ความพอใจหรือสนองความต้องการได้ทันที แต่ความต้องการหรือวัตถุประสงค์บางอย่างต้องใช้เวลาานจึงจะสามารถบรรลุความต้องการ คนเรา จะมีความต้องการหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และมักจะต้องเลือกลงสนองความต้องการที่รีบด่วนก่อน และสนองความต้องการที่ห่างออกไปในภายหลัง

2. ความพร้อม (Readiness)

หมายถึง ระดับวุฒิภาวะหรือความสามารถ ที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ คนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้หมดทุกอย่าง ความต้องการบางอย่างอยู่เหนือความสามารถของเรา

3. สถานการณ์ (Situation)

เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมที่สนองความต้องการ

4. การแปลความหมาย (Interpretation)

ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไป คนเราจะพิจารณาเสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีการที่คาดว่าจะให้ความพอใจได้มากที่สุด

5. การตอบสนอง (Response)

เป็นการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ โดยวิธีการที่ได้เลือกแล้ว ในขั้นการแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence)

เมื่อคนเราทำกิจกรรมแล้วก็ย่อมได้รับผลจากการกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจจะตรงตามที่ได้คิดไว้ (Confirm) หรืออาจตรงกันข้ามกับความหมาย (Contradict) ก็เป็นไปได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thrashing)

หากคนเราไม่สามารถที่จะสนองความต้องการได้ กล่าวได้ว่ากำลังประสบกับความผิดหวัง ในกรณีเช่นนี้คนอาจจะย้อนกลับไปแปลความหมายเสียใหม่ และเลือกวิธีการตอบสนองของใหม่ก็ได้

จากการศึกษาของ โฮฟแลนด์ และจານีส (Hovland and Janis, 1959) ระบุว่ากระบวนการ 4 ขั้นตอนต่อไปนี้เป็นตัวกำหนดหรือแสดงว่าบุคคลได้ถูกชักจูงใจโดยการสื่อสาร

1. การใส่ใจ (Attention) ถ้าบุคคลไม่ให้ความสนใจ ความสนใจ หรือตั้งใจที่จะรับฟังข่าวสาร ก็ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลนั้นได้
2. ความเข้าใจ (Comprehension) หลังจากใส่ใจข่าวสารนั้นแล้ว สิ่งก็ตามมากก็คือความเข้าใจ ถึงแม้ว่าผู้ฟังจะใส่ใจข่าวสารนั้น แต่ถ้าไม่เข้าใจข่าวสารนั้นก็จะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคลนั้น
3. การยอมรับ (Acceptance) การยอมรับข่าวสาร แนวความคิด ข้อโต้แย้ง และข้อสรุปของข่าวสาร เป็นสิ่งที่ทำให้กระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติสมบูรณ์ได้ ถ้าแนวความคิดนั้นผู้ฟังยอมรับหรือเห็นด้วย การที่เขาตัดสินใจทำสิ่งใด ๆ ก็ย่อมมีแนวโน้มมากยิ่งขึ้น
4. ความคงอยู่ (Retention) ประสิทธิภาพข่าวสารจะสมบูรณ์หรือไม่ขึ้นอยู่กับความคงอยู่ของข่าวสารนั้น หรือความจำได้ของบุคคลนั่นเอง ข่าวสารนั้นจะต้องมีพลังในการคงอยู่กับบุคคลนั้น เพื่อจะได้เกิดผลในเวลาต่อมา

นักศึกษาด้านมนุษยวิทยาหลายท่าน ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับพลังที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ ดังนี้ (ประจวบ อินอ๊อด อ้างถึงใน เพ็ญจันทร์ สุทธิเชษฐกุล, 2534)

1. มนุษย์แต่ละคนมีแรงขับ และพลังที่ต้องประพฤติปฏิบัติ เพื่อความอยู่รอดและความมั่นคงแห่งชีวิต อันเป็นความจำเป็นพื้นฐานของสัตว์ทั้งหลาย เช่น ความอยู่รอดในชีวิตประจำวัน
2. มนุษย์แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่หล่อหลอมรอบตัว จึงมักต้องประพฤติปฏิบัติไปตามครรลองของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายส่วนตัว
3. พลังทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์มากที่สุด ได้แก่ ครอบครัวของบุคคลนั้นเอง เพื่อนบ้าน กลุ่มเพื่อนฝูง ตลอดจนกลุ่มอ้างอิง หรือผู้นำทางความคิดในชุมชน
4. ความจำเป็นเบื้องต้นของชีวิตมนุษย์ และประสบการณ์ได้หล่อหลอมให้เกิดเป็นรูปแบบของมนุษย์แต่ละคนที่เรียกว่า บุคลิกภาพ
5. แม้ว่ามนุษย์แต่ละคนจะมีบุคลิกภาพของตนเองก็ตาม เมื่อมนุษย์รวมกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน มีผลประโยชน์ร่วมกันภายในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน ก็ย่อมเกิดเป็นบุคลิกภาพของกลุ่มขึ้นได้

ซึ่งจะมีผลต่อการแสดงออกของกลุ่มด้วย เช่น จะพบว่าคนบางกลุ่มมีลักษณะก้าวร้าว รุกราน บางกลุ่มมีลักษณะหัวโบราณ ฯลฯ เป็นต้น

6. มนุษย์จะมีลักษณะในการสื่อความหมายที่เขามีต่อโลกรอบตัวเขา ออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเราจะสามารถสืบสาวไปถึงพลังภายในที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ เช่น จากคำพูด วัตถุประสงค์ การกระทำ ตลอดจนสิ่งที่สื่อถึงการกระทำทั้งในจิตสำนึก และภายใต้จิตสำนึก เช่น นึกถึงภาพของผู้ที่นิยมฟังเพลงสากลว่าเป็นบุคคลเช่นไร ซึ่งแตกต่างกับบุคคลที่นิยมฟังเพลงไทยเดิม

การศึกษาถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์เรานั้น นักจิตวิทยาหลายท่านได้เห็นพ้องต้องกันว่า จิตลักษณะที่จะเป็นตัวที่ทำนายการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ได้ดีที่สุด ก็คือทัศนคติ ของบุคคลนั้นๆ นั่นเอง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาว่าทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม มีผล หรือมีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับและเกิดพฤติกรรม (Practice) ในการปฏิบัติตามข้อกำหนด และหลักการของนโยบายจัดระเบียบสังคมหรือไม่

8. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม (KAP)

ความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ (Attitude) และ พฤติกรรม (Practice) ตัวแปรทั้ง 3 ตัวนี้เป็นตัวแปรที่สำคัญ และมีความเชื่อมโยงความสัมพันธ์กัน ในส่วนของผู้รับข่าวสาร ซึ่งอาจจะมีผลกระทบท่อสังคมจากการรับข่าวสารนั้น ๆ กล่าวคือ สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการนำข่าวสารต่าง ๆ ไปเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบ ว่า ในขณะที่ในสังคมเกิดปัญหาอะไร เมื่อประชาชนได้รับข่าวสารนั้น ๆ ย่อมก่อให้เกิดทัศนคติในการที่จะยอมรับ หรือ ปฏิเสธสิ่งใด ต้องพยายามเปลี่ยนทัศนคติเสียก่อนโดยให้ความรู้ (Zimbardo, 1977)

แนนซี ชวาทซ์ (Nancy E. Schwartz, อ้างถึงในเพ็ญจันทร์ สุทธิพิเชษฐกุล, 2534) กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติในรูปแบบ 4 ประการ ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นตัวกลางทำให้เกิดการเรียนรู้และการปฏิบัติ ดังนั้นความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ และมีผลต่อการปฏิบัติ
2. ความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์กัน และทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา
3. ความรู้และทัศนคติต่างกันทำให้เกิดการปฏิบัติได้ โดยที่ความรู้และทัศนคติไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

4. ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม (Theories of Attitude and Behavior Change) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ซึ่งมีสาระว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติก็จะเปลี่ยนแปลง แล้วก็จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทั้งสามอย่างนี้มีความเชื่อมโยงกัน ฉะนั้นในการที่จะให้มีการยอมรับปฏิบัติ ในสิ่งใดต้องพยายามเปลี่ยนทัศนคติก่อนโดยให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นกรอบแนวความคิดในการศึกษาว่า เมื่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคมผ่านสื่อต่าง ๆ ซึ่งก็ได้แก่สื่อมวลชน และสื่อบุคคลแล้ว ประชาชนจะมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมในแง่ของสภาพการณ์ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานบริการและสถานบันเทิง ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมอีกหลายประการตามมา เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาการติดยาของเด็กและเยาวชน ตลอดจนปัญหาอาชญากรรม เวลาเปิด-ปิดของสถานบริการและสถานบันเทิง อายุของผู้ที่สามารถใช้บริการสถานบริการและสถานบันเทิงได้อย่างถูกต้องตามพ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ. 2509 ฯลฯ ซึ่งเมื่อประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจแล้ว ก็จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม และเมื่อมีทัศนคติที่ดีก็就会有การยอมรับปฏิบัติ หรือมีพฤติกรรมตามนโยบายจัดระเบียบสังคมตามมา

อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ก็อาจจะไม่เกิดขึ้นในลักษณะเช่นนี้เสมอไป กล่าวคืออาจจะเกิดช่องว่างระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับปฏิบัติ ขึ้นได้ที่เรียกว่า KAP-GAP

ช่องว่างระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม (KAP-GAP)

โรเจอร์ส และ ชูเมคเกอร์ (Rogers and Shoemaker, 1971:288-289)อธิบายว่าทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลนั้นไม่สัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องเสมอไป กล่าวคือ เมื่อการสื่อสารก่อให้เกิดความรู้ และทัศนคติในทางบวกต่อสิ่งที่เผยแพร่แล้วนั้น แต่ขั้นของการปฏิบัติ อาจจะมีผลในทางตรงกันข้ามได้

อาทิ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครอาจจะได้รับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม มีความรู้เกี่ยวกับเจตนารมณ์ ประโยชน์และวัตถุประสงค์ของนโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นอย่างดี และมีทัศนคติในเชิงบวกต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมที่สามารถจะลดปัญหาต่าง ๆ ที่สำคัญใน

สังคมลงได้ ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาเสพติด ปัญหาโสเภณี ปัญหาการทำแท้งเถื่อนรวมถึงปัญหา อาชญากรรมต่าง ๆ แต่ประชาชนอาจไม่เคยปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสังคมเลย

กล่าวโดยสรุปก็คือ เมื่อบุคคลที่มีความรู้ ทักษะใด เช่นไร จะแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้ และทัศนคติที่มีอยู่นั้นคือ K (Knowledge) A (Attitude) P (Practice) จะเกิดขึ้นอย่างสอดคล้องหรือสัมพันธ์กัน แต่จะไม่เกิดขึ้นเช่นนั้นในทุกสถานการณ์ทุกกรณี

เมื่อเป็นเช่นนี้ โรเจอร์ส และ ชูเมคเกอร์ (Rogers and Shoemaker, 1971:288 -289)

ได้เสนอวิธีการปิดช่องว่างระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม ไว้ 4 ประการ คือ

1. ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้มากขึ้น

คือต้องให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้ หรือการปฏิบัติต่อสิ่งที่เผยแพร่ นั้น ๆ อย่างแท้จริง

2. ให้คำแนะนำในการปฏิบัติ

สามารถทำได้โดยใช้เจ้าหน้าที่ส่งเสริม หรือพัฒนา เข้าไปติดต่อกับสมาชิก หรือผู้ที่ต้องการรับนวัตกรรมโดยตรง โดยให้คำแนะนำอย่างชัดเจน

3. ให้รางวัลแก่ผู้ที่ยอมรับนวัตกรรม

เป็นรางวัลแก่ผู้ที่ยอมรับนวัตกรรมหรือยอมรับปฏิบัติ เพื่อเป็นการจูงใจสมาชิกคนอื่นที่ยังไม่ยอมรับ

4. ใช้กลยุทธ์การโน้มน้าวใจ

โดยวิธีการใช้สื่อบุคคล ได้แก่ ผู้นำความคิดเห็น เจ้าหน้าที่ส่งเสริม ผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ ไปติดต่อกับสมาชิกหรือเพื่อนฝูง เพื่อโน้มน้าวใจให้เกิดการยอมรับปฏิบัติในที่สุด

9. แนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (Concept of Participation)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เริ่มมีมาตั้งแต่สมัยที่มนุษย์อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งการมีส่วนร่วมของมนุษย์นั้นจะมีหลายลักษณะ หลายรูปแบบ และหลายวัตถุประสงค์ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้จำกัดความ คำว่า “การมีส่วนร่วม” ไว้ต่างๆ กันออกไปดังนี้

วิลเลียม เออร์วิน (William Erwin 1976: 138) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม ว่า การพัฒนาแบบมีส่วนร่วม คือ กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของตนเอง โดยเน้นการมีส่วนร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานของกลุ่ม องค์การ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

Rousseau (อ้างถึงใน บุญชัย เกิดปัญญาวัฒน์, 2535) ได้เขียนทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (A Participation Theory of Democracy) ไว้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมต้องอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพในการตัดสินใจว่าจะเลือกในการมีส่วนร่วมหรือไม่ ที่สำคัญคือ จะต้องไม่มีใครเป็นนายใคร หรือเป็นนายแห่งชีวิตใคร

2. กระบวนการมีส่วนร่วมนั้น ต้องอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคและความสามารถที่พาดตนเอง ซึ่งจะทำให้เกิดความตระหนัก รับรู้ ในความสำคัญของการมีส่วนร่วมของตนเอง

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2527: 6-7) ให้ความหมายและหลักการสำคัญเรื่อง นโยบายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาว่า หมายถึง กระบวนการที่รัฐบาลทำการส่งเสริม ชักนำ และสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนทั้ง ส่วนบุคคล ชุมชน สมาคม และองค์การอาสาสมัคร รูปแบบต่างๆ ให้เข้ามาส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องร่วมกัน

William W. Reeder (อ้างถึงใน บุญชัย เกิดปัญญาวัฒน์, 2535: 80) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมหมายถึง การมีส่วนร่วมในการพบปะสังสรรค์ทางสังคม ซึ่งรวมทั้งการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคล และการมีส่วนร่วมของทุกกลุ่ม

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (อ้างถึงใน ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์, 2527: 182-183) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจ และอารมณ์ (Mental and Emotional Involvement) ของบุคคลหนึ่งในสภาพการณ์กลุ่ม (Group Situation) ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าใจให้ (Contribution) กระทำการบรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้น ทั้งทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย ซึ่งการมีส่วนร่วมเกิดจากแนวคิด 3 ประการ คือ

1. ความสนใจ และความห่วงกังวลร่วมกัน ซึ่งเกิดจากความสนใจ และความห่วงกังวลของบุคคล ซึ่งบังเอิญพ้องต้องกัน กลายเป็นความสนใจ และความห่วงกังวลร่วมกันของส่วนนั้นลงมือกระทำร่วมกัน

2. ความเดือดร้อน และความไม่พึงพอใจร่วมกันที่มีต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่ต่อความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น

3. การตกลงใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่ม หรือชุมชนไปในทิศทางที่ปรารถนา การตัดสินใจร่วมกันนี้ จะต้องรุนแรงมากพอที่จะทำให้เกิดความคิดริเริ่มกระทำที่สนองร่วมกัน

แบบอย่างของผู้มีส่วนร่วมมี 3 แบบ คือ

1) เป็นผู้กระทำการ คือ ผู้ก่อให้เกิดกิจกรรมพัฒนา

2) เป็นผู้รับผลประโยชน์จากการกระทำ คือ ได้รับผลจากกิจกรรมโดยตรง

3) เป็นสาธารณชนทั่วไป คือ ประชาชนทั่วไป ที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงแต่มีส่วน

ในกิจกรรม

นอกจากนี้ สมฤดี นิโครวัฒน์ยิ่งยง (2537) ได้เสนอระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชน ว่า การให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับโครงการพัฒนาต่างๆ สามารถแบ่งได้เป็นลำดับดังนี้

1. การโน้มน้าวจิตใจ เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชน แต่ไม่ได้ให้ประชาชนเข้า ร่วมในการวางแผน หรือในกระบวนการตัดสินใจ
2. การให้การศึกษา การให้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อสร้างความเข้าใจในโครงการ
3. การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เจ้าหน้าที่แฉ่งจุดยืนของตนในโครงการนั้นๆ ให้ ประชาชนทราบ และขอให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นนั้นๆ
4. การปรึกษาหารือทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่ และประชาชน ปรึกษาหารือร่วมกัน
5. การร่วมมือกัน โดยประชาชนมีตัวแทนอยู่ในคณะกรรมการ และมีสิทธิออกเสียง ใน ขั้นตอนการตัดสินใจประเด็นจะต้องเข้าใจได้โดยตัวแทนประชาชนจากพื้นที่นั้นๆ
6. การมอบหมายอำนาจหน้าที่ การส่งมอบความรับผิดชอบให้กับสาธารณชน หรือรัฐ บาลท้องถิ่นที่มีความชำนาญเฉพาะเรื่องนั้นๆ

จากรายงานการประชุมของ เรื่อง ได้เสนอความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ กว้างๆ ระบุว่า การมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน จะนำมาซึ่งโอกาสที่จะทำให้สมาชิก ของชุมชนและสังคมสามารถเข้ามามีส่วนร่วม และมีอิทธิพลในกระบวนการพัฒนา และในการ แบ่งสรรปันผลของการพัฒนาอย่างเป็นธรรม ซึ่งหมายถึงการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน อย่าง เท่าเทียมกัน ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การสนับสนุนกระบวนการพัฒนา
2. การแบ่งสรรผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม
3. การตัดสินใจในรูปของเป้าหมาย การวางนโยบาย การวางแผน และการปฏิบัติตาม แผน ทั้งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (Department of International Economic and Social Affairs, 1981)

ทางสังคมวิทยา สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2523: 28) กล่าวว่า การ มีส่วนร่วมหมายถึง พฤติกรรมอันประกอบไปด้วยการร่วม และการสมยอมประพฤติตาม พฤติ กรรมคาดหวังของกลุ่มทางการ ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนในความหมายนี้ คือ การที่ ประชาชนก่อให้เกิดสิ่งต่างๆ ร่วมกันนั่นเอง

ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ทางจิตวิทยา (Active Participation of Theory) มีผล การวิจัยทางจิตวิทยาสังคมบางเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า " การ

เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทำให้เกิดขึ้นได้ โดยการสร้างสถานการณ์ให้เกิดการมีส่วนร่วมในกลุ่มบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ “ การทำให้สมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การเกิดความรู้สึกผูกพันต่อเรื่องนั้น และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ จะทำให้บุคคล กลุ่ม ชุมชนเกิดความรู้สึกว่าคนได้ลงทุนให้ความคิดเห็น การตัดสินใจและการอุทิศพลังงานทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งการแก้ปัญหา นั้น ๆ ซึ่งมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของตนเอง เทคนิคในการก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม อาจใช้ การกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจหรือการให้แรงเสริม (Reinforcement)

นอกจากนี้ การมีส่วนร่วม อาจจะมาจากแนวคิด อื่นๆ อีก ได้แก่

1. ความศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือบุคคลสำคัญ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เช่น การบำเพ็ญประโยชน์ การสร้างโบสถ์ วิหาร เป็นต้น
2. ความเกรงใจที่มีต่อบุคคลที่เราเคารพนับถือ ที่มีเกียรติยศตำแหน่ง ทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะมีส่วนร่วม ทั้งๆ ที่ยังไม่มีศรัทธาหรือความเต็มใจอย่างเต็มที่เสมอไปที่จะทำ เช่น ผู้ใหญ่ออกปากขอให้ช่วย เจ้าหน้าที่ของทางราชการ กำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น
3. อำนาจบังคับ ซึ่งเกิดจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า ทำให้ประชาชนถูกบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในการกระทำต่างๆ เช่น การบีบบังคับให้ทำงาน เป็นต้น

ความเกรงใจและอำนาจบังคับนั้น อาจเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมต่าง ๆ มีจำนวนมาก ทั้งที่อาจไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น หรือมีทัศนคติที่ติดต่อกิจกรรมนั้นๆ ก็ได้

การมีส่วนร่วมนั้นเป็นวิธีการหนึ่งซึ่งนำไปสู่การพัฒนา และอาจเป็นเป้าหมายของการพัฒนาด้วย กล่าวคือ การมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งซึ่งขาดไม่ได้ในกระบวนการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนา

นอร์แมน อัฟฮอฟ (Norman Uphoff, 1981) ได้พิจารณาและแบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 2 นัย คือ

1. มิติของการมีส่วนร่วม โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่
  - 1.1 ประเภทของการมีส่วนร่วม ซึ่งแบ่งออกเป็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน ในการรับผลของกิจกรรม และในการประเมินผล
  - 1.2 ผู้มีส่วนร่วม คือผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามข้อ 1 ซึ่งอาจจะเป็นบุคคลภายนอกหรือบุคคลภายในชุมชนก็ได้ ประเด็นที่น่าสนใจคือ ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้มีส่วนร่วมดังกล่าว

1.3 วิธีการเข้าร่วม โดยพิจารณาได้จากสาเหตุจูงใจ ลักษณะการเข้าร่วม ขอบเขต ระยะเวลา หรือลักษณะของกิจกรรมที่เข้าร่วม ตลอดจนผลของการเข้าร่วม

2. ปริบท หรือเงื่อนไขสภาพแวดล้อม พิจารณาได้ 2 ส่วนได้แก่

2.1 สภาพแวดล้อมในแง่ของตัวโครงการเอง ได้แก่ส่วนที่นำเข้า ลักษณะของประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการ และรูปแบบของตัวโครงการ

2.2 สภาพแวดล้อมอื่น ซึ่งมีผลต่อกิจกรรม ได้แก่ สภาพแวดล้อมในอดีต ตลอดจนประสบการณ์ของผู้เกี่ยวข้อง สภาพแวดล้อมทางกายภาพและธรรมชาติ รวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคม

อัฟฮอฟ ได้แสดงมิติน่าสนใจที่มีส่วนร่วมไว้ในกรอบการวิเคราะห์การมีส่วนร่วม ดังนี้

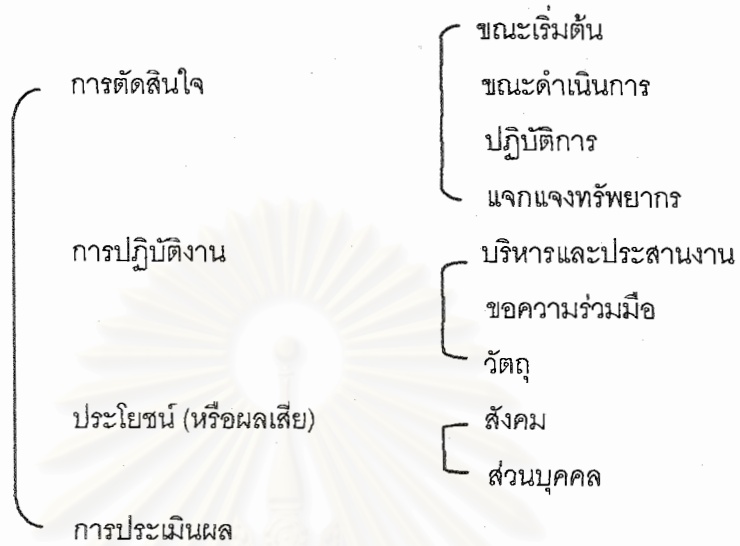
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

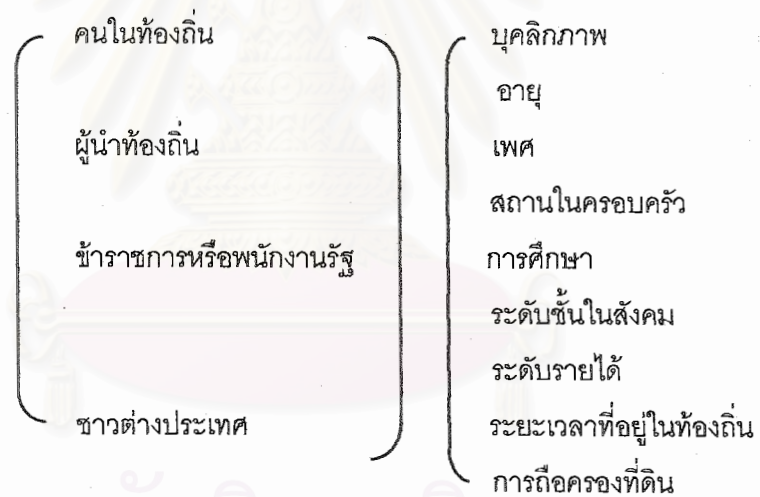
กรอบการวิเคราะห์การมีส่วนร่วม

มิติ

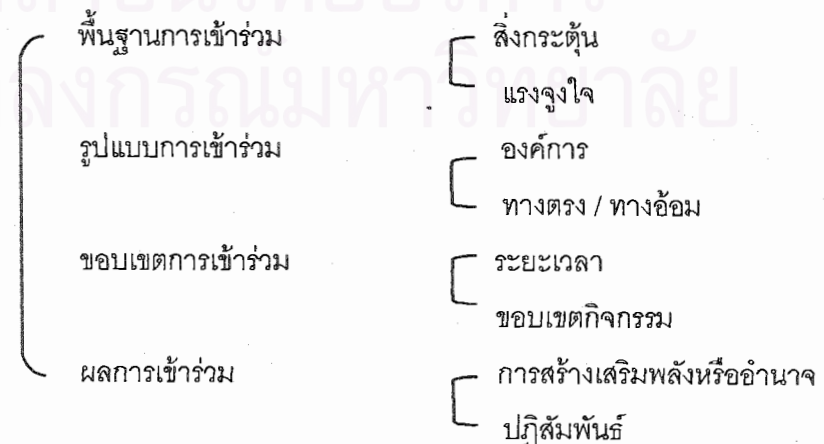
ประเภทของการมีส่วนร่วม

ผู้มีส่วนร่วม

ลักษณะการเข้าร่วม

ปริบท

ลักษณะของโครงการ

ลักษณะสิ่งนำเข้า

ความซับซ้อนของเทคโนโลยี
ทรัพยากรที่ต้องการ

ลักษณะประโยชน์

เป็นตัวเป็นตน
ความน่าจะเป็นไปได้
ระยะเวลาที่ส่งผล

ลักษณะ รูปแบบ

การเชื่อมโยงโครงการ
ความยืดหยุ่นของโครงการ
การเข้าถึงได้ในแง่บริหาร
การครอบคลุมในแง่บริหาร

สภาพแวดล้อมอื่น
ซึ่งกระทบกิจกรรม

ปัจจัยในอดีต

ประสบการณ์การเรียนรู้

ปัจจัยทางกายภาพ
และธรรมชาติ

ภูมิศาสตร์ชีวภาพ
วัฒนธรรม

ปัจจัยทางสังคม

สังคม
การเมือง
เศรษฐกิจ

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิจัยกรุงเทพโพลล์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

1) หัวข้อ “ความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายการแก้ปัญหายาเสพติด”

การสำรวจความคิดเห็นครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของประชาชน ต่อนโยบายการแก้ปัญหายาเสพติด ของรัฐบาล พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ในประเด็นความสามารถ มาตรการ ปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติด ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองของกรุงเทพมหานคร การสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ได้ตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 1,294 คน ใช้ความคลาดเคลื่อน $\pm 3\%$ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์ความคิดเห็นของประชากรเป้าหมาย ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล วันที่ 21 - 22 มีนาคม 2544

ผลการสำรวจ

ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 18 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นชายร้อยละ 48.7 เป็นหญิงร้อยละ 51.3 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 71.8 มีการศึกษาดำรงปริญญาตรี ที่เหลือร้อยละ 26.8 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ประกอบอาชีพหลากหลาย เช่น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย นักศึกษา และแม่บ้าน เป็นต้น

ประเด็นความเห็นต่อการประกาศนโยบาย ของรัฐบาล พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร เรื่องการปราบปรามยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 90.0 เห็นด้วย ร้อยละ 1.6 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 8.4 ไม่มีความเห็น

ประเด็นด้านความสามารถในการแก้ปัญหายาเสพติด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52.8 คิดว่าน่าจะทำได้ ร้อยละ 15.8 คิดว่าไม่น่าจะทำได้ และร้อยละ 31.4 ไม่แน่ใจ

สำหรับความเห็นที่ รัฐบาล ทักษิณ ควรมีมาตรการอย่างไรในการปราบปรามยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 27.2 คิดว่าควรลงโทษประหารชีวิตเฉพาะผู้ค้ายาเสพติด ร้อยละ 21.9 คิดว่าควรลงโทษประหารชีวิตทั้งผู้ค้าและผู้เสพ ร้อยละ 16.6 คิดว่าควรจำคุกโดยกำหนดจำนวนปีทั้งผู้ค้าและผู้เสพ ร้อยละ 12.8 คิดว่าควรจำคุกตลอดชีวิตทั้งผู้ค้าและผู้เสพ ร้อยละ 9.5 คิดว่าควรจำคุกตลอดชีวิตเฉพาะผู้ค้ายาเสพติด ร้อยละ 2.9 คิดว่าควรลงโทษประหารชีวิตเฉพาะผู้เสพ ร้อยละ 2.4 คิดว่าควรจำคุกโดยกำหนดจำนวนปีเฉพาะผู้ค้ายาเสพติด ร้อยละ 1.4 คิดว่า

ควรจำกัดโดยกำหนดจำนวนปีเฉพาะผู้เสพยา ร้อยละ 1.3 คิดว่าควรจำกัดตลอดชีวิตเฉพาะผู้เสพยา และร้อยละ 4.0 คิดว่าควรมีมาตรการอื่น ๆ

ด้านปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.5 คิดว่าเกิดจากนักการเมืองและข้าราชการอาวุโสที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการ ร้อยละ 25.3 คิดว่าเกิดจากผู้ที่เกี่ยวข้องไม่สนใจปราบปรามอย่างจริงจัง ร้อยละ 11.4 คิดว่าเกิดจากการขาดการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ร้อยละ 10.4 คิดว่าเกิดจากการขาดนโยบายที่ชัดเจน ร้อยละ 6.9 คิดว่าเกิดจากการขาดงบประมาณ ร้อยละ 3.4 คิดว่าเกิดจากการคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมากเกินไป และร้อยละ 3.1 คิดว่าเกิดจากสาเหตุอื่น ๆ

โดยสรุปคือ

ประชาชนเกือบทั้งหมดเห็นด้วย กับการประกาศนโยบายของรัฐบาล พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร เรื่องการปราบปรามยาเสพติดและคิดว่าน่าจะมีความสามารถในการแก้ปัญหาเสพติด ส่วนมาตรการในการปราบปรามที่รัฐบาลทักษิณควรมี ส่วนใหญ่เห็นว่าควรลงโทษประหารชีวิตเฉพาะผู้ค้ายาเสพติดมากที่สุด โดยประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดเกิดจากนักการเมืองและข้าราชการอาวุโสที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการ

2) หัวข้อ “ ประชาชนคิดอย่างไรกับนโยบายเข้มงวดสถานบริการกลางคืนและร้านอาหารคาราโอเกะข้างถนน ”

การสำรวจความคิดเห็นครั้งนี้เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในประเด็นเรื่องการกำหนดเวลาปิดสถานบริการ การกำหนดเวลาขายเหล้าเบียร์ ความมั่นใจในการปฏิบัติ หน้าที่ของตำรวจ ผลและปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ตลอดจนความเห็นเรื่องที่มีผู้ประกอบการเรียกร้อง ให้มีการผ่อนผันการเปิด - ปิดสถานบริการ

การสำรวจใช้วิธีสุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองของกรุงเทพมหานคร เทคนิคการสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ได้ตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 1,316 คน ใช้ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์ความคิดเห็นของประชากรเป้าหมาย ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล วันที่ 25 - 27 สิงหาคม 2544

ผลการสำรวจ

กลุ่มตัวอย่างเป็นชายร้อยละ 50.8 เป็นหญิงร้อยละ 49.2 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 72.3 มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่เหลือร้อยละ 27.7 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ประกอบ

อาชีพ รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย นักศึกษา และแม่บ้าน เป็นต้น

ประเด็นเห็นด้วยหรือไม่กับนโยบายของรัฐบาล ในการเข้มงวดสถานบริการกลางคืน ไม่ให้เปิดบริการเกินเวลาที่กำหนด (02.00น.) กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 75.7 ระบุว่าเห็นด้วย ร้อยละ 18.0 ระบุว่าไม่เห็นด้วย และร้อยละ 6.3 ไม่มีความเห็น

ประเด็น เห็นด้วยหรือไม่ที่ห้ามร้านอาหาร คาราโอเกะข้างถนนขายเหล้าเบียร์หลังเวลา 24.00 น. กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 68.7 ระบุว่าเห็นด้วย ร้อยละ 22.8 ระบุว่าไม่เห็นด้วย และร้อยละ 8.5 ไม่มีความเห็น

ส่วนความมั่นใจว่าตำรวจสามารถวดขันต่อสถานบริการกลางคืนร้านอาหาร และร้านคาราโอเกะข้างถนน ให้ปฏิบัติตามกฎหมายได้ตลอดไปหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 65.7 ระบุว่าไม่มั่นใจ ร้อยละ 16.9 ระบุว่ามั่นใจ และร้อยละ 17.3 ไม่มีความเห็น

ในด้านของการเข้มงวดสถานบริการให้ปิดตามเวลา จะมีผลดีในด้านใด กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเรียงตามลำดับดังนี้ ร้อยละ 69.0 ลดปัญหาแหล่งมั่วสุมของเด็กและเยาวชน ร้อยละ 66.6 ลดปัญหายาเสพติดและปัญหาโรคเอดส์ ร้อยละ 29.4 ลดปัญหาการทะเลาะวิวาท ร้อยละ 29.0 ลดปัญหาอุบัติเหตุ ร้อยละ 24.5 ลดปัญหาเสียงดังก่อให้เกิดความรำคาญกับประชาชน และร้อยละ 22.8 ลดปัญหาอาชญากรรม

สำหรับประเด็นว่าจะอะไรเป็นปัญหา และอุปสรรคสำคัญในการเข้มงวดต่อสถานบริการกลางคืน ร้านอาหาร คาราโอเกะข้างถนน กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเรียงตามลำดับ ดังนี้ ร้อยละ 67.9 เจ้าหน้าที่มีผลประโยชน์อยู่เบื้องหลัง ร้อยละ 59.0 ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่สนใจปราบปรามอย่างจริงจัง ร้อยละ 30.7 ผู้ประกอบการและร้านค้าไม่ให้ความร่วมมือ และ ร้อยละ 11.6 ผู้ใช้บริการไม่ให้ความร่วมมือ

ส่วนประเด็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ กรณีที่มีผู้ประกอบการชี้พสถานบริการกลางคืนเรียกร้องให้มีการผ่อนผันการเปิด - ปิด สถานบริการช่วงวันศุกร์ - เสาร์ กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 66.1 ระบุว่าไม่เห็นด้วย ร้อยละ 21.0 ระบุว่าเห็นด้วย และร้อยละ 12.8 ไม่มีความเห็น

โดยสรุปคือ

ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับนโยบายของรัฐบาล ในการเข้มงวดสถานบริการกลางคืน ไม่ให้เปิดบริการเกินเวลาที่กำหนด (02.00น.) และเห็นด้วยที่ห้ามร้านอาหาร คาราโอเกะข้างถนนขายเหล้าเบียร์หลังเวลา 24.00 น. แต่ไม่มั่นใจว่าตำรวจสามารถวดขันต่อสถานบริการกลางคืนร้านอาหาร คาราโอเกะข้างถนน ให้ปฏิบัติตามกฎหมายได้ตลอดไปหรือไม่ โดยประชาชนเห็นว่าการเข้มงวดสถานบริการให้ปิดตามเวลาที่กำหนดจะมีผลดีในด้านลดปัญหาแหล่งมั่วสุมของเด็กและ

เยาวชน มากที่สุด รองลงมาคือลดปัญหาเสพยาเสพติดและปัญหาโรคเอดส์ ลดปัญหาการทะเลาะวิวาท ลดปัญหาอุบัติเหตุ ลดปัญหาเสี่ยงดังก่อให้เกิดความรำคาญกับประชาชน และลดปัญหาอาชญากรรม ตามลำดับ และเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการเข้มงวดต่อสถานบริการกลางคืน ร้านอาหาร คาราโอเกะข้างถนนคือ เจ้าหน้าที่ที่มีผลประโยชน์อยู่เบื้องหลัง มากที่สุด รองลงมาคือมีผู้ที่เกี่ยวข้องไม่สนใจปราบปรามอย่างจริงจัง ผู้ประกอบการและร้านค้าไม่ให้ความร่วมมือ และผู้ให้บริการไม่ให้ความร่วมมือ ตามลำดับ นอกจากนี้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยในกรณีที่ ผู้ประกอบอาชีพสถานบริการกลางคืนเรียกร้องให้มีการผ่อนผันการ เปิด - ปิด สถานบริการช่วงวันศุกร์ - เสาร์

ชนินทร์ ต่วนชะเอม (2541) ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการ "รักไทยให้ถูกทาง" ของนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาลและเอกชน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 382 คน พบว่า นิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาลและเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการ "รักไทยให้ถูกทาง" ไม่แตกต่างกัน ซึ่งพฤติกรรม的开รับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "รักไทยให้ถูกทาง" ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม กับโครงการ "รักไทยให้ถูกทาง" และกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการ "รักไทยให้ถูกทาง" ไม่แตกต่างกัน

สุริรัตน์ ทองอินทร์ (2544) การนำเสนอเนื้อหาการจัดระเบียบสังคมในหนังสือพิมพ์ไทย โดยศึกษาจากหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ ข่าวสด มติชน และไทยโพสต์ ตั้งแต่ฉบับวันที่ 1 มิถุนายน 2544 ถึง 31 มกราคม 2545 และทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ความคิดเห็น จากบุคคลระดับผู้นำความคิดเห็นในสังคม จำนวน 16 ท่าน ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์นำเสนอเนื้อหาการจัดระเบียบสังคมในรูปแบบ ข่าวมากที่สุด รองลงมา คือ คอลัมน์ หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมีประเด็นที่นำเสนอคล้ายคลึงกัน แต่ให้ความสำคัญมากน้อยต่างกันตามลำดับ ดังนี้ ประเด็นมาตรการด้านกฎหมาย , ปัญหาสังคมไร้ระเบียบเสื่อมโทรม , การเข้มงวดกวดขันของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ , การเคลื่อนไหวของฝ่ายคัดค้านและสนับสนุน , ภัยของสังคมที่ตามมา ส่วนเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับจัดระเบียบสังคมมีลักษณะสนับสนุนมากกว่าคัดค้าน การนำเสนอเนื้อหาการจัดระเบียบสังคมของหนังสือพิมพ์สะท้อนบทบาทหน้าที่และให้ลำดับความคล้ายคลึงกัน ได้แก่ ให้ข่าวสาร ให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้การศึกษาแก่ประชาชนในเรื่องการจัดระเบียบสังคม สร้างสถานภาพบุคคล เป็นเวทีแลกเปลี่ยน

เปลี่ยนความคิดเห็นของฝ่ายสนับสนุนและคัดค้าน ทำให้สังคมมีความขัดแย้งน้อยลง ปลุกจิตสำนึกให้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดระเบียบสังคมขยายนโยบายของรัฐบาลให้เป็นที่เข้าใจ บุคคลระดับผู้นำความคิดเห็นในสังคมส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นต่อเรื่องการจัดระเบียบสังคมในเชิงสนับสนุน

จารุณี บุญนิพัทธ์ (2539) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร กับความตระหนักทัศนคติและการมีส่วนร่วมเรื่องสิ่งแวดล้อม ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอ บางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ผลวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติการรักษาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมนอกจากนั้น ทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม ยังมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม อีกด้วย

สุภารักษ์ จูตระกูล (2536) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร กับความรู้ทัศนคติและการมีส่วนร่วมการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ (Recycle) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร งานวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ แผ่นพับ ไปสเตอร์ งานนิทรรศการ มีความสัมพันธ์กับการทิ้งขยะแยกประเภท การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน บุคคลในครอบครัว ไปสเตอร์ งานนิทรรศการ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน บุคคลในครอบครัว เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมอาชีพแผ่นพับ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม

แอทकिन และการ์ราโมน (Atkin and Garramone, 1983) ทำการศึกษากลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า การเปิดรับข่าวสารโทรทัศน์ช่วยให้เด็กมีความรู้ด้านต่างประเทศเพิ่มขึ้น และสามารถลำดับความสำคัญของผู้นำและบทบาทของประเทศต่างๆ ได้ นอกจากนี้ ยังพบว่า การเปิดรับข่าวสารต่างประเทศทางโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรู้ด้านข่าวต่างประเทศของเด็กนักเรียน มากกว่าการเปิดรับข่าวสารต่างประเทศจากวิทยุและหนังสือพิมพ์

แคลปเปอร์ (Klapper, 1960) ได้ศึกษาและสรุปงานวิจัยที่สำคัญเกี่ยวกับผล หรืออิทธิพลของการสื่อสารมวลชน และสรุปให้เห็นถึงความสามารถของการสื่อสารมวลชน ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลว่า โดยปกติ การสื่อสารมวลชนไม่ใช่สาเหตุสำคัญเพียง

ประการเดียวที่ทำให้เกิดผลในตัวผู้รับสาร แต่จะทำหน้าที่ร่วมกัน หรือผ่านปัจจัย และผ่านอิทธิพล
ที่เป็นตัวกลางอื่นๆ มากกว่า และประสิทธิภาพของการสื่อสารมวลชนขึ้นอยู่กับลักษณะต่างๆ ของ
สาร แหล่งสาร หรือสถานการณ์ของการสื่อสาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง " การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร " เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้การวัดเพียงครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 5,734,381 คน โดยเป็นผู้ชาย 2,780,805 คน และผู้หญิง 2,953,576 คน (ที่มา: กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย รวบรวมโดยกองคลังและข้อมูล และสนเทศสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 14 ก.พ. 45)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จของ Taro yamane (Taro yamane หน้า 886 อ้างใน วิเชียร เกตุสิงห์: 2543, หน้า 24)

จำนวนกลุ่มประชากรเป้าหมายที่กำหนดมีทั้งหมด 5,734,381 คน กำหนดความเชื่อมั่น 95.5% ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% จึงต้องได้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 398 คน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ทั้งสิ้น 410 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) ดังนี้

1. ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling)

เขตการปกครอง ทั้งกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 50 เขต ได้แก่

บางซื่อ ดุสิต พญาไท ราชเทวี ปทุมวัน พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ บางรัก ดอนเมือง หลักสี่ สายไหม บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ วังทองหลาง สะพานสูงมีนบุรี คลองสามวา หนองจอก ลาดกระบัง ประเวศ สวนหลวง ดันนายาว ดินแดง ห้วยขวาง วัฒนา คลองเตย บางนา พระโขนง สาทร บางคอแหลม ยานนาวา บางขุนเทียน บางบอน จอมทอง ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ ธนบุรี คลองสาน บางแค บางพลัด ตลิ่งชัน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ภาษีเจริญ หนองแขม ทวีวัฒนา

แบ่งตามมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบกรุงเทพฯ กำหนดให้มีการประสานการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตที่มีลักษณะพื้นที่ คล้ายคลึงกันเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 1 กลุ่มวังหลวง ประกอบด้วย บางซื่อ ดุสิต พญาไท ราชเทวี ปทุมวัน พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ บางรัก

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 2 กลุ่มบูรพา ประกอบด้วย ดอนเมือง หลักสี่ สายไหม บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ รังทองกลาง

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 3 กลุ่มศรีนครินทร์ ประกอบด้วย สะพานสูง มีนบุรี คลองสามวา หนองจอก ลาดกระบัง ประเวศ สวนหลวง คันนายาว

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 4 กลุ่มเจ้าพระยา ประกอบด้วย ดินแดง ห้วยขวาง วัฒนา คลองเตย บางนา พระโขนง สาทร บางคอแหลม ยานนาวา

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 5 กลุ่มกรุงธนใต้ ประกอบด้วย บางขุนเทียน บางบอน จอมทอง ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ ธนบุรี คลองสาน บางแค

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 6 กลุ่มกรุงธนเหนือ ประกอบด้วย บางพลัด ดลิ่งชัน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ภาษีเจริญ หนองแขม ทวีวัฒนา

2. ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 1 กลุ่มวังหลวง สุ่มได้เขต ปทุมวัน กับ พระนคร

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 2 กลุ่มบูรพา สุ่มได้เขต จตุจักร กับ บางเขน

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 3 กลุ่มศรีนครินทร์ สุ่มได้เขต สวนหลวง กับ สะพานสูง

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 4 กลุ่มเจ้าพระยา สุ่มได้เขต สาทร กับ คลองเตย

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 5 กลุ่มกรุงธนใต้ สุ่มได้เขต บางแค กับ ธนบุรี

กลุ่มสำนักงานเขตที่ 6 กลุ่มกรุงธนเหนือ สุ่มได้เขต บางพลัด กับ บางกอกน้อย

3. ใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยบังเอิญ (Accidental Sampling)

โดยการแจกแบบสอบถามให้กับบุคคล ตามเขตตัวอย่างต่าง ๆ ในสถานที่ทั่วไป สถานที่ทำงาน ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า สวนสาธารณะ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย ฯลฯ ใน 12 เขตที่สุ่มได้ จนได้ตัวอย่างครบตามจำนวนที่ต้องการ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคม แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้
ตัวแปรตาม การเปิดรับข่าวสาร จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล

2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคม แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้
ตัวแปรตาม ความรู้เกี่ยวกับนโยบาย จัดระเบียบสังคม

3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบาย จัดระเบียบสังคม แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้
ตัวแปรตาม ทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบาย จัดระเบียบสังคม แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้
ตัวแปรตาม การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

5. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตัวแปรต้น การเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
ตัวแปรตาม ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

6. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตัวแปรต้น การเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม
ตัวแปรตาม ทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

7. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตัวแปรต้น การเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
ตัวแปรตาม การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

8. ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
ตัวแปรตาม ทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

9. ความรู้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตัวแปรตาม การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

10. ทักษะคติมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น ทักษะคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตัวแปรตาม การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

11. ตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุดคือ การเปิดรับข่าวสาร

ตัวแปรต้น การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคติ การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตัวแปรตาม การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาข่าว(Content Analysis) ของหนังสือพิมพ์ และเอกสารต่าง ๆ ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close - Ended Questionnaire)

โดยแบ่งโครงสร้างคำถามในแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ได้แก่ ความบ่อยครั้ง และระยะเวลา ในการเปิดรับข่าวสารทั่วไป และข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามวัดความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามวัดทัศนคติ ต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามวัดการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเครื่องมือเพื่อหาความเที่ยงตรง (Validity) และทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity)

โดยการนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา เป็นผู้ตรวจสอบและพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้เหมาะสมก่อนการเก็บข้อมูลจริง

2. การตรวจสอบหาความเชื่อถือได้ (Reliability)

โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปทำการทดลองใช้ (Pre-test) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ชุด เพื่อทดสอบคำถามในแต่ละข้อ แต่ละตอน ในแบบสอบถามว่า สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการหรือไม่ รูปแบบคำถามเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้หรือไม่

จากนั้น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาทดสอบหาความเชื่อถือได้ (Reliability) ดังนี้

2.1 ในส่วนของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ใช้วิธีของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson's Method) สำหรับ แบบทดสอบที่มีการให้คะแนนแต่ละข้อเป็น 0, 1 โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน โดยใช้สูตร KR 21 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2543: 92) ดังนี้ KR 21

$$rtt = \left[\frac{K}{K-1} \right] \left[\frac{1 - \bar{X}(\bar{K} - \bar{X})}{KS^2} \right]$$

เมื่อ rtt คือ ความเชื่อถือได้

k คือ จำนวนข้อคำถาม

S^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับที่ได้จากการทดสอบ

$\bar{X}$ คือ คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งฉบับ

2.2 ในส่วนของทัศนคติและการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ใช้วิธีของ Cronbach สำหรับแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้สูตร Alpha Coefficient (วิเชียร เกตุสิงห์, 2543: 93) ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[\frac{1 - \sum V_i}{V_t} \right]$$

เมื่อ α คือ ค่าความเชื่อถือได้

k คือ จำนวนข้อ

V_i คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

โดย ค่าความเชื่อถือได้ มีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ผลที่ได้จากการคำนวณค่าความน่าเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม เป็นดังนี้

ในส่วนของการเปิดรับข่าวสารมีค่าความเชื่อถือได้	.907
ในส่วนของการรู้มีค่าความเชื่อถือได้	.753
ในส่วนของการทัศนคติมีค่าความเชื่อถือได้	.755
ในส่วนของการยอมรับมีค่าความเชื่อถือได้	.837

การวัดตัวแปร

1. ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

เกณฑ์การให้คะแนนตัวแปร

2. การเปิดรับข่าวสาร

2.1 การเปิดรับข่าวสารต่างๆ ไป

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับปริมาณการเปิดรับข่าวสารต่างๆไปจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล

ความบ่อยครั้ง

- ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือ

พิมพ์ นิตยสาร ต่อเดือน

เกณฑ์การให้คะแนน

บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	5 คะแนน
บ่อย (5-6 ครั้งต่อเดือน)	4 คะแนน
พอสมควร (3-4 ครั้งต่อเดือน)	3 คะแนน
นานๆครั้ง (1-2 ครั้งต่อเดือน)	2 คะแนน
ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ไม่อ่าน)	1 คะแนน

- ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล ได้แก่ สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคล

ในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ต่อสัปดาห์

เกณฑ์การให้คะแนน

บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	5 คะแนน
บ่อย (5-6 ครั้งต่อสัปดาห์)	4 คะแนน
พอสมควร (3-4 ครั้งต่อสัปดาห์)	3 คะแนน
นานๆครั้ง (1-2 ครั้งต่อสัปดาห์)	2 คะแนน
ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)	1 คะแนน

ระยะเวลา

- ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารทางสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์

นิตยสาร ต่อครั้งที่เปิดรับ

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	5 คะแนน
มาก (ประมาณ 31-60 นาที)	4 คะแนน
ปานกลาง (ประมาณ 11 - 30 นาที)	3 คะแนน
น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	2 คะแนน
ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ไม่อ่าน)	1 คะแนน

- ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล ได้แก่ สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลใน

ครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ต่อครั้งที่เปิดรับ

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	5 คะแนน
มาก (ประมาณ 31-60 นาที)	4 คะแนน
ปานกลาง (ประมาณ 11 - 30 นาที)	3 คะแนน
น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	2 คะแนน
ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)	1 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

กลุ่มคะแนนระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำมาก

กลุ่มคะแนนระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ

กลุ่มคะแนนระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารในระดับปานกลาง

กลุ่มคะแนนระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารในระดับสูง

กลุ่มคะแนนระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารในระดับสูงมาก

2.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล

ความบ่อยครั้ง

- ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ต่อเดือน

เกณฑ์การให้คะแนน

บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	5 คะแนน
บ่อย (5-6 ครั้งต่อเดือน)	4 คะแนน
พอสมควร (3-4 ครั้งต่อเดือน)	3 คะแนน
นานๆครั้ง (1-2 ครั้งต่อเดือน)	2 คะแนน
ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ไม่อ่าน)	1 คะแนน

- ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อบุคคล ได้แก่ สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ต่อสัปดาห์

เกณฑ์การให้คะแนน

บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	5 คะแนน
บ่อย (5-6 ครั้งต่อสัปดาห์)	4 คะแนน
พอสมควร (3-4 ครั้งต่อสัปดาห์)	3 คะแนน
นานๆครั้ง (1-2 ครั้งต่อสัปดาห์)	2 คะแนน
ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)	1 คะแนน

ระยะเวลา

- ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจาก สื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ต่อครั้งที่เปิดรับ

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	5 คะแนน
มาก (ประมาณ 31-60 นาที)	4 คะแนน
ปานกลาง (ประมาณ 11 – 30 นาที)	3 คะแนน
น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	2 คะแนน
ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ไม่อ่าน)	1 คะแนน

-ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อบุคคล ได้แก่ สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ต่อครั้งที่เปิดรับ

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	5 คะแนน
มาก (ประมาณ 31-60 นาที)	4 คะแนน
ปานกลาง (ประมาณ 11 – 30 นาที)	3 คะแนน
น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	2 คะแนน
ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)	1 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

- กลุ่มคะแนนระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำมาก
 กลุ่มคะแนนระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ
 กลุ่มคะแนนระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารในระดับปานกลาง
 กลุ่มคะแนนระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารในระดับสูง
 กลุ่มคะแนนระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารในระดับสูงมาก

3. ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เลือกคำตอบ ถูก	=	1 คะแนน
เลือกคำตอบ ผิด	=	0 คะแนน

นำคะแนนรวมที่ได้ มากำหนดระดับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

กลุ่มคะแนนระหว่าง 1.00 - 3.33 หมายถึง มีความรู้ต่ำ

กลุ่มคะแนนระหว่าง	3.34 – 6.66	หมายถึง	มีความรู้ปานกลาง
กลุ่มคะแนนระหว่าง	6.67 – 10.0	หมายถึง	มีความรู้สูง

4. ทักษะคิดต่อยอดนโยบายจัดระเบียบสังคม

การวัดทักษะคิดต่อยอดนโยบายจัดระเบียบสังคม เป็นการวัดโดยใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale โดยแบ่งระดับของความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

	เชิงบวก	เชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน

นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาวัดระดับทักษะคิด เป็น 5 ระดับ คือ

- กลุ่มคะแนนระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีทักษะคิดเชิงลบมาก
- กลุ่มคะแนนระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีทักษะคิดเชิงลบ
- กลุ่มคะแนนระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีทักษะคิดเป็นกลาง
- กลุ่มคะแนนระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีทักษะคิดเชิงบวก
- กลุ่มคะแนนระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีทักษะคิดเชิงบวกมาก

5. การยอมรับหรือสนับสนุนนโยบายจัดระเบียบสังคม

ในการวัดการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม มีเกณฑ์การวัดดังนี้

ไม่เคย / น้อยที่สุด	1 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
บางครั้ง / ปานกลาง	3 คะแนน
บ่อยครั้ง / มาก	4 คะแนน
เป็นประจำ / มากที่สุด	5 คะแนน

นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาวัดระดับการยอมรับ เป็น 5 ระดับ คือ

- กลุ่มคะแนนระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการยอมรับน้อยที่สุด

กลุ่มคะแนนระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีการยอมรับน้อย

กลุ่มคะแนนระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีการยอมรับปานกลาง

กลุ่มคะแนนระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีการยอมรับมาก

กลุ่มคะแนนระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีการยอมรับมากที่สุด

6. การวัดระดับของค่าสหสัมพันธ์ (ประคอง กรรณสูต, 2534)

กลุ่มคะแนนระหว่าง 0.00 – 0.29 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

กลุ่มคะแนนระหว่าง 0.30 – 0.69 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

กลุ่มคะแนนระหว่าง 0.70 – 0.99 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเอง พร้อมผู้ช่วยวิจัยอีก 3 คน โดยมีการชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ก่อนออกไปเก็บข้อมูลจริง กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้สุ่มไว้แล้วทั้ง 12 เขต โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเองตามความเป็นจริง หรือให้ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้กรอกแบบสอบถามให้โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบคำถามตามความเป็นจริง

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

1. แบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method)

โดยใช้ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย และนำเสนอข้อมูลโดยตาราง เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างในเรื่องต่อไปนี้

- ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา ระดับรายได้
- การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล
- ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
- ทศนคติ ต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม
- การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

2. แบบวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Method)

การทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อ 1

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ คือ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

สมมติฐานข้อ 2

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ คือ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

สมมติฐานข้อ 3

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ คือ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

สมมติฐานข้อ 4

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ คือ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

สมมติฐานข้อ 5

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อ 6

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อ 7

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อ 8

ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขต

กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์หาค่าสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อ 9

ความรู้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขต

กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์หาค่าสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อ 10

ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขต

กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์หาค่าสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อ 11

ตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขต

กรุงเทพมหานครได้ดีที่สุดคือ การเปิดรับข่าวสาร

สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้
ทัศนคติ และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จะ
นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 6 ส่วน ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากร

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารทั่วไป และข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ส่วนที่ 4 ทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

ส่วนที่ 5 การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากร

ตารางที่ 1

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	212	51.7
หญิง	198	48.3
รวม	410	100

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ เพศชาย ร้อยละ 51.7 และเพศหญิง ร้อยละ 48.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 20 ปี	81	19.8
21 - 30 ปี	172	42.0
31 - 40 ปี	78	19.0
41 - 50 ปี	58	14.1
50 ปีขึ้นไป	21	5.1
รวม	410	100

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคืออายุไม่เกิน 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.8 และอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	254	62.0
สมรส	156	38.0
รวม	410	100

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสดเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 62.0 และร้อยละ 38.0 เป็นผู้ที่สมรสแล้ว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	23	5.6
ม.1 - ม.3 หรือเทียบเท่า	41	10.0
ม.4 - ม.6 / ปวช. หรือเทียบเท่า	91	22.2
อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า	38	9.3
ปริญญาตรี	184	44.9
สูงกว่าปริญญาตรี	33	8.0
รวม	410	100

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมามีการศึกษาในระดับ ม.4 - ม.6/ ปวช. หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 22.0 และมีการศึกษาในระดับ ม.1 - ม.3 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 10.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	114	27.9
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	70	17.2
พนักงานบริษัทเอกชน	125	31.4
เจ้าของกิจการ / ค้าขาย	42	10.3
แม่บ้าน	14	3.4
ว่างงาน	8	2.0
อื่นๆ	32	7.8
ไม่ได้ระบุ	2	0
รวม	410	100

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณ 1 ใน 3 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมาเป็นนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 27.9 และร้อยละ 17.2 มีอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับรายได้

ระดับรายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	82	20.0
5,001 – 10,000 บาท	139	34.0
10,001 – 20,000 บาท	112	27.4
20,001 – 30,000 บาท	41	10.0
30,001 บาทขึ้นไป	35	8.6
ไม่ได้ระบุ	1	0
รวม	410	100

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาคือ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.4 และระดับรายได้ ไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารต่างๆ ไป และข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ก. การเปิดรับข่าวสารต่างๆ ไป

ตารางที่ 7

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการเปิดรับข่าวสารต่างๆ ไป จากสื่อมวลชน ต่อเดือน

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับ ข่าวสารต่างๆไป จากสื่อมวลชน	โทรทัศน์		วิทยุ		หนังสือพิมพ์		นิตยสาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	332	81.0	191	46.6	210	51.2	21	5.1
บ่อย (5-6 ครั้งต่อเดือน)	44	10.7	81	19.8	85	20.7	84	20.5
พอสมควร (3-4 ครั้งต่อเดือน)	8	6.8	71	17.3	73	17.8	92	22.4
นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้งต่อเดือน)	6	1.5	53	12.9	35	8.5	161	39.3
ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ไม่อ่าน)	0	0	14	3.4	7	1.7	52	12.7
รวม	410	100	410	100	410	100	410	100

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 81.0 กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 46.6 ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 51.2 แต่ในส่วนของสื่อ นิตยสาร กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารจากนิตยสารทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 5.1

ตารางที่ 8

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลา
ในการเปิดรับข่าวสารต่างๆ ไป จากสื่อมวลชน ในแต่ละครั้ง

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารต่างๆ ไป ในแต่ละครั้ง	โทรทัศน์		วิทยุ		หนังสือพิมพ์		นิตยสาร	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	283	69.0	119	29.0	57	13.9	34	8.3
มาก (ประมาณ 31 - 60 นาที)	81	19.8	133	32.4	114	27.8	90	22.0
ปานกลาง (ประมาณ 11 - 30 นาที)	38	9.3	112	27.3	177	43.2	144	35.1
น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	8	2.0	31	7.6	53	12.9	89	21.7
ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ไม่อ่าน)	0	0	15	3.7	9	2.2	53	12.9
รวม	410	100	410	100	410	100	410	100

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากกว่า 60 นาที คิดเป็นร้อยละ 69.0 ส่วนสื่อวิทยุกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารประมาณ 31 - 60 นาที คิดเป็นร้อยละ 32.4 ในสื่อหนังสือพิมพ์และนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเปิดรับประมาณ 11 - 30 นาที เช่นเดียวกัน คือร้อยละ 43.2 และ 35.1 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9

แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารต่างๆไป จากสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเปิดรับ
โทรทัศน์	4.43	0.91	สูง
วิทยุ	3.37	1.25	ปานกลาง
หนังสือพิมพ์	3.11	1.09	ปานกลาง
นิตยสาร	2.17	1.06	ต่ำ

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารในเรื่องต่างๆไป จากสื่อโทรทัศน์ในระดับสูง เปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุและหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง และเปิดรับนิตยสารในระดับต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้ง
ในการเปิดรับข่าวสารต่างๆ ไป จากสื่อบุคคล ต่อสัปดาห์

ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับข่าวสารต่างๆไป จากสื่อบุคคล	สามี / ภรรยา /คนรัก		บุคคลใน ครอบครัว		เครือญาติ		นายจ้าง / ลูกจ้าง		เพื่อนร่วม งาน / ร่วม สถาบัน	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	197	48.0	187	45.6	45	11.0	96	23.4	220	53.7
บ่อย (5-6 ครั้งต่อสัปดาห์)	41	10.0	75	18.3	74	18.0	52	12.7	79	19.3
พอสมควร (3-4 ครั้งต่อสัปดาห์)	38	9.3	82	20.0	103	25.1	79	19.3	60	14.6
นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้งต่อสัปดาห์)	29	7.1	58	14.1	145	35.4	61	14.0	38	9.3
ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)	105	25.6	8	2.0	43	10.5	122	29.8	13	3.2
รวม	410	100	410	100	410	100	410	100	410	100

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งพูดคุยเรื่องทั่ว ๆ ไปกับสามี /ภรรยา / คนรัก บุคคลในครอบครัว ทุกวัน และกลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งพูดคุยเรื่องทั่วๆไปกับเพื่อนร่วมงานร่วมสถาบัน ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 48.0 45.6 และ 53.7 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ประมาณ 1 ใน 3 พูดคุยเรื่องทั่วๆไปกับเครือญาติ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 35.4 แต่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีการพูดคุยกับนายจ้าง/ลูกจ้างมีถึง ร้อยละ 29.8

ตารางที่ 11

แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารต่างๆไป จากสื่อบุคคล

สื่อบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเปิดรับ
สามี/ภรรยา/คนรัก	2.99	1.56	ปานกลาง
บุคคลในครอบครัว	3.24	1.23	ปานกลาง
เครือญาติ	2.23	1.11	ต่ำ
นายจ้าง/ลูกจ้าง	2.15	1.23	ต่ำ
เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน	3.43	1.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารในเรื่องต่างๆ ไป จากสื่อบุคคลในระดับปานกลางมี 3 สื่อ คือ สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ส่วนเครือญาติ และ นายจ้าง/ลูกจ้าง กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับในระดับต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลา
ในการเปิดรับข่าวสารต่างๆ ไป จากสื่อบุคคล ในแต่ละครั้ง

ระยะเวลาในการเปิด รับข่าวสารต่างๆ ไป จากสื่อบุคคล	สามี / ภรรยา /คนรัก		บุคคลใน ครอบครัว		เครือญาติ		นายจ้าง / ลูกจ้าง		เพื่อนร่วม งาน / ร่วม สถาบัน	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	106	25.9	98	23.9	30	7.3	34	8.3	132	32.2
มาก (ประมาณ 31 - 60 นาที)	102	24.9	128	31.9	73	17.8	48	11.7	109	26.6
ปานกลาง (ประมาณ 11- 30 นาที)	69	16.8	127	31.0	156	38.0	118	28.8	113	27.6
น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	28	6.8	50	12.2	110	26.8	89	21.7	43	10.5
ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)	105	25.6	7	1.7	41	10.0	121	29.5	13	3.2
รวม	410	100	410	100	410	100	410	100	410	100

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณ 1 ใน 4 ใช้เวลาในการพูดคุยกับ สามี/ภรรยา/คนรัก และอีกประมาณ 1 ใน 3 พูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน มากกว่า 60 นาที คิดเป็นร้อยละ 25.9 และ 32.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาพูดคุยกับบุคคลใน ครอบครัวประมาณ 60 นาที คิดเป็นร้อยละ 31.2 เครือญาติประมาณ 11 - 30 นาที คิดเป็น ร้อยละ 38.0 แต่ส่วนใหญ่ไม่พูดคุยกับ นายจ้าง/ลูกจ้าง

ตารางที่ 13

แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารต่างๆไป จากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

การเปิดรับข่าวสาร ต่างๆไป	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเปิดรับ
สื่อมวลชน	3.27	0.72	ปานกลาง
สื่อบุคคล	2.81	0.81	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปิดรับข่าวสารต่างๆไป จากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตารางที่ 14

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน ต่อเดือน

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับ ข่าวสารนโยบายจัดระเบียบ สังคม จากสื่อมวลชน	โทรทัศน์		วิทยุ		หนังสือพิมพ์		นิตยสาร	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	165	40.2	66	16.1	90	22.0	16	3.9
บ่อย (5-6 ครั้งต่อเดือน)	98	23.9	70	17.1	100	14.4	23	5.6
พอสมควร (3-4 ครั้งต่อเดือน)	79	19.3	115	28.0	116	28.3	64	15.6
นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้งต่อเดือน)	59	14.4	108	26.3	80	19.5	129	31.5
ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ไม่อ่าน)	9	2.2	51	12.4	24	5.9	178	43.4
รวม	410	100	410	100	410	100	410	100

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 40.2 รวมแล้วมีผู้รู้เรื่องการจัดระเบียบสังคม คิดเป็นร้อยละ 97.8 กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 16.1 รวมแล้วมีผู้เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อวิทยุ ร้อยละ 83.9 ในสื่อหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ในภาพรวมมีผู้เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 94.1 แต่ในส่วนของสื่อ นิตยสาร กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารจากนิตยสารทุกวันมีจำนวนน้อยมาก เพียงร้อยละ 3.9

ตารางที่ 15

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสาร
เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน ในแต่ละครั้ง

ระยะเวลาในการเปิดรับ ข่าวสารนโยบายจัดระเบียบ สังคม ในแต่ละครั้ง	โทรทัศน์		วิทยุ		หนังสือพิมพ์		นิตยสาร	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	99	24.1	41	10.0	37	9.0	6	1.5
มาก (ประมาณ 31 - 60 นาที)	73	17.8	69	16.8	75	18.3	22	5.4
ปานกลาง (ประมาณ 11 - 30 นาที)	145	35.4	102	24.9	147	35.9	74	18.0
น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	84	20.5	147	35.9	127	31.0	122	29.8
ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ไม่อ่าน)	9	2.2	51	12.4	24	5.9	186	45.4
รวม	410	100	410	100	410	100	410	100

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัด
ระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ประมาณ 11 - 30 นาที มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ
35.4 และ 35.9 ในสื่อวิทยุกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารน้อยกว่า
10 นาที คิดเป็นร้อยละ 35.9 กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งไม่เปิดรับข่าวสารนโยบายจัด
ระเบียบสังคมจากสื่อ นิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 45.4

ตารางที่ 16

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสาร
เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อบุคคล ต่อสัปดาห์

ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับข่าวสาร นโยบายจัดระเบียบ สังคมจากสื่อบุคคล	สามี / ภรรยา /คนรัก		บุคคลใน ครอบครัว		เครือญาติ		นายจ้าง / ลูกจ้าง		เพื่อนร่วม งาน / ร่วม สถาบัน	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	42	10.2	24	5.9	13	3.2	15	3.7	48	11.7
บ่อย (5-6 ครั้งต่อสัปดาห์)	47	11.5	68	16.6	22	5.4	24	5.9	54	13.2
พอสมควร (3-4 ครั้งต่อสัปดาห์)	82	20.0	90	22.0	69	16.8	65	15.9	101	24.6
นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้งต่อสัปดาห์)	87	21.2	147	35.9	151	36.8	103	25.1	137	33.4
ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)	152	37.1	81	19.8	155	37.8	203	49.5	70	17.1
รวม	410	100	410	100	410	100	410	100	410	100

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พูดคุยเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมกับบุคคลในครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบันนานๆ ครั้ง (1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 35.9 และ 33.4 ซึ่งนับว่าใกล้เคียงกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่พูดคุยเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมกับ สามี/ภรรยา/คนรัก เครือญาติ และนายจ้าง/ลูกจ้างเลย คิดเป็นร้อยละ 37.1 37.8 และ 49.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 17

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลา ในการเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อบุคคล ในแต่ละครั้ง

ระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อบุคคล	สามี / ภรรยา / คนรัก		บุคคลในครอบครัว		เครือญาติ		นายจ้าง / ลูกจ้าง		เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	37	9.0	25	6.1	8	2.0	17	4.1	43	10.5
มาก (ประมาณ 31 - 60 นาที)	54	13.2	67	16.3	32	7.8	25	6.1	48	11.7
ปานกลาง (ประมาณ 11 - 30 นาที)	80	19.5	123	30.0	88	21.5	67	16.3	126	30.7
น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	88	21.5	116	28.3	128	31.2	95	23.2	126	30.7
ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)	151	36.8	79	19.3	154	37.6	206	50.2	67	16.3
รวม	410	100	410	100	410	100	410	100	410	100

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาพูดคุยกับบุคคลในครอบครัว เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ประมาณ 11 - 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 30.0 และกลุ่มตัวอย่างใช้ระยะเวลาพูดคุยกับ เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน เท่ากัน 2 ระดับคือ ประมาณ 11 - 30 นาที และ น้อยกว่า 10 นาที เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 30.7 แต่ส่วนใหญ่ไม่พูดคุยกับ สามี/ภรรยา/คนรัก เครือญาติ และนายจ้าง/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 36.8 37.6 และ 50.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 18

แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเปิดรับ
โทรทัศน์	3.11	1.30	ปานกลาง
วิทยุ	2.27	1.24	ต่ำ
หนังสือพิมพ์	2.52	1.20	ปานกลาง
นิตยสาร	1.45	0.80	ต่ำมาก

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับปานกลาง เปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุในระดับต่ำ และเปิดรับนิตยสารในระดับต่ำมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19

แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อบุคคล

สื่อบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเปิดรับ
สามี/ภรรยา/คนรัก	1.96	1.29	ต่ำมาก
บุคคลในครอบครัว	2.01	1.14	ต่ำ
เครือข่าย	1.53	0.84	ต่ำ
นายจ้าง/ลูกจ้าง	1.51	0.93	ต่ำ
เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน	2.11	1.26	ต่ำ

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจาก สามี/ภรรยา/คนรัก ในระดับต่ำมาก ส่วนสื่ออื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับในระดับต่ำ นั่นคือ บุคคลในครอบครัว เครือข่าย นายจ้าง/ลูกจ้าง และ เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20

แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล

การเปิดรับข่าวสาร นโยบายจัดระเบียบ สังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเปิดรับ
สื่อมวลชน	2.34	0.88	ต่ำ
สื่อบุคคล	1.82	0.85	ต่ำ

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล อยู่ในระดับต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตารางที่ 21

แสดงค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)	ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความรู้
1. นโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่บุคคลในข้อ ใดเป็นผู้รับผิดชอบ ตอบ ร.ต.อ.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์	41 (10.0)	369 (90.0)	0.90	0.30	สูง
2. นโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นแผนยุทธศาสตร์หนึ่งที่ เกิดขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการจัดปัญหาพื้นฐานใดในสังคม ตอบ ปัญหายาเสพติด	150 (36.6)	260 (63.4)	0.63	0.48	ปาน กลาง
3. ข้อใดต่อไปนี้เป็นสาระสำคัญของนโยบายจัดระเบียบ สังคมที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ-สถานบันเทิง ตอบ การงดขายสุราในร้าน	139 (33.9)	271 (66.1)	0.66	0.47	ปาน กลาง
4. นโยบายจัดระเบียบสังคม เป็นการบังคับกฎหมายให้ เข้มงวดขึ้น นั่นคือ พ.ร.บ.สถานบริการ ปี พ.ศ. ใด ตอบ 2509	316 (77.1)	94 (22.9)	0.23	0.42	ต่ำ
5. นโยบายจัดระเบียบสังคมเกิดขึ้นเพื่อรณรงค์กับบุคคล กลุ่มใดเป็นสำคัญ ตอบ เด็กและเยาวชน	172 (42.0)	238 (58.0)	0.58	0.49	ปาน กลาง
6. ท่านทราบหรือไม่ว่าอายุที่ถูกจำกัดในการห้ามเข้า สถานบริการ คือเท่าใด ตอบ ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์	208 (50.7)	202 (49.3)	0.49	0.50	ปาน กลาง
7. กลุ่มสถานบันเทิง สถานบริการ ผับและบาร์ จะต้อง ปิดทำการในเวลา ตอบ 02.00 น.	67 (16.3)	343 (83.7)	0.84	0.37	สูง
8. สถานบริการ - สถานบันเทิงที่ฝ่าฝืน ทางเจ้าหน้าที่จะ ใช้อำนาจตามกฎหมายสั่งให้พักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งหยุด กิจการ ตอบ 30 วัน	95 (23.2)	315 (76.8)	0.77	0.42	สูง
9. นโยบายจัดระเบียบสังคมเกิดขึ้นในรัฐบาลท่านนายก รัฐมนตรีท่านใด ตอบ ฯพณฯท่านนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชิน วัตร	49 (12.0)	361 (88.0)	0.88	0.32	สูง
10. ถ้าต้องการแสดงการสนับสนุนและเห็นด้วยในแบบที่ สงบและสันติ สามารถกระทำได้ด้วยวิธีใด ตอบ ติดริบบิ้นขาว	319 (77.8)	91 (22.2)	0.22	0.42	ต่ำ

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมในระดับสูงในประเด็น

1. นโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ร.ต.อ.ปรัชัช เปี่ยมสมบูรณ์เป็นผู้รับผิดชอบ
2. กลุ่มสถานบันเทิง สถานบริการ ผับและบาร์ จะต้องปิดทำการในเวลา 02.00 น.
3. สถานบริการ - สถานบันเทิงที่ฝ่าฝืน ทางเจ้าหน้าที่จะใช้อำนาจตามกฎหมายสั่งให้พักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งหยุด 30 วัน

4. นโยบายจัดระเบียบสังคมเกิดขึ้นในรัฐบาล ฯพลฯ ท่าน นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร

ความรู้ในระดับปานกลาง ได้แก่ประเด็น

1. นโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นแผนยุทธศาสตร์หนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อเน้นในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาพื้นฐานในสังคม
2. การงดขายสุราในร้านไม่ใช้สาระสำคัญของนโยบายจัดระเบียบสังคมที่เกี่ยวข้องกับ สถานบริการ-สถานบันเทิง
3. นโยบายจัดระเบียบสังคมเกิดขึ้นเพื่อรณรงค์กับกลุ่มเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ
4. อายุที่ถูกจำกัดในการห้ามเข้าสถานบริการ คือ ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์

ความรู้ในระดับต่ำ ได้แก่ประเด็น

1. นโยบายจัดระเบียบสังคม เป็นการบังคับกฎหมายให้เข้มงวดขึ้น นั่นคือ พ.ร.บ.สถานบริการ ปี พ.ศ. 2509
2. ถ้าต้องการแสดงการสนับสนุนและเห็นด้วยในแบบที่สงบและสันติ สามารถกระทำ ได้ด้วยการติดริบบิ้นขาว

ตารางที่ 22

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามระดับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ต่ำ	34	8.3
ความรู้ปานกลาง	279	63.0
ความรู้สูง	97	23.7
รวม	410	100

จากตารางที่ 22 พบว่า เมื่อนำความรู้มาจัดระดับ โดยแบ่ง 3 ระดับ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีความรู้สูง คิดเป็นร้อยละ 23.7 และกลุ่มที่ความรู้ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 8.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 ทศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตารางที่ 23

แสดงค่าเฉลี่ยของทศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

ทศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ทศนคติ
1. ท่านเชื่อว่านโยบายนี้จะช่วยลดปัญหาอบายมุขต่างๆได้	3.96	0.86	บวก
2. ท่านคิดว่านโยบายนี้มีความจำเป็นมากในสังคมไทยในขณะนี้	4.17	0.76	บวก
3. นโยบายนี้มีความเข้มงวดเหมาะสมแล้ว	3.75	0.85	บวก
4. ควรมีการสนับสนุนนโยบายนี้อย่างต่อเนื่อง	4.26	0.76	บวก
5. นโยบายมีความเหมาะสมแล้วที่กำหนดให้สถานบริการและสถานบันเทิง ปิดเวลา 02.00 น	4.04	0.95	บวก
6. ควรมีการดำเนินคดีแก่ผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนในชั้นเด็ดขาด	4.40	0.72	บวก
7. เพื่อให้ปัญหาสังคมลดลง เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีชีวิตที่ดีขึ้น เราควรหันมาร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบาย / ซึ่งนโยบายเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อสังคม ในการลดปัญหาต่างๆ	4.38	0.73	บวก
8. เป็นเพียงนโยบายในอุดมคติ แต่ไม่สามารถนำมากระทำได้จริงในทางปฏิบัติ	3.13	1.02	กลาง
9. การห้ามผู้ที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี เข้าสถานบริการ และสถานบันเทิงเป็นการเข้มงวดเกินไป	3.03	1.36	กลาง
10. การจัดระเบียบสังคมจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวม เช่น การจ้างงาน การท่องเที่ยว ฯลฯ	2.70	1.03	กลาง
11. การจัดระเบียบสังคมเป็นเพียงการสร้างภาพของนักการเมือง	2.96	0.98	กลาง
12. นโยบายนี้เป็นไปไม่ได้ถ้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เข้มงวดตรวจตราเวลาปิดสถานบริการ และไม่ตรวจอายุผู้เข้าไปใช้บริการ	2.12	1.12	บวก
13. นโยบายนี้เป็นเพียงแฟชั่นหนึ่งเท่านั้นที่คนในสังคมจะตื่นตัว และปฏิบัติในระยะหนึ่ง	2.79	1.11	กลาง
14. ควรมีการขยาย - ผัดผ่อน เวลาปิดสถานบริการเป็น 04.00 น.	3.72	1.16	บวก

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมในเชิงบวก 9 ประเด็น ได้แก่

1. นโยบายนี้จะช่วยลดปัญหาอบายมุขต่างๆ ได้
2. นโยบายนี้มีความจำเป็นมากในสังคมไทยในขณะนี้
3. นโยบายนี้มีความเข้มงวดเหมาะสมแล้ว
4. ควรมีการสนับสนุนนโยบายนี้อย่างต่อเนื่อง
5. นโยบายมีความเหมาะสมแล้วที่กำหนดให้สถานบริการ และสถานบันเทิง ปิดเวลา

02.00 น

6. ควรมีการดำเนินคดีแก่ผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืน ในชั้นเด็ดขาด
7. เพื่อให้ปัญหาสังคมลดลง เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีชีวิตที่ดีขึ้น เราควรหันมาร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบาย / ซึ่งนโยบายเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อสังคม ในการลดปัญหาต่างๆ
8. นโยบายนี้เป็นไปไม่ได้ถ้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เข้มงวด ตรวจตราเวลาปิดสถานบริการ และไม่ตรวจอายุผู้เข้าไปใช้บริการ
9. ควรมีการขยาย - ผัดผ่อน เวลาปิดสถานบริการเป็น 04.00 น.

กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมในระดับปานกลาง 5 ประเด็น ได้แก่

1. นโยบายนี้เป็นเพียงแพ้นั้นเท่านั้นที่คนในสังคมจะตื่นตัว และปฏิบัติในระยะหนึ่ง
2. เป็นเพียงนโยบายในอุดมคติ แต่ไม่สามารถนำมากระทำได้จริงในทางปฏิบัติ
3. การห้ามผู้ที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี เข้าสถานบริการ และสถานบันเทิงเป็นการเข้มงวดเกินไป
4. การจัดระเบียบสังคมจะส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวม เช่น การจ้างงาน การท่องเที่ยว ฯลฯ
5. การจัดระเบียบสังคมเป็นเพียงการสร้างภาพของนักรการเมือง

ตารางที่ 24

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามระดับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติเชิงบวกมาก	7	1.7
ทัศนคติเชิงบวก	187	45.6
ทัศนคติปานกลาง	208	50.7
ทัศนคติเชิงลบ	7	1.7
ทัศนคติเชิงลบมาก	1	0.2
รวม	410	100
ค่าเฉลี่ย	3.53	
ระดับทัศนคติ	บวก	

จากตารางที่ 24 พบว่า เมื่อนำทัศนคติมาจัดระดับ โดยแบ่ง 5 ระดับ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งมีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีทัศนคติเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 45.6 และกลุ่มที่ทัศนคติในเชิงลบ และเชิงบวกบวกมาก คิดเป็นร้อยละ 1.7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 5 การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตารางที่ 25

แสดงค่าเฉลี่ยของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการยอมรับ
1. ท่านเคยให้คำแนะนำและให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมกับคนใกล้ชิดและเพื่อนฝูง	2.75	1.12	ปานกลาง
2. ท่านเคยให้เบาะแสเกี่ยวกับ สถานบริการ และสถานบันเทิงที่เปิดเกินเวลา 02.00 น.	1.74	1.19	น้อย
3. ท่านเคยให้เบาะแสเกี่ยวกับ สถานที่ต่างๆ ที่ขายเหล้า และบุหรี่ให้แก่เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี	1.77	1.23	น้อย
4. ท่านเคยให้เบาะแสเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย และการเสพยาเสพติดในสถานบริการ / สถานบันเทิง	1.67	1.23	น้อย
5. ท่านเคยติตริบบิ้นขาวเพื่อแสดงการสนับสนุน	1.65	1.20	น้อย
6. ปัจจุบันท่านงดเที่ยวหลังเวลา 02.00 น.	4.36	1.13	มาก
7. ท่านยินดีให้ความร่วมมือในทุกรูปแบบที่เกี่ยวกับนโยบายนี้กับองค์กรและหน่วยงานต่างๆ	3.84	1.07	มาก
8. ท่านติดตามเรื่องราวการจัดระเบียบสังคมอยู่เสมอ	3.19	1.06	ปานกลาง
9. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมที่สนับสนุนการจัดระเบียบสังคม	2.14	1.25	น้อย
10. ท่านอยากให้กำลังใจแก่ผู้ที่กำหนดและดำเนินการจัดระเบียบสังคม	3.90	1.04	ปานกลาง
11. ท่านเห็นด้วยกับนโยบายจัดระเบียบสังคม และปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับแนวนโยบาย	4.10	0.96	มาก

จากตารางที่ 25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมมาก 3 ประเด็น ได้แก่

1. ปัจจุบันงดเที่ยวหลังเวลา 02.00 น.
2. ให้ความร่วมมือในทุกรูปแบบที่เกี่ยวกับนโยบายนี้กับองค์กร และหน่วยงานต่างๆ
3. เห็นด้วยกับนโยบายจัดระเบียบสังคม และปฏิบัติตามให้สอดคล้องกับแนวนโยบาย

กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมปานกลาง 3 ประเด็น ได้แก่

1. เคยให้คำแนะนำและให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมกับคนใกล้ชิดและเพื่อนฝูง
2. ติดตามเรื่องราวการจัดระเบียบสังคมอยู่เสมอ
3. อยากให้กำลังใจแก่ผู้ที่กำหนดและดำเนินการจัดระเบียบสังคม

กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมน้อย 5 ประเด็น ได้แก่

1. เคยให้เบาะแสเกี่ยวกับ สถานบริการ และสถานบันเทิงที่เปิดเกินเวลา 02.00 น.
2. เคยให้เบาะแสเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ที่ขายเหล้าและบุหรี่ให้แก่เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี
3. เคยให้เบาะแสเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย และการเสพยาเสพติดในสถานบริการ / สถานบันเทิง
4. เคยติตริบบิ้นขาวเพื่อแสดงการสนับสนุน
5. เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่สนับสนุนการจัดระเบียบสังคม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามระดับการยอมรับ
นโยบายจัดระเบียบสังคม

การยอมรับ	จำนวน	ร้อยละ
การยอมรับมากที่สุด	13	3.2
การยอมรับมาก	48	11.7
การยอมรับปานกลาง	212	51.7
การยอมรับน้อย	135	32.9
การยอมรับน้อยที่สุด	2	0.5
รวม	410	100
ค่าเฉลี่ย		2.83
ระดับการยอมรับ		ปานกลาง

จากตารางที่ 26 พบว่า เมื่อนำการยอมรับมาจัดระดับ โดยแบ่ง 5 ระดับ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งมีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีการยอมรับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.9 และกลุ่มที่มีการยอมรับมาก คิดเป็นร้อยละ 11.7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 27

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
นโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามเพศ

การเปิดรับข่าวสาร	ชาย		หญิง		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
โทรทัศน์	3.08	1.20	3.13	1.40	-0.36	.721
วิทยุ	2.25	1.18	2.29	1.29	-0.35	.726
หนังสือพิมพ์	2.61	1.24	2.41	1.14	1.68	.094
นิตยสาร	1.42	0.75	1.47	0.85	-0.70	.487
สามี/ภรรยา/คนรัก	2.01	1.25	1.90	1.32	0.86	.388
บุคคลในครอบครัว	2.03	1.31	1.98	1.16	0.42	.673
เครือข่าย	1.53	0.80	1.52	0.87	0.09	.925
นายจ้าง/ลูกจ้าง	1.44	0.84	1.57	1.01	-1.43	.154
เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน	2.11	1.24	2.10	1.29	0.06	.954

จากตารางที่ 27 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อทุกชนิดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 28

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
นโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การเปิดรับข่าวสาร	2.05	0.78	2.04	0.81	0.13	.894

จากตารางที่ 28 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบาย
จัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามสถานภาพสมรส

การเปิดรับข่าวสาร	โสด		สมรส		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
โทรทัศน์	2.89	1.30	3.45	1.23	-4.32***	.000
วิทยุ	2.20	1.26	2.38	1.18	-1.46	.144
หนังสือพิมพ์	2.22	1.11	3.01	1.16	-6.85***	.000
นิตยสาร	1.37	0.71	1.58	0.91	-2.48*	.014
สามี/ภรรยา/คนรัก	1.59	1.14	2.55	1.30	-7.78***	.000
บุคคลในครอบครัว	1.90	1.16	2.18	1.10	-2.39*	.017
เครือข่าย	1.47	0.83	1.16	0.83	-1.64	.102
นายจ้าง/ลูกจ้าง	1.44	0.91	1.60	0.96	-1.62	.106
เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน	1.96	1.19	2.35	1.33	-3.08*	.002

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 29 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจาก สื่อ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสามี/ภรรยา/คนรัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจาก สื่อ นิตยสาร บุคคลในครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 โดยกลุ่มที่สมรสแล้วเปิดรับข่าวสารมากกว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพโสด

ในส่วนของ สื่อวิทยุ เครือญาติ และนายจ้าง/ลูกจ้าง พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จาก 3 สื่อ ดังกล่าว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 30

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
นโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามสถานภาพสมรส

การเปิดรับข่าวสาร	โสด		สมรส		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	1.89	0.75	2.30	0.79		

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 30 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 โดยพบว่า ผู้ที่สมรสแล้วเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมมากกว่าผู้ที่ยังโสด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามอายุ

การเปิดรับข่าวสาร	ไม่เกิน 20 ปี		21 – 30 ปี		31 – 40 ปี		41 – 50 ปี		51 ปีขึ้นไป		F	p	คู่ที่ แตกต่าง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
โทรทัศน์	3.01	1.33	2.97	1.29	3.28	1.27	3.20	1.25	3.66	1.31	1.99	.094	-
วิทยุ	2.24	1.33	2.19	1.23	2.21	1.16	2.50	1.23	2.52	1.07	0.91	.457	-
หนังสือพิมพ์	2.06	0.99	2.30	1.12	3.01	1.32	2.94	1.16	3.09	0.99	11.86***	.000	1<4,1<3 1<5,2<3 2<4
นิตยสาร	1.39	0.84	1.38	0.67	1.56	0.86	1.55	0.92	1.47	0.98	0.97	.423	-
สามี/ภรรยา/คนรัก	1.69	1.30	1.73	1.11	2.34	1.38	2.22	1.37	2.66	1.31	6.41***	.000	1<3,1<5 2<3,2<5
บุคคลในครอบครัว	2.02	1.21	1.81	1.06	2.14	1.14	2.22	1.21	2.52	1.03	3.07*	.016	ไม่พบ
เครือข่าย	1.61	1.03	1.41	0.71	1.64	0.85	1.50	0.82	1.76	0.83	1.76	.135	-
นายจ้าง/ลูกจ้าง	1.35	0.79	1.43	0.89	1.73	1.02	1.60	1.02	1.61	0.97	2.18	.070	
เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน	2.04	1.24	1.88	1.14	2.55	1.38	2.15	1.33	2.38	1.24	4.10*	.002	2<3

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 31 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อหนังสือพิมพ์ และสามี่/ ภรรยา/คนรักแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่อายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อบุคคล ในครอบครัว และ เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า

ในสื่อหนังสือพิมพ์ ประชาชนอายุไม่เกิน 20 ปี เปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ น้อยกว่า ประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี, 41 - 50 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนอายุระหว่าง 21 - 30 ปี เปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์น้อยกว่าประชาชน ที่มีอายุ ระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป

สำหรับการเปิดรับข่าวสารจาก สามี่/ภรรยา/คนรัก ประชาชนอายุ ไม่เกิน 20 ปี และ อายุ 21 - 30 เปิดรับข่าวสารจาก สามี่/ภรรยา/คนรัก น้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี และ 51 ปีขึ้นไป

ประชาชนที่มีอายุ 21 - 30 ปี เปิดรับข่าวสาร จากเพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบันน้อยกว่า ประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากบุคคลในครอบครัวไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

สำหรับสื่อประเภทอื่นๆ พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มี ค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามอายุ

การเปิดรับข่าวสาร	ไม่เกิน 20 ปี		21 – 30 ปี		31 – 40 ปี		41 – 50 ปี		51 ปีขึ้นไป		F	p	คู่ที่ แตกต่าง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
	1.93	0.82	1.90	0.71	2.27	0.83	2.21	0.82	2.41	0.77			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 32 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี มีการเปิดรับข่าวสารมากกว่า กลุ่มอายุ 21 – 30 ปี

ตารางที่ 33

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามระดับการศึกษา

การเปิดรับข่าวสาร	ประถมศึกษา		ม.1 – ม.3 หรือเทียบเท่า		ม.4 – ม.6 / ปวช. หรือเทียบเท่า		อนุปริญญา/ ปวส หรือเทียบเท่า		ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี		F	p	คู่ที่ แตก ต่าง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
โทรทัศน์	3.34	1.26	3.29	1.18	3.09	1.41	3.10	1.24	3.01	1.28	3.27	1.35	0.62	.678	
วิทยุ	2.26	1.21	2.29	1.22	2.21	1.25	2.23	1.23	2.20	1.18	2.81	1.42	1.45	.202	
หนังสือพิมพ์	2.79	1.09	2.65	1.19	2.34	1.31	2.57	1.13	2.47	1.20	2.90	0.91	1.44	.206	
นิตยสาร	1.39	0.94	1.36	0.69	1.36	0.60	1.47	0.97	1.44	0.75	1.84	1.20	1.98	.079	
สามี/ภรรยา/คนรัก	2.08	1.24	1.82	1.15	1.82	1.25	2.26	1.38	1.85	1.23	2.63	1.55	2.86*	.015	ไม่พบ
บุคคลในครอบครัว	2.17	1.33	1.90	0.96	2.02	1.11	2.02	1.12	1.92	1.13	2.51	1.30	1.67	.139	
เครือข่าย	1.86	1.32	1.46	0.71	1.53	0.82	1.44	0.60	1.50	0.81	1.60	0.93	0.98	.424	
นายจ้าง/ลูกจ้าง	1.52	0.94	1.70	1.10	1.46	0.82	1.60	1.05	1.41	0.87	1.75	1.14	1.31	.255	
เพื่อนร่วมงาน/ ร่วมสถาบัน	2.17	1.26	2.39	1.37	2.00	1.23	2.10	1.18	2.06	1.27	2.27	1.23	0.70	.619	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 33 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสามี/ภรรยา/คนรักแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

สำหรับสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร บุคคลในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา

การเปิดรับข่าวสาร	ประถมศึกษา		ม.1 – ม.3 หรือเทียบเท่า		ม.4 – ม.6 / ปวช. หรือเทียบเท่า		อนุปริญญา/ ปวส หรือเทียบเท่า		ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี		F	p
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.		
	2.17	0.65	2.10	0.70	1.98	0.77	2.09	0.80	1.98	0.79	2.40	0.96		

จากตารางที่ 34 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 35

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามอาชีพ

การเปิดรับข่าวสาร	นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา		ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ		พนักงานบริษัทเอกชน		เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย		แม่บ้าน		ว่างงาน		อื่น ๆ		F	p	คู่ที่แตกต่าง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
โทรทัศน์	2.83	1.35	3.08	1.22	3.20	1.27	3.23	1.22	3.42	1.45	2.37	1.30	3.53	1.26	2.19*	.042	ไม่พบ
วิทยุ	2.08	1.30	2.42	1.26	2.21	1.22	2.54	1.06	2.64	1.33	1.87	0.64	2.28	1.11	1.35	.229	-
หนังสือพิมพ์	1.97	0.92	2.68	1.02	2.67	1.32	3.00	1.14	3.35	1.08	1.87	1.35	2.59	1.18	7.95***	.000	1<3,1<2 1<4,1<5
นิตยสาร	1.28	0.67	1.58	0.85	1.49	0.81	1.64	0.93	1.64	1.08	1.25	0.46	1.31	0.73	1.94	.071	-
สามี/ภรรยา/คนรัก	1.58	1.19	1.94	1.31	2.18	1.33	2.35	1.26	2.42	1.50	1.12	0.35	1.78	0.94	4.10***	.000	1<3
บุคคลในครอบครัว	1.94	1.25	1.87	1.15	2.10	0.82	2.26	1.19	2.28	0.91	1.62	0.74	1.37	0.69	1.47	.416	-
เครือข่าย	1.51	0.93	1.48	0.86	1.54	1.10	1.52	0.70	2.00	0.87	1.37	0.51	1.68	0.60	4.10	.186	-
นายจ้าง/ลูกจ้าง	1.18	0.57	1.44	0.84	1.64	1.04	1.80	1.17	1.92	1.07	1.62	1.06	1.62	0.97	4.32***	.000	1<4,1<5
เพื่อนร่วมงาน/ ร่วมสถาบัน	1.90	1.28	2.00	1.20	2.26	1.25	2.28	1.11	2.57	1.78	1.37	0.51	2.06	1.18	1.86	.085	-

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 35 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากหนังสือพิมพ์ สามี/ภรรยา/คนรัก และนายจ้าง/ลูกจ้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากโทรทัศน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา เปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อหนังสือพิมพ์ ต่ำกว่า ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ค้าขาย และแม่บ้าน เช่นเดียวกับเปิดรับข่าวสารจาก สามี/ภรรยา/คนรัก ประชาชนที่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา เปิดรับข่าวสารต่ำกว่าพนักงานบริษัทเอกชน รวมถึงต่ำกว่าแม่บ้าน และบุคคลที่ว่างงานอยู่ ในสื่อ นายจ้าง/ลูกจ้าง ส่วนสื่อโทรทัศน์ ไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

สำหรับสื่อประเภทอื่น พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อ วิทยุ นิตยสาร บุคคลในครอบครัว เครือญาติ และเพื่อนร่วมงานร่วมสถาบัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามอาชีพ

การเปิดรับข่าวสาร	นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา		ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ		พนักงานบริษัทเอกชน		เจ้าของกิจการ/ ค้าขาย		แม่บ้าน		ว่างงาน		อื่น ๆ		F	p	คู่ที่แตกต่าง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
	1.81	0.80	2.05	0.79	2.14	0.76	2.29	0.75	2.47	0.92	1.61	0.56	2.02	0.61			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 36 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 37

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อต่างๆ จำแนกตามระดับรายได้

การเปิดรับข่าวสาร	ไม่เกิน 5,000 บาท		5,001 – 10,000 บาท		10,001 – 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 บาทขึ้นไป		F	p	คู่ที่แตกต่าง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
โทรทัศน์	3.06	1.26	3.20	1.38	3.00	1.29	3.24	1.22	3.00	1.23	0.53	.710	-
วิทยุ	2.30	1.20	2.25	1.32	2.16	1.21	2.34	1.19	2.48	1.12	0.50	.735	-
หนังสือพิมพ์	2.06	0.96	2.47	1.22	2.75	1.31	2.63	1.04	2.91	1.09	5.41***	.000	1<3,1<5
นิตยสาร	1.28	0.61	1.42	0.77	1.53	0.89	1.53	0.92	1.54	0.78	1.52	.194	-
สามี/ภรรยา/คนรัก	1.51	1.11	1.94	1.30	2.08	1.27	2.43	1.51	2.08	1.12	4.38*	.001	1<3,1<4
บุคคลในครอบครัว	1.91	1.22	1.93	1.07	2.06	1.14	2.24	1.17	2.17	1.15	0.94	.437	-
เครือข่าย	1.62	1.09	1.47	0.70	1.49	0.75	1.70	0.95	1.42	0.69	1.04	.382	-
นายจ้าง/ลูกจ้าง	1.39	0.81	1.55	1.02	1.50	0.95	1.43	0.74	1.65	0.96	0.68	.602	-
เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน	1.96	1.21	2.20	1.43	2.08	1.18	2.24	11.19	2.00	1.00	0.67	.611	-

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 37 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อหนังสือพิมพ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสามี่/ภรรยา/คนรัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีระดับรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป มีการเปิดรับข่าวสารสูงกว่า ประชาชนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท และ 20,001 – 30,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารจากสามี่/ภรรยา/คนรักสูงกว่าประชาชนที่มีระดับรายได้ ไม่เกิน 5,000 บาท

สำหรับสื่อประเภทอื่น พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร บุคคลในครอบครัว เครื่องญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จำแนกตามระดับรายได้

การเปิดรับข่าวสาร	ไม่เกิน 5,000 บาท		5,001 – 10,000 บาท		10,001 – 20,000 บาท		20,001 – 30,000 บาท		30,001 บาทขึ้นไป		F	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	1.90	0.77	2.05	0.82	2.07	0.74	2.20	0.88	2.14	0.72		

จากตารางที่ 38 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 39

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามเพศ

เพศ	ความรู้				
	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	212	6.21	1.70	0.09	.930
หญิง	198	6.19	1.80		

จากตารางที่ 39 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	ความรู้				
	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
โสด	254	6.31	1.76	1.69	.09
สมรส	156	6.01	1.72		

จากตารางที่ 40 - พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามอายุ

อายุ	ความรู้				
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
ไม่เกิน 20 ปี	81	6.35	1.87	0.83	.502
21 - 30 ปี	172	6.29	1.68		
31 - 40 ปี	78	6.15	1.86		
41 - 50 ปี	58	5.93	1.67		
51 ปีขึ้นไป	21	5.85	1.49		

จากตารางที่ 41 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความรู้				
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
ประถมศึกษา	23	6.26	1.81	0.59	.705
ม.1 – ม.3 หรือเทียบเท่า	41	6.09	1.71		
ม.4 – ม.6 / ปวช. หรือเทียบเท่า	91	6.24	1.70		
อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า	38	5.97	1.79		
ปริญญาตรี	184	6.31	1.69		
สูงกว่าปริญญาตรี	33	5.84	2.13		

จากตารางที่ 42 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ความรู้				
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	114	6.24	1.92	0.96	.452
ข้าราชการ / พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	70	6.28	1.85		
พนักงานบริษัทเอกชน	128	6.28	1.69		
เจ้าของกิจการ / ค้าขาย	42	6.14	1.44		
แม่บ้าน	14	5.14	1.61		
ว่างงาน	8	6.12	1.55		
อื่นๆ	32	6.25	1.45		
ไม่ได้ระบุ (MISSING)	2	-	-		

จากตารางที่ 43 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามระดับรายได้

ระดับรายได้	ความรู้				
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
ไม่เกิน 5,000 บาท	82	6.40	1.69	1.20	.306
5,001 – 10,000 บาท	139	6.12	1.87		
10,001 – 20,000 บาท	112	6.16	1.64		
20,001 – 30,000 บาท	41	5.85	1.99		
30,001 บาทขึ้นไป	35	6.60	1.35		
ไม่ได้ระบุ (MISSING)	1	-	-		

จากตารางที่ 44 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติ
ต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 45

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามเพศ

เพศ	ทัศนคติ				
	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	212	3.54	0.52	0.86	.390
หญิง	198	3.50	0.41		

จากตารางที่ 45 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีค่า
เฉลี่ยของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	ทัศนคติ				
	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
โสด	254	3.45	0.48	-3.83***	.000
สมรส	156	3.64	0.44		

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 46 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามอายุ

อายุ	ทัศนคติ					
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p	คู่ที่ แตก ต่าง
ไม่เกิน 20 ปี	81	3.37	0.50	6.34***	.000	1<3
21 - 30 ปี	172	3.47	0.42			1<4
31 - 40 ปี	78	3.63	0.46			
41 - 50 ปี	58	3.68	0.45			
51 ปีขึ้นไป	21	3.72	0.62			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 47 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมต่ำกว่า ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ กลุ่มอายุ 41-50 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ทัศนคติ				
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
ประถมศึกษา	23	3.53	0.41	0.86	.504
ม.1 – ม.3 หรือเทียบเท่า	41	3.55	0.29		
ม.4 – ม.6 / ปวช. หรือเทียบเท่า	91	3.49	0.53		
อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า	38	3.49	0.53		
ปริญญาตรี	184	3.51	0.47		
สูงกว่าปริญญาตรี	33	3.68	0.45		

จากตารางที่ 48 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ทัศนคติ					
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p	คู่ที่ แตกต่างกัน
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	114	3.27	0.46	10.06***	.000	1<2
ข้าราชการ / พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	70	3.70	0.41			1<3
						1<4
พนักงานบริษัทเอกชน	128	3.56	0.43			1<7
เจ้าของกิจการ / ค้าขาย	42	3.75	0.48			
แม่บ้าน	14	3.45	0.38			
ว่างงาน	8	3.56	0.22			
อื่นๆ	32	3.60	0.51			
ไม่ได้ระบุ (MISSING)	2	-	-			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 49 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา มีทัศนคติเชิงลบกว่า ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ / ค้าขาย และอาชีพอื่นๆ

ตารางที่ 50

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อยุทธศาสตร์ระเบียบสังคม
จำแนกตามระดับรายได้

ระดับรายได้	ทัศนคติ					
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p	คู่ที่ แตก ต่าง
ไม่เกิน 5,000 บาท	82	3.41	0.44	6.13***	.000	1<5
5,001 – 10,000 บาท	139	3.46	0.48			2<5
10,001 – 20,000 บาท	112	3.55	0.45			
20,001 – 30,000 บาท	41	3.66	0.52			
30,001 บาทขึ้นไป	35	3.80	0.37			
ไม่ได้ระบุ (MISSING)	1	-	-			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 50 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อยุทธศาสตร์ระเบียบสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีระดับรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติเชิงบวกกว่า ประชาชนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท และ 5,001 – 10,000 บาท

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 51

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามเพศ

เพศ	การยอมรับ				
	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	212	2.84	0.67	0.62	.538
หญิง	198	2.80	0.72		

จากตารางที่ 51 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 52

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	การยอมรับ				
	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
โสด	254	2.74	0.68	-3.16*	.002
สมรส	156	2.96	0.71		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 52 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรส
แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามอายุ

อายุ	การยอมรับ					
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p	คู่ที่ แตกต่าง
ไม่เกิน 20 ปี	81	2.68	0.73	2.91*	.021	ไม่พบ
21 – 30 ปี	172	2.77	0.66			
31 – 40 ปี	78	3.02	0.80			
41 – 50 ปี	58	2.93	0.65			
51 ปีขึ้นไป	21	2.77	0.51			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 53 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การยอมรับ				
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
ประถมศึกษา	23	2.59	0.55	1.78	.115
ม.1 – ม.3 หรือเทียบเท่า	41	2.83	0.68		
ม.4 – ม.6 / ปวช. หรือเทียบเท่า	91	2.77	0.72		
อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า	38	2.91	0.71		
ปริญญาตรี	184	2.81	0.72		
สูงกว่าปริญญาตรี	33	3.10	0.58		

จากตารางที่ 54 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	การยอมรับ					
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p	คู่ที่ แตกต่าง
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	114	2.68	0.75	2.46*	.023	ไม่พบ
ข้าราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	70	3.03	0.75			
พนักงานบริษัทเอกชน	128	2.80	0.61			
เจ้าของกิจการ / ค้าขาย	42	3.00	0.62			
แม่บ้าน	14	2.77	1.06			
ว่างงาน	8	2.60	0.65			
อื่นๆ	32	2.78	0.56			
ไม่ได้ระบุ (MISSING)	2	-	-			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 55 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบคู่ที่แตกต่างกัน

ศูนย์วิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
จำแนกตามระดับรายได้

ระดับรายได้	การยอมรับ				
	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
ไม่เกิน 5,000 บาท	82	2.67	0.65	1.80	.126
5,001 – 10,000 บาท	139	2.84	0.80		
10,001 – 20,000 บาท	112	2.82	0.63		
20,001 – 30,000 บาท	41	2.92	0.56		
30,001 บาทขึ้นไป	35	3.01	0.71		
ไม่ได้ระบุ (MISSING)	1	-	-		

จากตารางที่ 56 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตารางที่ 57

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมกับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อต่างๆ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม	ค่าสหสัมพันธ์	p
โทรทัศน์	-0.031	.530
วิทยุ	-0.104	.034*
หนังสือพิมพ์	0.018	.704
นิตยสาร	-0.165	.001*
สามี / ภรรยา / คนรัก	-0.135	.006*
บุคคลในครอบครัว	-0.139	.005*
เครือข่าย	-0.141	.004*
นายจ้าง / ลูกจ้าง	-0.162	.001*
เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน	-0.056	.253

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 57 พบว่า การเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อวิทยุ นิตยสาร สามี / ภรรยา / คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ และนายจ้าง/ลูกจ้าง มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 5 โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงลบทุกสื่อ

ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และเพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตารางที่ 58

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมกับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อต่างๆ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม	ค่าสหสัมพันธ์	p
โทรทัศน์	0.121*	.014
วิทยุ	0.023	.631
หนังสือพิมพ์	0.128*	.009
นิตยสาร	-0.055	.263
สามี / ภรรยา / คนรัก	0.049	.317
บุคคลในครอบครัว	0.055	.259
เครือข่าย	-0.047	.334
นายจ้าง / ลูกจ้าง	0.010	.835
เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน	0.005	.917

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 58 พบว่า การเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 6

ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุ นิตยสาร สามี / ภรรยา / คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือข่าย นายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 7 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ตารางที่ 59

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมกับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อต่างๆ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม	ค่าสหสัมพันธ์	p
โทรทัศน์	0.397***	.000
วิทยุ	0.373***	.000
หนังสือพิมพ์	0.388***	.000
นิตยสาร	0.389***	.000
สามี / ภรรยา / คนรัก	0.388***	.000
บุคคลในครอบครัว	0.342***	.000
เครือข่าย	0.325***	.000
นายจ้าง / ลูกจ้าง	0.340***	.000
เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน	0.382***	.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 59 พบว่า การเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อทุกสื่อ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม กล่าวคือ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือข่าย นายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 8 ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 60

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้เกี่ยวกับนโยบาย
จัดระเบียบสังคมกับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

ความรู้เกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม	ค่าสหสัมพันธ์	p
	0.245	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 60 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม มีความสัมพันธ์
กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตาม
สมมติฐานที่ 8

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 9 ความรู้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 61

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้เกี่ยวกับนโยบาย
จัดระเบียบสังคมกับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ความรู้เกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม	ค่าสหสัมพันธ์	p
	-0.053	.283

จากตารางที่ 61 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่มีความ
สัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่
เป็นไปตามสมมติฐานที่ 9

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 10 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 62

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมกับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ทัศนคติต่อ นโยบายจัดระเบียบสังคม	ค่าสหสัมพันธ์	p
	0.099	.045*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 62 พบว่า ทศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 10

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 11 ตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชน
ในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุด คือ การเปิดรับข่าวสาร

ตารางที่ 63

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเมื่อให้การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม
เป็นตัวแปรตาม และเลือกใช้ตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² ที่เพิ่ม	สัมประสิทธิ์ถดถอย		T	P
				B	Beta		
สื่อมวลชน	.5016	.2516	.2516	.2274	.2836	4.354	.0000
สื่อบุคคล	.5268	.2775	.0261	.1754	.2132	3.703	.0002
สื่อหนังสือพิมพ์	.5347	.2859	.0084	.1023	.1168	2.491	.293
ค่าคงที่				1.8279		21.491	

F = 54.2076 (Sig F = 0.05)

จากตารางที่ 63 เมื่อให้การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นตัวแปรตาม และมี
ตัวแปรต้นดังต่อไปนี้ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ อันได้แก่ สื่อมวลชน คือ โทรทัศน์ วิทยุ
หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อบุคคล อันได้แก่ สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ
นายจ้าง/ลูกจ้าง เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ความรู้ และทัศนคติ

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนการ
ยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
0.05 เพียงสามตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับคือ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อบุคคลและสื่อมวลชน

นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรทั้งสามตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนการ
ยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้ประมาณ ร้อยละ 28.6 ซึ่งนับว่าไม่สูง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า
เฉพาะตัวแปรสื่อมวลชนเพียงตัวเดียวก็สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้ถึง
ร้อยละ 25.2 มากกว่าตัวแปรอีกสองตัวรวมกัน กล่าวคือ เมื่อเพิ่มตัวแปรอีกสองตัวจะทำให้
อธิบายผลเพิ่มมากขึ้นเพียงร้อยละ 2.6 และ 0.8 ตามลำดับ

ดังนั้น การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจึงเป็นตัวแปรที่อธิบายการ
ยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 11

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการยอมรับนโยบายการจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร นโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
8. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร ความรู้ ทักษะคิด และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
9. เพื่อศึกษาตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้ดีที่สุด

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 410 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) จากนั้นนำข้อมูลที่เก็บได้ไปประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสารทั่วไป การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ความรู้ ทักษะคิด และการยอมรับนโยบายการจัดระเบียบสังคม ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้การหาค่าความแตกต่าง โดยการทดสอบค่า t (t - test) การวิเคราะห์หาความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA)

การหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 410 คน เป็นประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นชายและหญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารทั่วไป และการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ก. การเปิดรับข่าวสารทั่วไป

1. สื่อมวลชน

ประชาชนส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทั่วไปทุกวันจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด โดยมากใช้เวลามากกว่า 60 นาที รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ วิทยุ และนิตยสาร โดยมากใช้เวลาประมาณ 11 – 13 นาที ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปริมาณการเปิดรับข่าวสารทั่วไป ประชาชนมีปริมาณการเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากสื่อโทรทัศน์ในระดับสูง สื่อวิทยุและหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง แต่มีการเปิดรับในนิตยสารในระดับต่ำ โดยรวมแล้วประชาชนมีปริมาณการเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากสื่อมวลชนในระดับปานกลาง

2. สื่อบุคคล

ประชาชนส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทั่วไปทุกวันจากเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบันมากที่สุด โดยใช้เวลามากกว่า 60 นาที รองลงมาคือสามี/ภรรยา/คนรัก โดยใช้เวลามากกว่า 60 นาทีเช่นเดียวกัน รองลงมาคือบุคคลในครอบครัว โดยใช้เวลามากกว่า 60 นาที เครือญาติ ใช้เวลาประมาณ 31 – 60 นาที และประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีการเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากนายจ้าง/ลูกจ้าง

เมื่อพิจารณาปริมาณการมีการเปิดรับข่าวสารต่างๆ ไป ประชาชนมีปริมาณการเปิดรับข่าวสารต่างๆไป จากสามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบันในระดับปานกลาง เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้างในระดับต่ำ โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างมีปริมาณการเปิดรับข่าวสารต่างๆไปจากสื่อบุคคลในระดับปานกลาง

ข. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

1. สื่อมวลชน

ประชาชนส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมทุกวัน จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด โดยใช้เวลาประมาณ 11 - 30 นาที รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ โดยมากใช้เวลาประมาณ 11 - 30 นาที วิทยู โดยใช้เวลาน้อยกว่า 10 นาที และส่วนใหญ่ไม่เปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร

เมื่อพิจารณาปริมาณการมีการเปิดรับข่าวสารนโยบายการจัดระเบียบสังคม ประชาชนเปิดรับข่าวสารนโยบายการจัดระเบียบสังคม จากสื่อโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง สื่อวิทยุในระดับต่ำ และสื่อนิตยสารในระดับที่ต่ำมาก โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างมีปริมาณการเปิดรับข่าวสารจัดระเบียบสังคมจากสื่อมวลชนในระดับต่ำ

2. สื่อบุคคล

ประชาชนส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมทุกวันจากเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบันมากที่สุด โดยใช้เวลามากกว่า 31 - 60 นาที และ น้อยกว่า 10 นาที รองลงมาคือ สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว นายจ้าง/ลูกจ้าง และเครือญาติ

เมื่อพิจารณาปริมาณการเปิดรับข่าวสารนโยบายการจัดระเบียบสังคม ประชาชนเปิดรับข่าวสารนโยบายการจัดระเบียบสังคม จากบุคคลในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบันในระดับที่ต่ำ และสามี/ภรรยา/คนรัก ในระดับต่ำมาก โดยรวมแล้วมีการเปิดรับข่าวสารจัดระเบียบสังคมจากสื่อบุคคลในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคม

ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมในระดับปานกลางรองลงมาคือมีความรู้ในระดับสูง และมีความรู้ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 4 ทิศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

ประชาชนส่วนใหญ่มีทัศนคติเป็นกลางต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม รองลงมาคือทัศนคติในระดับบวก

ส่วนที่ 5 การยอมรับนโยบายการจัดระเบียบสังคม

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมในระดับปานกลาง รองลงมาคือการยอมรับในระดับน้อย อย่างไรก็ตาม ในภาพรวมมีการยอมรับมากกว่าการไม่ยอมรับเป็นอย่างมาก

2. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน
2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายการจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน/เพื่อนร่วมสถาบันแตกต่างกัน แต่มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อวิทยุ เครื่องยนต์ และนายจ้าง/ลูกจ้างไม่แตกต่างกัน
3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากหนังสือพิมพ์ สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน/เพื่อนร่วมสถาบันแตกต่างกัน แต่มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร เครื่องยนต์ และนายจ้าง/ลูกจ้างไม่แตกต่างกัน
4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสามี/ภรรยา/คนรักแตกต่างกัน แต่มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร บุคคลในครอบครัว เครื่องยนต์ นายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน/เพื่อนร่วมสถาบันไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สามี/ภรรยา/คนรัก และนายจ้าง/ลูกจ้างแตกต่างกัน แต่มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากวิทยุ นิตยสาร บุคคลในครอบครัว เครือญาติ และเพื่อนร่วมงาน/เพื่อนร่วมสถาบันไม่แตกต่างกัน

6. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากหนังสือพิมพ์ สามี/ภรรยา/คนรักแตกต่างกัน แต่มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร บุคคลในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน/เพื่อนร่วมสถาบันไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน

2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน

3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน

4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน

6. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน

2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อ
นโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน
3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบ
สังคมแตกต่างกัน
4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อ
นโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน
5. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัด
ระเบียบสังคมแตกต่างกัน
6. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบาย
จัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบ
สังคมไม่แตกต่างกัน
2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการยอมรับ
นโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน
3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัด
ระเบียบสังคมแตกต่างกัน
4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการยอมรับ
นโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน
5. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัด
ระเบียบสังคมแตกต่างกัน
6. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับรายได้แตกต่างกันมีการยอมรับนโยบาย
จัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนใน
เขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

จากการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อวิทยุ นิตยสาร สามी/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ และนายจ้าง/ลูกจ้าง มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงลบ

ส่วนการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

สมมติฐานที่ 6 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

จากการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก

ส่วนการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อ วิทยุ นิตยสาร สามी/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ และนายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

สมมติฐานที่ 7 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

จากการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สามी/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ และนายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 8 ความรู้ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยพบว่า

ความรู้ เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

สมมติฐานที่ 9 ความรู้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยพบว่า

ความรู้ เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

สมมติฐานที่ 10 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยพบว่า

ทศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

สมมติฐานที่ 11 ตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุด คือ การเปิดรับข่าวสาร

จากการวิจัยพบว่า

ตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้ดีที่สุด คือ การเปิดรับข่าวสาร โดยเรียงตามความสำคัญตามลำดับ คือ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อบุคคล และสื่อมวลชน

อภิปรายผล

สมมติฐานที่ 1

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคม ไม่แตกต่างกันจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

อาจสันนิษฐานได้ว่า การที่เพศชายและหญิงมีการเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะทั้งเพศชายและหญิงมีเสรีในการเลือกรับสื่อและข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมกัน และประเด็นเรื่องนโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นประเด็นกว้างๆซึ่งทั้งชายและหญิงมีโอกาสเปิดรับเหมือนกัน ไม่ใช่เรื่องเฉพาะชายหรือเฉพาะหญิง ที่จะสนใจเท่านั้น โดยเฉพาะประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีโอกาสในการเลือกใช้สื่อ และเลือกรับข่าวสารต่างๆ ในสื่อหลากหลายประเภทได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม โดยเลือกตาม

ความพอใจ ความสะดวก และความเหมาะสมแต่ละสถานการณ์ของแต่ละบุคคล ทั้งการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน คือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือสื่อบุคคล การพูดคุยกับบุคคลต่างๆ ที่ใกล้ชิด คือ สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง รวมถึงเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน

อีกทั้งปัจจุบันนี้ ทั้งเพศชายและเพศหญิง ต่างก็ให้ความสนใจต่อการรายงานข่าวและติดตามข่าวสารและเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคมรอบตัวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ก็เพื่อต้องการที่จะให้ตนเองรู้ทันเหตุการณ์ต่างๆ นำข่าวสารมากำหนดความคิดเห็นของตน เพื่อนำมาเป็นประเด็นในการพูดคุยกับบุคคลอื่น หรือแม้แต่การต้องการจะเป็นส่วนหนึ่งในเหตุการณ์นั้นๆ ดังแนวคิดของแม็คคอมบส์ และเบ็คเคอร์ (McCombs and Becker, 1779) ที่กล่าวว่าบุคคลจะเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อตอบสนองความต้องการ 4 ประการคือ เพื่อต้องการรู้ทันเหตุการณ์ (Surveillance) โดยติดตามความเคลื่อนไหว และสังเกตการณ์สิ่งต่างๆ รอบตัวจากสื่อมวลชน เพื่อให้ตัวเองทันสมัย และรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้ เพื่อต้องการช่วยตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การเปิดรับข่าวสารสามารถกำหนดความคิดเห็นของตน ต่อสภาวะหรือเหตุการณ์ต่างๆ ได้ เพื่อการพูดคุยสนทนา (Discussion) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ทำให้บุคคลมีข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพูดคุยกับคนอื่นได้ เพื่อความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) เพื่อรับรู้และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ความเป็นไปต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และรอบ ๆ ตัว ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้บุคคลรับข่าวสารต่างๆ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิงจึงไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้แล้ว ในสังคมปัจจุบันปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่กำลังเพิ่มทวีขึ้นมาก และส่งผลเสียต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ก็จะมีผลกระทบใกล้เคียงกัน เพราะผลของการแพร่ระบาดของยาเสพติดนี้ เห็นได้จากข่าวและเหตุการณ์อาชญากรรมต่างๆ ที่เกิดจากผู้ติดยาเสพติด ซึ่งมีเกือบทุกวัน ทำให้ประชาชนทั่วไปเริ่มต้นตัวและตระหนักต่ออันตรายของปัญหานี้ จึงหันมาให้ความสนใจต่อประเด็นปัญหายาเสพติดเพิ่มมากขึ้น อันจะเห็นได้จากโครงการต่าง ๆ ที่ต่อต้านยาเสพติด ที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้น และเมื่อรัฐได้เสนอนโยบายจัดระเบียบสังคมขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลดปัญหา ยาเสพติด ทำให้ประชาชนหันมาสนใจข่าวสารของนโยบายนี้ โดยผ่านทางสื่อต่างๆ ทั้งสื่อมวลชนและสื่อบุคคลที่เป็นบุคคลที่อยู่รอบตัว โดยเฉพาะสื่อมวลชนที่นำประเด็นต่างๆ ที่สำคัญเกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคมมานำเสนอ ทั้งในประเด็นของผู้รับผิดชอบโครงการ เนื้อหาสาระของนโยบาย วัตถุประสงค์ และแนวทางการดำเนินงาน ซึ่งการนำเสนอประเด็นต่างๆ เหล่านี้ของสื่อมวลชนนั้น ไม่ว่า

จะเป็นเพศใดก็สามารถเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมได้ เพราะฉะนั้นในแง่ของเพศจึงไม่มีข้อจำกัดในการเปิดรับข่าวสารแต่อย่างใด

2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบันแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

John C. Merrill and Lowenstein (1971 อ้างถึงในชวรัตน์ เชิดชัย, 2527) กล่าวว่าสื่อแต่ละชนิดจะมีลักษณะเฉพาะตัวแตกต่างกันไป ทำให้ผู้รับข่าวสารแต่ละคนได้ประโยชน์จากสื่อแต่ละสื่อไม่เหมือนกัน จากสื่อที่จะสนองความต้องการสอดคล้องกับทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิ หรือกลุ่มทุติยภูมิ โดยกลุ่มปฐมภูมิซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงานหรือคนในครอบครัว และวงศาความญาตินี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดน้อยกว่า เพราะความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน แต่แต่ละบุคคลจะมีปฏิสัมพันธ์กันทุกด้าน การสื่อสารกันได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะทางเศรษฐกิจ สังคม และปัญหาต่างๆ (บุญลือ วันทาพนธ์ 2520:1)

ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิวิมล ตามไท (2542) เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภคข่าวสารของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับข่าวลือไม่แตกต่างกัน

ส่วนประชาชน ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อวิทยุ เครื่องญาติและนายจ้าง/ลูกจ้าง ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่อายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อหนังสือพิมพ์ สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัวและเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน แตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากหนังสือพิมพ์น้อยกว่า ประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี, 41-50 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนอายุ 21-30 ปี มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อหนังสือพิมพ์น้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ด้วย

โดยสอดคล้องกับแนวความคิดของ William D. Brooks (อ้างถึงในประมะ ฤตะเวทิน, 2538) ที่กล่าวว่าลักษณะทางประชากรในด้านของอายุของผู้รับสารจะเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่สามารถ

ใช้วิเคราะห์ผู้รับสาร โดยอายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิด และพฤติกรรม

บุคคลที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักๆ มากกว่าความบันเทิง กล่าวคือ คนที่มีอายุมากมักจะอ่านจดหมายถึงบรรณาธิการ ข่าวการเมืองมากกว่าเรื่องตลกหรือข่าว กีฬา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนที่มีอายุมากกว่าจะมีการเปิดรับข่าวสารนโยบายการจัดระเบียบสังคม ซึ่งเป็นเรื่องหนักจากหนังสือพิมพ์มากกว่าคนที่อายุน้อย เพราะหนังสือพิมพ์จะมีการเสนอข่าวสารหนักทั้งการเมือง สังคม เศรษฐกิจ ได้อย่างละเอียด สามารถอ่านและจดจำได้รวมถึงบทวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ อันมีสาระและประโยชน์ หรืออาจกล่าวได้ว่า หนังสือพิมพ์สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักๆ ได้ในคนที่อายุมาก

ในงานวิจัยนี้ยังพบอีกว่า ประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี และประชาชนที่มีอายุ 21-30 ปี มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสามี่/ภรรยา/คนรัก น้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี และประชาชนที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป

อาจสันนิษฐานได้ว่า ประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี และประชาชนที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีการประกอบอาชีพหรือแต่งงานแล้ว จึงมีโอกาสที่จะพูดคุย รับข่าวสาร จากบุคคลที่เป็น สามี่/ภรรยา/คนรัก ซึ่งนับว่าเป็นคนใกล้ชิดที่สุดมากกว่าประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี เพราะประชาชนที่อายุไม่เกิน 20 ปี ส่วนใหญ่จะยังเป็นช่วงวัยเรียนจึงไม่สนใจเรื่องราวข่าวสารทางสังคมมากเท่าไร และมักจะไม่นำเรื่องราวข่าวสาร เหตุการณ์ สถานการณ์บ้านเมืองไปเป็นประเด็นสนทนากับคนรักด้วย ซึ่งสอดคล้องกับมาร์ มิเชล และไมเยอร์ (Mars, Michelle and Myers 1982:5) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารในแง่ของอายุว่าบุคคลที่จะมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่อตนมีอายุมากขึ้น

ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร เครื่องดนตรี และนายจ้าง/ลูกจ้าง พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสามี่/ภรรยา/คนรัก แตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 สอดคล้องกับแนวคิดของ Wilbur Schramm (1973) ที่กล่าวว่าการศึกษาและสภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความแตกต่างในพฤติกรรมการเลือกรับสื่อและเนื้อหาข่าวสารของผู้รับสาร

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จะมีการเปิดรับข่าวสารจากสามี่/ภรรยา/คนรัก มากกว่าประชาชนในระดับการศึกษากลุ่มอื่นๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ Burgoon (1974) และ Peterson and Jensen (1971) อ้างถึงในประมะ สตะเวทิน, 2540 :116-117) กล่าวว่า การศึกษาหรือความรู้เป็นลักษณะทางประชากรอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อ

ผู้รับสาร คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ในยุคสมัยต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน การรับสารก็ต่างกันไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (The Social Relations Theory) ของ Delfeur (1966) ที่ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคมในลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิหรือกลุ่มทุติยภูมิ โดยกลุ่มปฐมภูมิ ซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหมู่เพื่อนสนิท คนในครอบครัว และวงศาคนญาติ จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดน้อยกว่า สำหรับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร บุคคลในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

5. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สามี/ภรรยา/คนรัก และนายจ้าง/ลูกจ้าง แตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 สอดคล้องกับแนวคิดของ Defleur (1966) ในทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ที่กล่าวว่าบุคคลที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกันจะแสดงพฤติกรรมการสื่อสารที่คล้ายคลึงกัน พฤติกรรมการสื่อสารนี้ได้แก่ การเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อ และอุปนิสัยการใช้สื่อร่วมกัน เป็นต้น สำหรับลักษณะทางสังคมที่สำคัญนั้นได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ชาติพันธุ์ ศาสนา อายุ เพศ ภูมิภาค ฯลฯ

ผลการวิจัยครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์น้อยกว่ากลุ่มข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ค้าขาย และกลุ่มแม่บ้าน อาจเนื่องมาจาก กลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กำลังอยู่ในวัยเรียน เป็นวัยที่กระตือรือร้นและรักความสนุกสนาน จะไม่สนใจเรื่องราวข่าวสารต่างๆ เพราะโดยธรรมชาติวัยรุ่นมักจะพบปะแลกเปลี่ยนข่าวสารกลุ่มเพื่อนฝูงมากกว่ากลุ่มข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ค้าขาย แต่กลุ่มข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ค้าขาย เป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยทำงาน ซึ่งจำเป็นต้องรับรู้ข่าวสาร สถานการณ์ทางสังคม รอบๆ ตัว อยู่ตลอดเวลา และหนังสือพิมพ์ก็เป็นสื่อที่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างละเอียดชัดเจน

ส่วนกลุ่มอาชีพแม่บ้าน เป็นอาชีพที่อิสระ ไม่มีงานและเวลาที่แน่นอนตายตัว เพราะส่วนมากคนที่แม่บ้าน งานส่วนใหญ่จะทำอยู่ที่บ้านและมีเวลามากกว่า นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ที่ต้องมีเวลาในการเข้าศึกษาอย่างแน่นอนตายตัว จึงทำให้กลุ่มแม่บ้านมีโอกาสที่จะเปิดรับและเลือกในการบริโภคสื่อและมีปริมาณความถี่ในการเปิดรับข่าวสารมากกว่ากลุ่มนักเรียน/นิสิต/ศึกษานั้นเอง หรืออาจเนื่องจากว่า กลุ่มแม่บ้านสนใจในประเด็นจัดระเบียบสังคมนี้ เพราะเป็น

นโยบายที่มีผลกระทบต่อวัยรุ่น โดยเฉพาะแม่บ้านที่มีลูกอยู่ในช่วงวัยรุ่นย่อมจะสนใจในประเด็นนี้อย่างแน่นอนแน่นอน

นอกจากนี้งานวิจัย ยังพบอีกว่า กลุ่มพนักงานบริษัทเอกชนมีการเปิดรับข่าวสาร พุดคุยเรื่องนโยบาย จัดระเบียบสังคมกับสามี/ภรรยา/คนรัก มากกว่ากลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากนายจ้าง/ลูกจ้างน้อยกว่ากลุ่มเจ้าของกิจการ/ค้าขาย และกลุ่มแม่บ้าน

6. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อหนังสือพิมพ์ สามี/ภรรยา/คนรัก แตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 สอดคล้องกับงานวิจัยของพีระนันท์ บุรณะโสภณ (2537) เรื่องพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า บุคคลที่มีรายได้ต่างกันจะมีความแตกต่างกันในการเปิดรับข่าวสารจากทั้งสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีลักษณะทางประชากร ของผู้รับสาร (Demographic Characteristics of Audience) ของ Schramm and Roberts ที่ว่า รายได้ของคนย่อมเป็นเครื่องกำหนดความต้องการของคน ตลอดจนกำหนดความคิดของคนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และพฤติกรรมต่างๆ ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า รายได้ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้บุคคลมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีรายได้สูงมักจะเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ และนิยมข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระค่อนข้างหนัก ไม่ค่อยสนใจข่าวสารที่เป็นความบันเทิง กล่าวคือ คนที่มีฐานะดีหรือมีรายได้สูงมักจะใช้สื่อมวลชนมาก และการใช้สื่อมวลชนนั้นก็เพื่อแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับบทบาทบรรณาธิการ เรื่องการบ้านการเมือง ปัญหาสังคม และเศรษฐกิจ เป็นต้น ดังเช่น การวิจัยในครั้งนี้พบว่า กลุ่มประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท และประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป จะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมมากกว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท จะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชาชนที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีปริมาณในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์สูงสุด และกลุ่มประชาชนที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท และกลุ่มรายได้ 20,001-30,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสามี/ภรรยา/คนรัก มากกว่ากลุ่มประชาชนที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชรามม์ และไวท์ (Schramm and White 1994 อ้างถึงใน ชนานันท์ คงธนาฤทธิ์ 2543:14) ที่พบว่า ในสังคมอเมริกัน ผู้มีรายได้สูงมักเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ และนิยมเนื้อหาที่เป็นข่าวหนักไม่ค่อยสนใจข่าวบันเทิง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ แมคเนลลี และคนอื่นๆ (McNelly and Others 1968) พบว่า คนที่มีฐานะดีและมีการศึกษาสูง เป็นกลุ่มที่ได้รับข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระ จากสื่อมวลชน

มากที่สุด รายได้เป็นลักษณะทางประชากรที่อาจจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ ได้ เช่น ระดับการศึกษา กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้สูง มีตำแหน่งหน้าที่การงานดี มีอำนาจและโอกาสในการเลือกเปิดรับข่าวสารต่างๆ ได้มากกว่าผู้มีรายได้ต่ำ ซึ่งผู้มีรายได้ดีมีตำแหน่งหน้าที่ดีจะถูกกดดันให้จำเป็นต้องเรียนรู้ หาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้ทันเหตุการณ์อยู่เสมอด้วย ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร บุคคลในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ไม่พบว่าระดับรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน 1

สมมติฐานที่ 2

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชรินทร์ ต่วนชะเอม (2541) เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในโครงการ "รักไทยให้ถูกทาง" ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐสภาและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ "รักไทยให้ถูกทาง" ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนานันท์ คงธนาฤทธิ์ (2543) เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการยอมรับการบริโภคสิ่งมีชีวิตที่ตัดต่อพันธุกรรม (GMOs) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้ ทักษะคิด และการยอมรับการบริโภคสิ่งมีชีวิตที่ตัดต่อพันธุกรรม (GMOs) ไม่แตกต่างกัน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน อาจกล่าวได้ว่าที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน หรือใกล้เคียงกันมาก เนื่องจากนโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่กำลังเป็นที่สนใจของประชาชนเพราะเป็นนโยบายใหม่ และเป็นนโยบายที่รัฐบาลมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนทุกคนร่วมมือ เพื่อต่อต้านปัญหายาเสพติด ดังนั้นรัฐบาลจึงต้องการเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายจัดระเบียบสังคมในทุกแห่งทุกมุมตั้งแต่วัตถุประสงค์ แนวทางการดำเนินงาน กลุ่มเป้าหมาย ผู้รับผิดชอบนโยบาย ฯลฯ ให้กับประชาชนรับทราบนโยบายจัดระเบียบสังคม

นี้ จึงถูกเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ ผ่านสื่อต่างๆอย่างต่อเนื่อง และด้วยที่ว่าเพศชายและหญิงที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมีโอกาสเข้าถึงสื่อต่างๆได้อย่างเท่าเทียมกันอย่างรวดเร็ว ทำให้รับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้อย่างเท่าเทียมกัน จึงมีความรู้ไม่แตกต่างกัน

2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2

อาจกล่าวได้ว่าปัจจุบันจะเห็นได้ว่าทั้งบุคคลที่มีสถานภาพโสดและผู้ที่สมรสแล้วต่างให้ความสนใจติดตามการรายงานข่าวสารและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัวมากขึ้น เพื่อนำมาเป็นประเด็นในการสนทนาในกลุ่มสังคมของแต่ละคน และเมื่อบุคคลเหล่านั้นเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมผ่านสื่อ ก็จะได้รับความรู้ ข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อบุคคลเหล่านั้นเปิดรับไปในตัวด้วย สอดคล้องกับ ประภาทิพย์ สุวรรณ (2523:16) ที่กล่าวว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมเบื้องต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จดจำได้ อาจจะได้จากการนึกได้หรือการมองเห็น หรือการได้ยิน จำได้ ความรู้นี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริงทฤษฎี รูปแบบ กฎ โครงสร้าง แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปกิจ พรหมายน (2531) เรื่องความรู้และการปฏิบัติตนในการป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจรของผู้ขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความแตกต่างกันในด้านสถานภาพสมรส ก่อให้เกิดความแตกต่างในเรื่องความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจร

3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิวิมล ตามไท (2542) เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคข่าวลือของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคข่าวลือไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัยอาจกล่าวได้ว่า ในปัจจุบันทุกวัยสามารถเลือกรับสื่อและข่าวสารได้อย่างเท่าเทียม กันไม่ว่าจะเป็นสื่อประเภทใด รวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม นั้นหมายถึงหากบุคคลที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมแล้ว ย่อมที่จะมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมด้วย เพราะความรู้ย่อมเกิดจากการที่บุคคลได้รับข้อมูลข่าวสาร สอดคล้องกับแนวความคิดของ โรเจอร์ส (Rogers, 1983) ที่กล่าวว่า การสื่อสารก่อให้เกิดผล 3 ประการคือ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสารในลักษณะต่อเนื่องตามลำดับขั้นตอน

อีกทั้งเนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมนั้นไม่มีความลึบซับซ้อน ไม่ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจและจดจำมากนัก เพราะฉะนั้นไม่ว่าประชาชนในวัยใดก็สามารถจดจำและมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้อย่างไม่แตกต่างกัน

4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัค รพีพันธ์ (2537) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความรู้ กับการใช้เข็มขัดนิรภัยของผู้ขับขี่รถยนต์ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ขับขี่รถยนต์ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องเข็มขัดนิรภัยไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2 โดยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัค รพีพันธ์ (2537) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความรู้ กับการใช้เข็มขัดนิรภัยของผู้ขับขี่รถยนต์ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ขับขี่รถยนต์ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องเข็มขัดนิรภัยแตกต่างกัน

6. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) เรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับรายได้ของครูอาจารย์ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโครงการโรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จาริยา อรรถอนุชิต (2541) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน การรับรู้ประโยชน์ และการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 3

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

อาจกล่าวได้ว่า ทั้งเพศชายและหญิงมีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน อาจเพราะทั้งเพศชายและหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมนี้ ในปริมาณที่ไม่แตกต่างกัน (ตามสมมติฐานที่ 1) จึงทำให้เกิดความรู้เกี่ยวกับโครงการ ไม่แตกต่างกัน ด้วย (ตามสมมติฐานที่ 2) และด้วยเหตุนี้อาจส่งผลให้การมีทัศนคติของทั้งเพศชายและหญิงไม่แตกต่างกันไปด้วย

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิวิมล ตามไท (2542) เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภค ชาวกรุงเทพฯ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภคชาวต่างชาติไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของพะยอม วงศ์สารศรี (2526) ที่กล่าวว่า ทัศนคติมิได้มีมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่เรียนรู้จากประสบการณ์ การเลียนแบบ ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าสภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์ต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปหรือได้รับข้อมูลใหม่ ด้วยเหตุนี้ ทั้งเพศชายและเพศหญิงจึงอาจมีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่าง

2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อ นโยบายจัดระเบียบสังคม แตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสแล้ว มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมเชิงบวก กว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพโสด อาจสันนิษฐานได้ว่า ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแล้วมักจะเป็นบุคคลที่มีช่วงอายุในวัยทำงานแล้วขึ้นไป มีความรับผิดชอบ และภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น มีมุมมองในด้านสังคมมากขึ้น มากกว่ากลุ่มโสด รวมถึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ กลุ่มที่สมรสแล้วอาจมีครอบครัว ต้องการปกป้องลูกหลานในเรื่องยาเสพติด จึงทำให้กลุ่มสมรสแล้ว เล็งเห็นว่าปัญหาเสพติดว่าเป็นปัญหาที่ควรแก้ไขโดยเร็วเพื่อให้หมดไปจากสังคม และเมื่อมีโครงการหรือนโยบายที่สามารถตอบสนองต่อความคิดและความรู้สึกนี้จึงย่อมจะมีทัศนคติในเชิงบวกต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมมากกว่ากลุ่มโสด

สอดคล้องกับงานวิจัยของปาร์คเกอร์ และคณะ (Parker, Onyekwuluje and Murty, 1995) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง " การศึกษาทัศนคติของชาวอเมริกันเชื้อสายอาฟริกันต่อตำรวจ

ห้องที่ พบว่า รายได้ และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ทำให้มีทัศนคติต่อตำรวจห้องที่แตกต่างกัน

3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤติกา มาโนช (2540) เรื่องการเปิดรับ และทัศนคติเกี่ยวกับป้ายรณรงค์รักษาวินัยจราจร ของผู้ใช้รถในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ผู้ใช้รถที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อป้ายรณรงค์รักษาวินัยจราจรแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้พบว่ากลุ่มประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31-40 ปี และกลุ่มอายุ 41-50 ปี มีทัศนคติในเชิงบวกต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม มากกว่ากลุ่มประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี อาจเนื่องจากว่าโดยธรรมชาติของคนกลุ่มนี้ เป็นกลุ่มที่รักอิสระ แสวงหาความบันเทิง และไม่คอยสนใจเรื่องราว ข่าวสารทางสังคมและการเมือง หรือเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัวรวมถึงปัญหาหนักๆ ในสังคม เท่ากับประชาชนกลุ่มอายุ 40 - 50 ปี

สอดคล้องกับแนวความคิดของ William D.Brook (อ้างถึงในปรมะ สตะเวทิน,2538) ที่กล่าวว่า อายุผู้รับสารเป็นตัวแปรที่เราสามารถใช้วิเคราะห์ให้ผู้รับสาร ซึ่งอายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม

นอกจากนี้ยังคล้องกับงานวิจัยของ ศักดินา บุญเปี่ยม (2533) ซึ่งได้ศึกษาถึงเรื่อง "ทัศนคติของผู้ป่วยยาเสพติดที่มีต่อการเปิดรับข่าวสารในเรื่องการบำบัดรักษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลธัญญารักษ์ กระทรวงสาธารณสุข" พบว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติที่มีต่อการเปิดรับข่าวสารในเรื่องการบำบัด รักษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรภิกษุ ธีรวิวัฒน์ศิริ (2536) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงประเภทข่าว และสาระความรู้ด้วยกันที่ขานเรียนของสถานีวิทยุกระจายเสียง 919 สำนักงานพัฒนาพิเศษกองอำนวยการกลางรักษาความปลอดภัยแห่งชาติกองบัญชาการทหารสูงสุด" พบว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อรายการ และทัศนคติเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของรายการ

4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 สอดคล้องกับงานวิจัยของช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) เรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีเขียวของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อโครงการโรงเรียนสีเขียวไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนในเขตกรุงเทพฯที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรุณา เดชาติวงศ์ ณ อยุธยา (2538) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง "ปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพัฒนาเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวตัวอย่างของชาวบ้านปราสาท ตำบลธารปราสาท อำเภอโพธาราม จังหวัดนครราชสีมา" พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวตัวอย่าง

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัค รพีพัฒน์ (2537) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ และความรู้ กับการใช้เข็มขัดนิรภัยของผู้ขับขีรถยนต์ในเขตกรุงเทพฯ" พบว่าผู้ขับขีรถยนต์ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อเข็มขัดนิรภัยแตกต่างกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพฯ ที่เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ กลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน กลุ่มเจ้าของกิจการ/ค้าขาย และกลุ่มอาชีพอื่นๆ มีทัศนคติที่ดีกว่า กลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา

อาจกล่าวได้ว่า อาชีพต่างๆ เป็นกลุ่มต่างๆ ในสังคมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในแต่ละวัน ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีส่วนปรุงแต่งและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ ความเป็นสถาบัน (Institutional Factors) เหล่านี้นับเป็นแหล่งที่มาสำคัญแหล่งหนึ่งที่สนับสนุน และทำให้เกิดทัศนคติบางอย่างขึ้นได้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2520:64-65) แม้ว่ามนุษย์แต่ละคนจะมีบุคลิกภาพของตนเองก็ตาม เมื่อมนุษย์รวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน มีผลประโยชน์ร่วมกันภายในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน ก็มีการปฏิบัติไปตามครรลองของสังคมแวดล้อม และย่อมเกิดเป็นบุคลิกภาพของกลุ่มขึ้น ซึ่งมีผลต่อการแสดงออกของกลุ่มด้วย

6. ประชาชนในเขตกรุงเทพฯมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 จากการวิจัยพบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพฯ ที่มีระดับรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมในเชิงบวกกว่าประชาชนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท และกลุ่มระดับรายได้ 5,001-10,000 บาท อาจเนื่องจากประชาชนที่มีระดับรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป มีโอกาสในการเลือกซื้อและเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้มากกว่า หลายประเภทกว่าทำให้ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมมากกว่า ทำให้เกิดเป็นความรู้จากการรับข่าวสารนั้น ตลอดจนเมื่อมีความรู้แล้วก็จะส่งผลให้มีทัศนคติตามไปด้วย ดังที่จารุณี บุญนิพัทธ์ (2539) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นเรื่องของจิตใจ ความเชื่อ ทำที่ ความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อข้อมูลข่าวสาร สิ่งแวดล้อมที่ได้รับมา ซึ่งจะเป็นไปได้ทั้งทางบวกและลบ และอาจเป็นเนื่องจากคุณสมบัติบางประการของสื่อ เช่น หนังสือพิมพ์ ที่มีทั้งภาพและเนื้อหาข่าวที่มีความละเอียด สามารถเก็บข่าวสารไว้ได้นานและสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้มากพอที่จะก่อให้เกิดความรู้ และทัศนคติ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า รายได้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้บุคคลมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อที่แตกต่างกัน ซึ่งจากงานวิจัยนี้ก็พบว่า ประชาชนในเขต

กรุงเทพฯ ที่มีระดับรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคมจากสื่อหนังสือพิมพ์สูงสุดเช่นกัน ซึ่งก็อาจจะส่งผลต่อทัศนคติให้เป็นไปในทางบวกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชแรมม์ และไวท์ (Schramm and White, 1994 อ้างถึงใน ชนานันท์ คงธนาฤทธิ์, 2543:14) พบว่า ในสังคมอเมริกัน ผู้มีรายได้สูงมักนิยมเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์และนิยมนำเนื้อหาที่เป็นข่าวหนักไม่ค่อยสนใจข่าวบันเทิง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพฯ ที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สงคราม สีทองดี (2536) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง "มาตรการทางกฎหมายต่อการบังคับใช้เข็มขัดนิรภัยตามทัศนะของผู้ขับขีรถยนต์ในกรุงเทพฯ" พบว่า รายได้ของผู้ขับขีรถยนต์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้มาตรการทางกฎหมายในการบังคับใช้เข็มขัดนิรภัย

ปาร์คเกอร์ และคณะ (Parker, Onyekwuluje and Murty, 1995) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของชาวอเมริกันเชื้อสายอาฟริกันต่อตำรวจท้องที่" พบว่า รายได้ และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ทำให้มีทัศนคติต่อตำรวจท้องที่แตกต่างกัน

สุมาลี ตั้งจิตต์ศิลป์ (2536) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง "พฤติกรรมการเปิดรับสื่อกับการรักษาแหล่งน้ำของประชาชนในกรุงเทพฯ" พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการรักษาคุณภาพน้ำแตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 4

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดานินท์ กิจนิจี (2540) เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังหารสองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้ ทัศนคติ และการอนุรักษ์พลังงานไม่แตกต่างกัน

2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 4 สอดคล้องกับ ปกิจ พรหมายน (2531) เรื่องความรู้และการปฏิบัติตนในการป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจรของผู้ขับขีรถ

ยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความแตกต่างในเรื่องสถานภาพสมรสของผู้ขับซึ่รถยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร ก่อให้เกิดความแตกต่างในเรื่องการปฏิบัติตนในการป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจร

3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 4 โดยกลุ่มประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมมากกว่ากลุ่มอื่นๆ กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมสูงกว่ากลุ่มประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี กลุ่มอายุ 21 - 30 ปี กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และ 50 ปีขึ้นไป โดยเฉพาะเมื่อดูจากการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมแล้วจะพบว่า กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี ก็มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์สูงสุดด้วย ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า เมื่อบุคคลมีการเปิดรับข่าวสารมากก็ย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมตามที่สื่อนำเสนอในเรื่องนโยบายด้วย หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ พฤติกรรมจะเกิดขึ้นจากการเปิดรับสื่อ ซึ่งในแต่ละบุคคลก็จะมี ความแตกต่างกันไป และเพราะความแตกต่างในการเปิดรับสื่อ ซึ่งในแต่ละบุคคลก็จะมี ความแตกต่างกันไป และเพราะความแตกต่างในการเปิดรับสื่อ และการแปลความข่าวสารที่ตนได้รับมานี้เอง ทำให้เกิดความแตกต่างทางพฤติกรรมออกไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) เรื่องการเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน

4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) เรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดานินทร์ กิจนชี (2540) เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังหารสองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้ ทักษะคติ และการอนุรักษ์พลังงานแตกต่างกัน จากการวิจัยพบ

ว่า กลุ่มข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่ก็ใกล้เคียงกันกับกลุ่มเจ้าของกิจการ/ค้าขายมาก โดยกลุ่มอื่น ๆ คือ กลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา พนักงานบริษัทเอกชน แม่บ้าน ว่างงาน และกลุ่มอาชีพอื่นๆ มีระดับการยอมรับที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การที่กลุ่มอาชีพต่างๆ กัน มีการยอมรับต่างกันนั้น อาจเกี่ยวกับระดับความเกี่ยวข้องกับนโยบายจัดระเบียบสังคม หรือผลกระทบที่ได้รับจากนโยบาย เช่น กลุ่มอาชีพ เจ้าของกิจการ/ค้าขาย มีการยอมรับน้อยกว่า กลุ่มข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาจเนื่องจากเจ้าของกิจการ/ค้าขาย อาจทำธุรกิจประเภทสถานบันเทิง หรือร้านอาหารที่เปิดกลางคืน และมีการขายเครื่องดื่มประเภทมีแอลกอฮอล์ จึงอาจทำให้ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมแตกต่างกันไป

6. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) เรื่องการเปิดรับสาร ความรู้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีเขียวของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่าครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีเขียวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

จากการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อวิทยุ นิตยสาร สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ ลูกจ้าง/นายจ้าง และเพื่อนร่วมงานร่วมสถาบัน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม โดยเป็นความสัมพันธ์เชิงลบ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 5 อาจกล่าวได้ว่า การที่การเปิดรับข่าวสารมีสัมพันธ์เชิงลบกับความรู้นั้น เนื่องมาจากว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคมในระดับน้อย และเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่ตนสนใจมากกว่า โดยสอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกรับสารของ แคลปเปอร์ (Joseph T. Klapper, 1960) ในกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ ที่กล่าวว่า นอกจากที่บุคคลแต่ละบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว บุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับที่มีความสอดคล้องกับความคิดเห็น ความรู้สึก

และสนับสนุนทัศนคติ ความเชื่อที่บุคคลแต่ละบุคคลที่มีอยู่ดั้งเดิม ในขณะที่เดียวกันก็จะหลบลี้หลีกเลี่ยงที่จะให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ขัดแย้งกับความคิดเห็น ความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อของตนด้วยและอาจเนื่องมาจากประชาชนไม่ใส่ใจในรายละเอียดของนโยบายจัดระเบียบสังคม เพราะไม่ตรงกับความต้องการของตนสอดคล้องกับแนวความคิดเรื่องการเลือกจดจำเฉพาะที่ตนสนใจ (Selective Retention) หลังจากขั้นตอนที่บุคคลเลือกให้ความสนใจ เลือกรับรู้ และตีความหมายข่าวสาร ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่สอดคล้องกับทัศนคติ ความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังจะเลือกที่จะจดจำข่าวสารในส่วนที่ตนต้องการ หรือในส่วนที่ตรงกับความต้องการของตนโดยจดจำเข้าไว้เป็นประสบการณ์ ในขณะที่เดียวกันก็จะไม่จดจำข่าวสาร ในส่วนที่ตนไม่ต้องการหรือไม่สนใจ หรือขัดแย้งกับความคิดเห็นของตน ข่าวสารที่บุคคลเลือกจดจำไว้นั้นจะเป็นการช่วยเสริมสนับสนุนทัศนคติ ความเชื่อดั้งเดิมของบุคคลนั้น ให้มีความมั่นคงชัดเจนยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแปลงยากขึ้นนอกจากนี้ประชาชนเปิดรับโทรทัศน์มากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ สอดคล้องกับแนวความคิดการเลือกเปิดรับสื่อ แต่สื่อโทรทัศน์นำเสนอในรายละเอียดไม่ได้ ดังนั้นแม้คนจะเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์มากก็ไม่ได้ทำให้เกิดความรู้ได้ หรืออาจเพราะข่าวสารดังกล่าวไม่มีประเด็นในการให้ความรู้ ผลการวิจัยจึงออกมาว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อข้างต้น มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความรู้ตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อลิสา วีรพัฒน์กุล (2540) เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และการปฏิบัติตามกฎจราจร ของผู้ขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับจราจรจากเจ้าหน้าที่ราชการมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการจราจร โดยเป็นความสัมพันธ์เชิงลบ งานวิจัยของ สนิ นัยวินิจ (2539) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแบบท่องเที่ยว พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ จากก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ และพระสงฆ์ มีความสัมพันธ์กับความรู้ แต่เป็นไปในเชิงลบ ส่วนการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และเพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม จึงไม่เป็นตามสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม

จากการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จากสื่อโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม โดยเป็นไปในทางบวก จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 6 อาจเนื่องมาจากลักษณะบางประการที่เป็นข้อได้เปรียบของสื่อมวลชนทั้งโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ โดยสื่อโทรทัศน์มีลักษณะการแพร่ทั้งภาพและเสียงพร้อมกัน ทำให้ประชาชนสามารถเข้าใจถึงเนื้อหาข่าวสารได้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น รวมถึงความสดใหม่ ทันเหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ส่วนหนังสือพิมพ์มีลักษณะการกระจายข่าวสาร ข้อมูลสู่มวลชนได้อย่างรวดเร็วกว้างขวาง ความสะดวกในการที่ประชาชนสามารถทบทวนสารที่ได้รับ เพื่อสนองความต้องการของตนเอง ความสามารถในการนำเสนอเนื้อหาข้อมูลข่าวสารได้อย่างครอบคลุม ให้รายละเอียดทั้งภาพและการบรรยายได้มาก ด้วยเนื้อที่ที่มากกว่า เป็นต้น โดย จงจิต ศรีพรธ (2524 : 16-17) พัทณี เขยจรรยา เมตตา วิวัฒน์านุกูล และ ติรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ (2538 : 79) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ต่องฤดี ปุณณกันต์ เรื่องการเปิดรับการสื่อสารกับการพัฒนาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของประชาชนตามโครงการขยายฐานประชาธิปไตยสู่ปวงชน อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การเปิดรับการสื่อสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประชาชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อดีและลักษณะการนำเสนอของสื่อโทรทัศน์ ที่มีความโดดเด่น มีภาพและเสียงประกอบกัน ซึ่งมีอิทธิพลในการโน้มน้าวใจให้ประชาชนรู้สึกคล้อยตามได้ง่าย

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ Klapper (1960) ซึ่งได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของประชาชนไว้ว่า สื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลต่อประชาชนโดยตรง แต่จะมีอิทธิพลโดยอ้อม ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ และสื่อมวลชนเป็นเพียงแรงเสริม (Reinforcement) ที่สนับสนุนทัศนคติ รสนิยม ความมีใจโน้มเอียง ตลอดจนแนวโน้มด้านพฤติกรรมของประชาชนให้เข้มแข็งขึ้น และพร้อมที่จะแสดงออกมาเมื่อมีแรงจูงใจหรือเมื่อโอกาสเหมาะสม นอกจากนั้นสื่อมวลชนอาจเปลี่ยนทัศนคติของประชาชนได้เพียงเล็กน้อย และมักเป็นทัศนคติที่ยังไม่มั่นคง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังรากลึก หรือเปลี่ยนไปในทางตรงกันข้ามนั้นเป็นไปได้ยาก อาจเปลี่ยนได้บ้างแต่ต้องใช้เวลา และบุคคลต้องได้รับข่าวสารที่เพียงพอ เช่นเดียวกับ โรเจอร์ส (Rogers, 1983) ที่กล่าวว่า การสื่อสารก่อให้เกิดผล 3 ประการคือ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสารในลักษณะต่อเนื่องตามลำดับขั้น

ส่วนการเปิดรับข่าวสารนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อวิทยุ นิตยสาร สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ ลูกจ้าง/นายจ้าง และเพื่อนร่วมงานร่วมสถาบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 7

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

จากการวิจัยพบว่า

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จากทุกสื่อ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 7 นั่นคือ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ ลูกจ้าง/นายจ้าง และเพื่อนร่วมงานร่วมสถาบัน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ในเชิงบวก อาจกล่าวได้ว่าการที่สื่อทุกสื่อมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนนั้น มีผลอันเนื่องมาจากการที่ประชาชนเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อต่าง ๆ และเกิดความรู้ขึ้น และเมื่อมีความรู้แล้วก็จะเกิดทัศนคติตามมา และเมื่อเกิดทัศนคติขึ้น ก็จะส่งผลต่อการกระทำของบุคคลนั่นเอง สอดคล้องกับแนวความคิดของ สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของคนเรา ส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกของบุคคล โดยมีพื้นฐานที่มาจากความรู้ และทัศนคติของบุคคล

การเสนอข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมผ่านสื่อต่าง ๆ ไปยังประชาชนนั้น ก็มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดพฤติกรรมและปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานของนโยบาย ก็เพื่อพัฒนาประเทศ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน กล่าวคือ ประชาชนอาจต้องเปลี่ยนความเชื่อ และพฤติกรรมของตน เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสังคม (นาภภรณ์ อัจฉริยะกุล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530 : 21) โดยที่ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม เหล่านั้น จะเสนอในแง่ของการให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ รวมถึงการชักจูงให้ประชาชนปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของโรเจอร์ส (Rogers, 1998) ที่กล่าวว่า การสื่อสารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของผู้รับสารได้ ในการที่ประชาชนเลือกรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมนั้น ก็อาจเพื่อนำข้อมูลข่าวสารมาใช้กับชีวิตประจำวันของตน เช่น การสอดคล้องดูแล แจ็งเบาะแส เกี่ยวกับสถานบันเทิงที่เปิดเกินเวลา 02.00 น. หรือสถานบันเทิงที่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแนวความคิดของ ชาร์ลส อัทคิน (Charles, Atkin, 1973) ที่อธิบายถึงข่าวสารที่บุคคลเลือกรับเรียกว่า Instrumental Utilities หมายถึง ข่าวสารที่ใช้เป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจ เพิ่มพูนความรู้

ความคิด และแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งก่อให้เกิดพฤติกรรมอุปกรณ (Instrumental Behavior) อันเป็น ปฏิกริยาที่ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นและพฤติกรรมอื่น ๆ และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของโรเจอร์ส (Rogers, 1983) ที่กล่าวว่า การสื่อสารก่อให้เกิดผล 3 ประการ คือ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสารในลักษณะต่อเนื่องตามลำดับขั้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของวีระ เทศะรักษ์ (2535) เรื่อง การยอมรับการใช้เข็มขัดนิรภัย ของผู้ขับขี่ในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของเข็ม ขัดนิรภัยบ่อยครั้ง เป็นกลุ่มที่ยอมรับการใช้เข็มขัดนิรภัยมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

อัจฉราภณี สามิภักดี (2539) เรื่องพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทศนคติ และ การมีส่วนร่วมส่งเสริมการปกครอง ระบบประชาธิปไตยของเยาวชนทั้งในระบบ/นอกระบบ การ ศึกษาพบว่า การเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมส่งเสริมการปก ครองระบบประชาธิปไตย

สมมติฐานที่ 8

ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยพบว่า

ความรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนใน เขตกรุงเทพมหานคร จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 8 กล่าวคือ ทัศนคติเป็นการรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น และความจริง นั้นก็ได้แก่ ความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึก ซึ่งเป็นการ ประเมินค่าทั้งทางบวกและทางลบ โดยทั้งหมดจะเกี่ยวพันกัน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติ กรรมขึ้น (โสภาก ชูพิกุลชัย, 2522) สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐธนา แสงอร่าม (2542) เรื่อง การ เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ "โครงการน้ำประปาดื่มได้" ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมกาบริโภคน้ำ ประปาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการบริโภคน้ำประปาของ ประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมกาบริโภคน้ำประปา

งานวิจัยของ สนิ นัยวินิจ (2538) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าว สารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อันเกี่ยวกับธุรกิจแพท่องเที่ยวของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวกับธุรกิจแพท่องเที่ยว มีความ สัมพันธ์กับกับทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวกับธุรกิจแพท่องเที่ยว

งานวิจัยของ พีระนันท์ บุรณะโสภณ (2538) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับเชิงบวกกับทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

สอดคล้องกับแนวความคิดของ Zimbardo and Marlach ที่กล่าวว่าทัศนคติมีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความนึกคิด (Cognitive Component) เป็นสิ่งที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป ทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือมีความคิดว่าสิ่งใดดี ก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดดี ก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็มักจะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล เป็นตัวเฝ้าความคิดอีกทอดหนึ่ง ถ้าหากบุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ก็จะแสดงออกมาในขณะคิดถึงสิ่งนั้นออกมา ในลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกในด้านบวก เรียกว่า "Positive Affectation Component" ก็จะมีความรู้สึกในด้านบวกเป็นไปในทางที่ดี ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่มีความรู้สึกในด้านลบ เรียกว่า "Negative Affective Component" ก็จะมีความรู้สึกในด้านลบในทางที่ไม่ดี

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านความรู้ เป็นส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป ทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือมีความคิดต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในด้านใด ก็จะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นในด้านเดียวกับความรู้ กล่าวคือ หากบุคคลมีความรู้หรือมีความคิดว่าสิ่งใดดี ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น นอกจากนี้ทัศนคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ อาจจะเป็นโดยวิธีที่บุคคลได้รับข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งอาจจะมาจากบุคคลอื่นหรือมาจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ข่าวสารเหล่านี้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในองค์ประกอบของทัศนคติในส่วนของการรู้หรือความคิด (Cognitive Component) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ความรู้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

นอกจากนี้ ในองค์ประกอบของทัศนคติ ของ แฮร์รี ซี. ทริแอนดิส (Harry C. Triandis, 1971 : 3) อธิบายไว้ว่า ทัศนคติประกอบขึ้นด้วยส่วนประกอบ 3 ส่วน มีความรู้ความเข้าใจเป็นหนึ่ง ในองค์ประกอบนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า หากบุคคลมีความรู้ว่าสิ่งใดดีก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น หรือในอีกนัยหนึ่ง การเกิดความรู้สึกประกอบความรู้นั้น ๆ อาจแสดงออกเป็น 2 ทิศทาง คือ ทางบวก (ดี ชอบ พอใจ) กับทางลบ (ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่พอใจ) และ ธงชัย สืบสันติวงศ์ (2540 : 176-177) อธิบายถึงวิธีการเปลี่ยนทัศนคติวิธีการหนึ่งไว้ว่า ทำได้ด้วยการป้อนข้อมูลใหม่ เพื่อที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงในความรู้ ความเข้าใจ อันเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของทัศนคติของผู้บริโภคเสียใหม่

รวมถึงแนวความคิดของ ฟิลิป จี. ซิมบาร์โด และคณะ (Phillip G. Zimbarbo et al., 1977 : 49-53) ซึ่งสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ คือ ถ้ามีความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติก็จะมีการเปลี่ยนแปลงด้วยความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกัน

จากแนวความคิดดังกล่าว ประกอบกับผลการวิจัย จึงกล่าวได้ว่า การที่ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมมากขึ้นเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมไปในทางที่ดีขึ้นได้ นั่นคือ ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมนั่นเอง

สมมติฐานที่ 9

ความรู้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยพบว่า

ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 9 ทั้งนี้สิ่งที่ค้นพบคือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมต่ำแต่มีการยอมรับสูง ด้านการเปิดรับข่าวสารก็ต่ำ และทัศนคติก็เป็นบวก แสดงให้เห็นว่าความรู้ไม่มีผลต่อการยอมรับ และความรู้ก็ไม่มีผลจากการเปิดรับด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะประชาชนส่วนใหญ่คิดว่า นโยบายไม่เกี่ยวข้อง และไม่มีความกระทบต่อตนโดยตรง จึงไม่ให้ความสำคัญ และจริงจัง ในการให้ความร่วมมือ

ดังนั้น จึงไม่จำเป็นเสมอไปว่า ความรู้ที่มีอยู่นั้น จะก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือเกิดการปฏิบัติขึ้นตามมา ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ โรเจอร์ส (Rogers, 1978) คือ ทฤษฎี KAP (Knowledge - Attitude - Practice) ที่อธิบายไว้ว่า ในกรณีทั่วไปนั้นเมื่อบุคคลมีความรู้ มีทัศนคติอย่างไร ก็จะแสดงพฤติกรรมออกไปตามนั้น แต่ก็จะไม่เป็นเช่นนั้นในทุกกรณีไป กล่าวคือ เมื่อการสื่อสารก่อให้เกิดความรู้ และทัศนคติ แต่อาจจะไม่มีผลในขั้นของการปฏิบัติได้ นั่นคือ เกิดความไม่

สอดคล้องสัมพันธ์กันของความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม เรียกว่า ช่องว่างของความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม หรือ KAP - GAP

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ต้องฤดี ปุณณกันต์ (2533) ซึ่งศึกษาเรื่องการเปิดรับการสื่อสารกับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของประชาชนตามโครงการขยายฐานประชาธิปไตยสู่ปวงชน ในจังหวัดอยุธยา พบว่า ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการไปหรือไม่ไปลงคะแนนเลือกตั้ง

พรทิพย์ บุญนิพัทธ์ (2539) เรื่อง การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ความรู้ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สส. ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส.

บุษบา ภู่อกุล (2535) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้จังหวัดปราจีนบุรีพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ของประชาชนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้

กนกวรรณ มณฑิราช (2539) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมด้านป่าไม้ กับความรู้ ความตระหนัก และและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของเยาวชนไทยในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ป่าไม้ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้

พีระนันท์ บุรณะโสภณ (2538) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วม ในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ศศิวิมล ปานศรี (2538) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด ไม่มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด

สมมติฐานที่ 10

ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยพบว่า

ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 10 และมีความสัมพันธ์เชิงบวก

แนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของทัศนคติ ของ แฮร์รี ซี. ทริแอนดิส (Harry C. Triandis, 1971 : 3) ที่กล่าวว่า ทัศนคติประกอบขึ้นด้วยส่วนประกอบ 3 ส่วนนั้น ส่วนที่สามารถนำมาอธิบายผลจากการวิจัยนี้ คือ ส่วนของพฤติกรรมหรือส่วนของแนวโน้มในการกระทำหรือแสดงออก (Behavioral or Action - Tendency Component) หมายถึง ส่วนของแนวโน้มเพียงในการที่จะปฏิบัติของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปในทางใดทางหนึ่ง อันเป็นผลมาจากความรู้ ความคิด และความรู้สึก ซึ่งโดยทั่วไปมักจะพบว่า มีการแสดงออกทางพฤติกรรมไปตามทัศนคติ เช่น ถ้าหากมีทัศนคติที่ดีแล้ว การปฏิบัติต่อบทบาทพฤติกรรม ก็จะชมเชย สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ อุดหนุน ช่วยแนะนำคนอื่น ๆ ต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ ประชาชนที่มีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม อาจจะมีการยอมรับหรือมีส่วนร่วมในนโยบายได้โดยการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อื่น หรือแม้แต่การแจ้งเบาะแสต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย

นอกจากนี้ แดลเนียล แคทซ์ (Daniel Katz, 1960 : 163-191) ได้ให้แนวความคิดที่สนับสนุนความสัมพันธ์ของทัศนคติและพฤติกรรมว่า ตัวบุคคลทุกคนจะอาศัยทัศนคติเป็นเครื่องยึดถือสำหรับการปรับพฤติกรรมของตน ให้เป็นไปในทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนสูงสุด และให้มีผลเสียน้อยที่สุด ดังนั้น ทัศนคติจึงสามารถทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญที่จะสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ของบุคคลได้ และด้วยสิ่งเหล่านี้เองจะทำให้แนวโน้มของพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ต้องการมากที่สุด

เช่นเดียวกับกับ ซัตติยา กรรณสูตร (2516) ที่กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่ง ก็ตาม ในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) ซึ่งเป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่ก่อให้เกิดผลหรือการแสดงออกขึ้น ที่เรียกว่าพฤติกรรม และดังที่ การ์เตอร์ ลินเซ และ อาร์สัน (Gardner Lindzey and Arson, 1969) ที่เชื่อว่า ทัศนคติเป็นพลังที่สำคัญที่ผลให้มนุษย์เราแสดงพฤติกรรมออกมา และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ ซิมบาโด และคณะ (Phillip G. Zimbardo et al., 1977 : 49-53) ที่กล่าวว่า ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม มีความเชื่อมโยงกัน การที่จะให้เกิดการยอมรับปฏิบัติในสิ่งใด จะต้องพยายามเปลี่ยนทัศนคติเสียก่อน โดยการให้ความรู้ กล่าวคือ ถ้ามีความรู้ความเข้าใจดี ทัศนคติก็จะเปลี่ยนแปลง เมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลง ก็จะมีการเปลี่ยนพฤติกรรมตามมา

สมมติฐานที่ 11

ตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุด คือ การเปิดรับข่าวสาร

จากการวิจัยพบว่า

ตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุดคือ การเปิดรับข่าวสาร จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 11

เมื่อให้การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นตัวแปรตาม และมีตัวแปรต้นดังต่อไปนี้ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ อันได้แก่ สื่อมวลชนคือโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อบุคคลคือสามี/ภรรยา/คนรัก บุคคลในครอบครัว เครือญาติ นายจ้าง/ลูกจ้าง เพื่อนร่วมงาน/ร่วมสถาบัน ความรู้ และทัศนคติ โดยผลการทดสอบวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ พบว่าตัวแปรที่สามารถอธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียง 3 ตัวแปร โดยเรียงตามลำดับความสำคัญคือสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อบุคคล สื่อมวลชนซึ่งทั้ง 3 ตัวแปรนี้จัดว่าอยู่ในการเปิดรับสารทั้งสิ้น โดยเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในทางบวก

ด้านสื่อมวลชน อาจเนื่องมาจากลักษณะเด่นบางประการของสื่อมวลชน นั่นคือ สื่อมวลชนมีความรวดเร็วในการส่งสารไปยังคนจำนวนมาก มีความถูกต้องของสารเมื่อส่งไปยังคนจำนวนมาก และผลที่ได้รับคือการเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้รับสาร ซึ่งความรู้เป็นพื้นฐานของการเกิดทัศนคติและพฤติกรรม สอดคล้องกับโรเจอร์ส(Rogers,1978:291) ที่กล่าวถึงประสิทธิภาพสื่อมวลชนว่า สื่อมวลชนสามารถเสริมสร้างความรู้ใหม่ เปลี่ยนแปลงการรับรู้ ซึ่งหมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะที่เป็นหนังสือพิมพ์ที่เป็นสื่อมวลชนที่มีความสำคัญต่อการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมที่สุด เพราะเสนอข้อมูลข่าวสารได้มาก ลงรายละเอียดได้มากกว่าสื่อมวลชนประเภทวิทยุ โทรทัศน์

อาจกล่าวได้ว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้รับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อหนังสือพิมพ์ค่อนข้างมาก และเมื่อได้รับข่าวสารมาก ส่งผลต่อความรู้ที่จะมีในปริมาณมาก และเกิดการยอมรับได้ง่าย ซึ่งการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมนี้สามารถพิจารณาได้จากงานวิจัยของ สุธีรัตน์ ทองอินทร์ (2544) เรื่องการนำเสนอเนื้อหาการจัดระเบียบสังคมในหนังสือพิมพ์ไทย ผลการวิจัยพบว่า ความถี่ของประเด็นการนำเสนอเนื้อหาจัดระเบียบสังคมของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ฉบับ ตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2544 ถึง 31 มกราคม 2545 มีการนำเสนอถึง 516 ครั้ง โดยเป็นประเด็นมาตราด้านกฎหมาย พ.ร.บ สถานบริการ นโยบายกระทรวงมหาดไทย การปรับปรุงของคณะปฏิวัติ , ปัญหาสังคมไร้ระเบียบเสื่อมโทรม , การเข้มงวดกวดขันเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ , การเคลื่อนไหวของฝ่ายค้านและสนับสนุน , ภัยของสังคมที่ตามมาเช่น ดิดเอดส์ ทำแท้งเถื่อน ใช้เงินฟุ่มเฟือย ดื่มเหล้าเบียร์ ยาเสพติด การไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร นอกจากนี้อาจเนื่องมาจากสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีลักษณะเป็นสื่อที่สามารถให้รายละเอียดข้อมูลข่าวสารได้มากและยังสามารถเก็บไว้ได้นานเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่อ้างอิงได้

และยังเป็นสื่อที่มีความสามารถในการทบทวน (Reviewability) คือความสะดวกในการที่ผู้รับสารสามารถทบทวนสารที่ได้รับ เพื่อสนองความต้องการของตัวเอง (พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒน์านุกุล และฉัตรนันทน์ อนุวัชศิริวงศ์, 2538:79) ซึ่งสอดคล้องกับ จงจิต ศิริพรรณ (2524:16-17) ที่กล่าวว่าหนังสือพิมพ์สามารถเก็บไว้ได้นาน อ่านเมื่อไรก็ได้เมื่อสะดวก ให้รายละเอียดทั้งภาพและการบรรยายได้มากกว่าสื่ออื่นๆ เพราะมีเนื้อที่มาก จึงทำให้หนังสือพิมพ์เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านสื่อบุคคล เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร อาจเนื่องจาก การสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น อาจมีความใกล้ชิดต่อคู่สื่อสาร ในบางครั้งเกิดความน่าเชื่อถือความดึงดูดใจ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้รับสารเกิดความสนใจ รู้สึกเห็นด้วยคล้อยตามข่าวสาร เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้ ประกอบด้วยกลไกในการถ่ายทอดข่าวสารมีลักษณะเห็นหน้ากัน (face-to-face) และเป็นการสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) ในกลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดต่อกัน จะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ทำให้มีปริมาณข้อมูลข่าวสารที่มากพอ เมื่อไม่เข้าใจกันก็สามารถซักถาม - อภิปราย จนเกิดความเข้าใจร่วมกันเป็นอย่างดีได้ ทำให้เกิดทัศนคติและเกิดพฤติกรรมการยอมรับนั้น หมายถึงว่าสื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อการยอมรับนั่นเอง

สอดคล้องกับแนวความคิดของแคลปเปอร์ (Klapper, 1968) ได้อธิบายถึง บทบาทของสื่อที่มีต่อผู้รับข่าวสารว่า สื่อบุคคลเป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้เกิดผลต่อผู้รับ และยังคงกล่าวเพิ่มเติมได้อีกว่าสื่อบุคคลเป็นตัวสำคัญที่จะสกัดกั้นในสังคมนั้นๆ ให้ยอมรับหรือไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง และ ถ้าสื่อบุคคลที่เป็นผู้นำความคิดเห็นในเรื่องที่ต้องการเปลี่ยนแปลงด้วยแล้ว บทบาทของสื่อบุคคลจะมีความสำคัญอย่างยิ่ง นับว่าสื่อบุคคลเป็นรูปแบบที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และร่วมกันทำกิจกรรมได้ดีที่สุด จึงสรุปได้ว่า สื่อบุคคลเป็นตัวชี้ที่มีอิทธิพลต่อการทำให้ผู้รับยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และยอมรับร่วมมือปฏิบัติมากที่สุด (Elihu Katz and P.F Lazarsfeld, 1955:104)

Katz and Lazarsfeld (1955) กล่าวว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลมีผลต่อการทำให้ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และยอมรับที่จะให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ มากที่สุด ฉะนั้นสื่อบุคคลจึงมีความสำคัญมากกว่าสื่อมวลชนในชั้นจิตใจ ส่วนสื่อมวลชนจะมีความสำคัญกว่าในชั้นของการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง และอาจมีผลบ้าง ในการสร้างทัศนคติ ในเรื่องที่คุณคนยังไม่เคยรับรู้มาก่อน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ โรเจอร์ส และ ชูเมกเกอร์ (Rogers and Shoemaker) ที่กล่าวว่า ในกรณีที่ต้องการให้บุคคลใดๆ เกิดการยอมรับในข่าวสารที่เสนอออกไปหรือทำการสื่อสาร

ให้มีประสิทธิภาพที่สุดเพื่อให้มีการยอมรับข่าวสารนั้น ควรใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยการใช้สื่อบุคคลเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสาร สื่อบุคคลนั้นจะมีประโยชน์มากในกรณีที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับสารเกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับทัศนคติและพฤติกรรม

จากการวิจัยนี้จึงสรุปว่า การเปิดรับข่าวสารเป็นตัวแปรที่อธิบายการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมได้ดีที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไป ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างกันทางลักษณะทางประชากรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม ดังนั้นจึงควรพิจารณาถึงความแตกต่างทางลักษณะทางประชากรเหล่านี้ อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และ ระดับรายได้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วย เพื่อที่จะเลือกใช้ช่องทางหรือสื่อต่างๆ ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ประเภทของสื่อ ลักษณะ และ ความถี่ ได้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ต้องการให้ได้รับข้อมูล โดยควรจะมีมุ่งเน้นไปยังประชาชนทุกคน เช่น กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่จะฟังวิทยุโดยเฉพาะรายการเพลง ดังนั้นจึงควรเพิ่มเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม ทางวิทยุให้มากขึ้น ในกลุ่มผู้ใหญ่ มักใช้สื่อโทรทัศน์โดยเฉพาะรายการข่าว ดังนั้นจึงควรเพิ่มเนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคมในลักษณะของข่าวอาจเป็นการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ หรือ การแสดงความคิดเห็นของชาวบ้านเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม รวมถึงลักษณะทางประชากรด้าน เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ ในสื่อที่มีการเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกันนั้น ทำให้สามารถเสนอข่าวสารเหมือนกันได้ นอกจากนี้นโยบายจัดระเบียบสังคมนั้นเป็นเรื่องใหม่ การจะทำให้คนสนใจ อาจใช้วิธีสร้างกระแส การระดมสื่อทุกชนิดไปพร้อมๆ กัน โดยเนื้อหาเป็นเรื่องเดียวกัน นั่นคือ นโยบายจัดระเบียบสังคม

2. สื่อที่จะใช้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมไปสู่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ควรเน้นในการให้ข่าวสารผ่านทางสื่อมวลชนให้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โดยรวมแล้วประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมจากสื่อมวลชน จึงควรเพิ่มปริมาณในการเผยแพร่ให้มากขึ้น โดยเฉพาะในสื่อโทรทัศน์ เพราะผลการวิจัยพบว่า โทรทัศน์เป็นสื่อที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับข่าวสารมากที่สุด เนื่องจากคุณสมบัติของโทรทัศน์ที่ประชาชนสามารถเห็นทั้งภาพและได้ยินเสียงไปพร้อมๆ กัน ซึ่งอาจทำให้การรับข่าวสารชัดเจนขึ้น เมื่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีการรับข่าวสารเพิ่มขึ้นก็จะส่งผลให้มีความรู้และทัศนคติตลอดจนเกิดพฤติกรรม

3. ในการนำเสนอเนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมควรจะนำเสนอในลักษณะของการให้ประชาชนรับทราบถึงแนวทางการดำเนินงานอย่างชัดเจนว่านโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ดีต่อสังคมในการแก้ปัญหาในระดับชาติอย่างปัญหายาเสพติด มากกว่าการนำเสนอในรูปแบบของข่าว อีกทั้งการให้ข้อมูลข่าวสารในเชิงความรู้ สาระของนโยบาย อย่างที่สื่อปัจจุบันนี้เน้นหนักในการนำเสนอเพียงด้านเดียว ซึ่งอาจทำให้ประชาชนตอบสนองเพียงแค่ว่ารับข่าวสารเท่านั้น จึงควรแทรกการนำเสนอในแง่ของผลที่จะตามมาหากนโยบายนี้ประสบความสำเร็จ เพื่อกระตุ้นและสร้างความตระหนักให้เกิดกับประชาชน เป็นการสร้างความรู้สึกให้กับประชาชนว่าทุกคนมีส่วนผลักดันให้นโยบายการจัดระเบียบสังคมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้ประชาชนเหมือนเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาเสพติดของสังคมของตนให้หมดไป จึงทำให้ประชาชนพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมกับนโยบาย และกิจกรรมต่างๆ ของนโยบายเพิ่มมากขึ้น เพราะจากการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า ประเด็นการเคยเข้าร่วมกิจกรรมที่สนับสนุนนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีปริมาณน้อย

4. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ ทักษะคิด และการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมแล้วส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นจึงควรเพิ่มระดับความรู้ให้สูงขึ้น เนื่องจากความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ และการยอมรับ ถ้าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมเพิ่มขึ้น ก็จะส่งผลให้ทัศนคติเพิ่มขึ้น การยอมรับก็สูงขึ้นด้วย โดยการให้ข้อมูลข่าวสารเพิ่มมากขึ้น และเมื่อประชาชนมีทัศนคติที่ดีขึ้นแล้วก็ควรรักษาระดับทัศนคติให้ดีอยู่เสมอ นั่นคือควรมีการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอกย้ำและเตือนความทรงจำอยู่เสมอการให้ข้อมูลข่าวสารมากขึ้น ควรจัดในรูปแบบการสื่อสารสองทาง (Two – Way Symmetrical Communication, James Grunig) คือ ให้ประชาชนมีโอกาสสื่อสารกลับถึงความเห็นหรือแนวทางแก้ไขปัญหาสังคมหรือแนวทางการจัดระเบียบสังคม และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบสังคมด้วย เช่น ให้ประชาชนเป็นหูเป็นตา แทนมหาตมา โดยการแจ้งเบาะแสผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ จัดโครงการมอบรางวัลบุคคลดีเด่นที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและให้ผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสังคม

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างคือประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาประชาชนในจังหวัดอื่น ๆ ด้วย เนื่องจากนโยบายจัดระเบียบสังคมมี

ได้ดำเนินการในกรุงเทพมหานครเท่านั้น และนำผลมาเปรียบเทียบกับกลุ่มประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร

2. ควรมีการเก็บข้อมูลด้วยวิธีอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ละเอียดชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยอาจเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ เพื่อเจาะรายละเอียดในส่วนที่เป็นทัศนคติต่อนโยบายจัดระเบียบสังคมและการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม หรือความคิดเห็นต่างๆของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครจากกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องหลาย ๆกลุ่มในสังคม อาทิเช่น กลุ่มได้รับประโยชน์จากนโยบายจัดระเบียบสังคมหรือกลุ่มที่เสียประโยชน์จากนโยบายจัดระเบียบสังคม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ได้มากที่สุด

3. ควรมีการศึกษابัจจัยตัวอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถส่งผลถึงการยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคมที่เป็นตัวแปรหรือปัจจัยที่นอกเหนือจาก การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ โดยให้การศึกษาถึงตัวแปร ความพึงพอใจในข่าวสารนโยบายจัดระเบียบ และปัจจัยทางการสื่อสาร ว่ามีผลโดยตรงต่อประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมากน้อยแค่ไหน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนกวรรณ มณฑิราช. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมป่าไม้กับความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของเยาวชนในจังหวัดกาญจนบุรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขา

นิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ชัตติยา กรวรรณสูตร. ทศนคติ ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ. รายงานการวิจัยเสนอ

คณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2516.

จงจิต ศรีพรรณ. การสื่อสารมวลชน. เชียงใหม่: ศูนย์หนังสือเชียงใหม่, 2524.

จารุณี บุญนิพัทธ์. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความตระหนัก ทศนคติ และการมีส่วนร่วมเรื่องสิ่งแวดล้อม ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

จิตรา ธนสารเสนี. การสื่อสาร ความรู้ ทศนคติ และทักษะการปฏิเสธสิ่งเสพติด ของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

จุมพล รอดคำดี. สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ชนานันท์ คงธนาฤทธิ์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติ และการยอมรับการบริโภคสิ่งมีชีวิตที่ดัดต่อพันธุกรรม (GMOs) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ชนินทร์ ต่วนชะเอม. การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการ "รักไทยให้ถูกทาง" ของนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาลและเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ชวรัตน์ เชิดชัย. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร : บริษัท บพิธการพิมพ์, 2527.

ฐัฏฐนา แสงอร่าม. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ "โครงการน้ำประปาดื่มได้" ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมกรการบริโภคน้ำดื่ม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์ พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

ณัฐพรรณ ศรีมุข. การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมกรการยอมรับวิถีชีวิตตามหลักชีวิตจิต ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ดวงดา พิริยานนท์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติของประชาชนกับการยอมรับ การทิ้งมูลฝอยแยกประเภทในเขตทดลองโครงการรณรงค์การแยกประเภทมูลฝอย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์ พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ดาเนินทร์ กิจนิจิ. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวม พลังหารสองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ต้องฤดี ปุณณกันต์. การเปิดรับการสื่อสารกับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม ของประชาชนตามโครงการขยายฐานประชาธิปไตยสู่ปวงชน ศึกษาเฉพาะอำเภอ นครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

บัณสรลี ชาวลศิลป์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และการยอมรับการสร้างโรง ไฟฟ้าพลังงานความร้อนหินกรูด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการ ประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2542.

บุษบา ภูสกุล. การศึกษาพฤติกรรมกรการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ และกานมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอวัฒนานคร จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชา การประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

- ปกิจ พรหมายน. ความรู้และการปฏิบัติตนในการป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจรของ
 ผู้ขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 สังคมศาสตรมหาบัณฑิต (สิ่งแวดล้อม) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2540.
- ประภาพรรณ อุ๋นอบ. ผลของการโฆษณาโทรทัศน์เรื่อง "ดาวพิเศษ" ที่มีต่อพฤติกรรมกา
 รที่ชยะของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา
 การประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. การจัดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพ
 มหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- พัชนี เชยจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และถิรนนท์ อนุวัศศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์.
 กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอลโล่การพิมพ์ (1988) จำกัด, 2538.
- พรทิพย์ บุญนิพันธ์. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการไปใช้
 สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 17 พ.ย. 2539 ของนักศึกษา
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา
 การประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พีระนันท์ บุรณะโสภณ. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมี
 ส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพ
 มหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
 คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- เพ็ญจันทร์ สุทธิเชษฐกุล. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ
 และพฤติกรรมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่: ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการ
 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
 คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- มาลี ธรรมลิขิตกุล. วิจัยร่วมกับปัญหาเสพติด. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การค้ำคูณสภา,
 2533.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2534.
- รจิตลักษณ์ แสงอุไร. นิเทศศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: 2530.
- วิเชียร เกตุสิงห์. การวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2543.

วิทยา มณีสุธรรม. สสำรวจเหตุจูงใจในการเสพยาเสพติดและการบำบัดรักษา ความคิด
เห็นในการปราบปรามยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2523.

วิลาสินี วงศ์ประเสริฐ. การยอมรับการใช้หมวกนิรภัยของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สิ่งแวดล้อม)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.

วีระ เกศรักษ์. การยอมรับการใช้เข็มขัดนิรภัยของผู้ขับขี่รถยนต์ในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สิ่งแวดล้อม) บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.

ศศิวิมล ปาลศรี. การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ
พฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน
ราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

สนิ นัยวินิจ. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
กับความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่อง
กับ ธุรกิจการท่องเที่ยวของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดกาญจนบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

สิริกาญจน์ ปรับไต่อดใจโย. การเปิดรับข่าวสารการท่องเที่ยวกับการตัดสินใจเดินทาง
ท่องเที่ยวต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สุชา จันทร์อม. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

สุภัค ทรัพย์พันธ์. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความรู้กับการใช้เข็มขัดนิรภัยของ
ผู้ขับขี่รถยนต์ในเขตกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
(จิตวิทยาอุตสาหกรรม) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537.

สุภารักษ์ จุตระกุล. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วม
ในการทิ้งขยะแยกประเภท เพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ของ
ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการ
ประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2536.

- สุมาลี ตั้งจิตต์ศิลป์. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสื่อเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำ กับ ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำของ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา การประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร, ดร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุริรัตน์ ทองอินทร์. การนำเสนอเนื้อหาการจัดระเบียบสังคมในหนังสือพิมพ์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2544.
- อลิสสา วีระพัฒนกุล. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และการปฏิบัติตาม จรรยาของผู้ขับซึ่รถยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาบัณฑิตภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- อัจฉราภรณ์ สามีภักดิ์. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และการมีส่วนร่วม ส่งเสริมการปกครองระบบประชาธิปไตยของเยาวชนทั้งในระบบ/นอกระบบการ ศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- อุทัยวรรณ โกศลวัฒน์. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และการมี ส่วนร่วมในการแก้ปัญหาหน้าเสี่ยในโครงการนำบัตน้ำเสี่ยของผู้บริหารธุรกิจและ เจ้าของสถานประกอบการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา การประชาสัมพันธ์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ภาษาอังกฤษ

- Allport, Gordon W. "Attitude". Reading in Attitude Theory and Measurement. Edited by Martin Fishbein. New York: John Willey and Son, 1967.
- Atkin, Charles K. "Instrumental Utilities and Information Seeking". **New Model for mass Communication Research**, ed. Peter Clarke ; Bererly Hill : SAGE Publication, 1973.
- Berlo, David K. **The Process of Communication: An Introduction to Theory and practice**. New York: Holt Rinehart and Winston, 1960.
- Bloom, Benjamin S. **Taxonomy of Educational Objectives (Cognitive Domain)**. New York : David McKay, 1967.
- DeFluer Melvin L. **Theories of Mass Communication**. New York: David Mckay, 1970.
- Fishbein, Martin. **Theory and Measurement**. New York : John Wiley, 1976.
- Gardner, Lindzey and Elliot, Arson. **The Handbook of Social Psychology**. 3rd. New York : Addison Wesley Publishing Co., 1969.
- Good, Carter V. **Dictionary of Education**. New York: McGraw – Hill Book Company, 1973
- Katz, Daniel. " The Functional Approach to the Study of Attitudes ", **Public Opinion Quarterly**. 24 (summer, 1960).
- Katz, Elihu and Lazarfeld, Paul F. **Personal Influence: The Part Played by People in the Flow of Communication**. New York: The Free Press, A Decision of MacMillian, 1955.
- Klapper, Joseph T. **The Effect of Mass Communication**. New York : The Free Press, 1960.
- Lazarsfeld, P.F. and Menzel, H. **Mass Media and Personal Influence**. In Wilbur Schramn (ed). **The Science of Human Communication**. New York : Basic Book, 1968.
- Likert, Rrensis. **New Patterns of Management**. New York: McGraw – Hill Book Company, 1961.
- McCombs, Maxwell E. and Becker, Lee B. **Using Mass Communication**. New Jersey : Prince - Hall, 1979.
- Norman, Mun L. **Introduction to Psychology**. Boston: Houhton Mufflin, 1971.
- Rogers, Everett M. and F. Floyed Shoemaker. **Communication of Innovations: A Cross Cultural Approach**. New York : The Free Press, 1971.

Uphoff, Norman. **Factors Participation in Project: Formulation, Design and Operation.**

Paper Prepared for Second Annual Agricultural Sector Symposium, Washington D.C., January 5 – 9, 1981.

Zimbardo, Philip and Ebbesen, Ebbe B. **Influencing Attitudes and Changing Behavior :**

A Basic to Introduction Relevance Methodology, Theory, and Applications.

Reading, Massachusetts: Addison - Wesley Publishing, 1970.

Zimbardo, Philip and Ebbesen, Ebbe B. and Maslach Christina. **Influencing Attitudes**

and Changing Behavior. London: Addison - Wesley Publishing, 1977.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “ การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และการยอมรับนโยบาย
จัดระเบียบสังคม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ”

แบบสอบถามชุดนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัย ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในระดับ
ปริญญาโท สาขาניתศศาสตร์พัฒนาการ คณะניתศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงใคร่ขอความ
กรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้

โปรดใส่เครื่องหมาย ลงใน ( ) และกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงที่เกี่ยวข้อง
กับตัวท่าน

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ( ) 1 ชาย ( ) 2 หญิง
2. อายุ .....ปี
3. สถานภาพสมรส
( ) 1 โสด ( ) 2 สมรส
4. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด
( ) 1 ไม่ได้ศึกษา ( ) 2 ประถมศึกษา
( ) 3 ม.1-ม.3 หรือเทียบเท่า ( ) 4 ม.4-ม.6/ปวช. หรือเทียบเท่า
( ) 5 อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า ( ) 6 ปริญญาตรี
( ) 7 สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ
( ) 1 นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา ( ) 2 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
( ) 3 พนักงานบริษัทเอกชน ( ) 4 เจ้าของกิจการ / ค้าขาย ( ) 5 แม่บ้าน
( ) 6ว่างงาน ( ) 7 อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. รายได้ต่อเดือน
( ) 1 ไม่เกิน 5,000 บาท ( ) 2 5,001 - 10,000 บาท ( ) 3 10,001 - 20,000 บาท
( ) 4 20,001 - 30,000 บาท ( ) 5 30,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 : การเปิดรับข่าวสาร

ก. การเปิดรับข่าวสารทั่วไป

1. **สื่อมวลชน** ท่านชม/ฟัง/อ่าน เรื่องต่างๆไป จากสื่อเหล่านี้หรือไม่ และบ่อยเพียงใด (ต่อเดือน)

สื่อมวลชน	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	บ่อย (5-6 ครั้ง ต่อ เดือน)	พอสมควร (3-4 ครั้ง ต่อ เดือน)	นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง ต่อ เดือน)	ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ ไม่อ่าน)
โทรทัศน์					
วิทยุ					
หนังสือพิมพ์					
นิตยสาร					

ระยะเวลาที่ท่าน ชม/ฟัง/อ่าน เรื่องต่างๆไป ในแต่ละครั้ง นานเท่าใด

สื่อมวลชน	มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	มาก (ประมาณ 31- 60 นาที)	ปานกลาง (ประมาณ 11- 30 นาที)	น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ ไม่อ่าน)
โทรทัศน์					
วิทยุ					
หนังสือพิมพ์					
นิตยสาร					

2. **สื่อบุคคล** ท่านพูดคุยเรื่องต่างๆไปกับบุคคลเหล่านี้หรือไม่ และบ่อยเพียงใด (ต่อสัปดาห์)

สื่อบุคคล	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	บ่อย (5-6 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)	พอสมควร (3-4 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)	นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)	ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)
สามี/ภรรยา/ คนรัก					
บุคคล ในครอบครัว					
เครือ ญาติ					
นายจ้าง/ ลูกจ้าง					
เพื่อนร่วมงาน/ ร่วมสถาบัน					

ระยะเวลาที่ท่านพูดคุยเรื่องต่างๆไปในแต่ละครั้ง นานเท่าใด

สื่อบุคคล	มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	มาก (ประมาณ 31 – 60 นาที)	ปานกลาง (ประมาณ 11 – 30 นาที)	น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)
สามี / ภรรยา / คนรัก					
บุคคล ในครอบครัว					
ครู ญาติ					
นายจ้าง / ลูกจ้าง					
เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน					

ข. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม

3. สื่อมวลชน ท่านได้ ชม / ฟัง / อ่าน ข่าวสารเกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อเหล่านี้หรือไม่ และบ่อยเพียงใด (ต่อเดือน)

สื่อมวลชน	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	บ่อย (5 – 6 ครั้ง ต่อ เดือน)	พอสมควร (3 – 4 ครั้ง ต่อ เดือน)	นาน ๆ ครั้ง (1 – 2 ครั้ง ต่อ เดือน)	ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ ไม่อ่าน)
โทรทัศน์					
วิทยุ					
หนังสือพิมพ์					
นิตยสาร					

ระยะเวลาที่ท่านได้ ชม / ฟัง / อ่าน ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมในแต่ละครั้ง นานเท่าใด

สื่อมวลชน	มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	มาก (ประมาณ 31 – 60 นาที)	ปานกลาง (ประมาณ 11 – 30 นาที)	น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	ไม่เคยเลย (ไม่ชม/ไม่ฟัง/ ไม่อ่าน)
โทรทัศน์					
วิทยุ					
หนังสือพิมพ์					
นิตยสาร					

4. สื่อบุคคล ท่านพูดคุยเกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม กับบุคคลเหล่านี้หรือไม่ เพียงใด (ต่อสัปดาห์)

สื่อบุคคล	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	บ่อย (5-6 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)	พอสมควร (3-4 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)	นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง ต่อ สัปดาห์)	ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)
สามี / ภรรยา / คนรัก					
บุคคล ในครอบครัว					
เครือ ญาติ					
นายจ้าง / ลูกจ้าง					
เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน					

ระยะเวลาที่ท่านพูดคุยเกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม ในแต่ละครั้ง นานเท่าใด

สื่อบุคคล	มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	มาก (ประมาณ 31- 60 นาที)	ปานกลาง (ประมาณ 11- 30 นาที)	น้อย (น้อยกว่า 10 นาที)	ไม่เคยเลย (ไม่พูดคุย)
สามี / ภรรยา / คนรัก					
บุคคล ในครอบครัว					
เครือ ญาติ					
นายจ้าง / ลูกจ้าง					
เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน					

5. ท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม จากสื่อใดมากที่สุด

( ) 1 โทรทัศน์	( ) 2 วิทยุ	( ) 3 หนังสือพิมพ์
( ) 4 นิตยสาร	( ) 5 สามี / ภรรยา / คนรัก	( ) 6 บุคคลในครอบครัว
( ) 7 เครือญาติ	( ) 8 นายจ้าง / ลูกจ้าง	( ) 9 เพื่อนร่วมงาน / ร่วมสถาบัน

ส่วนที่ 3: ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

(กรุณาเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว)

1. นโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่บุคคลในข้อใดเป็นผู้รับผิดชอบ

( )1 ดร.กษมา วรวรรม ณ อรุณยา	( )2 ร.ต.อ.ปรีชัช เปี่ยมสมบูรณ์
( )3 พล.ต.ไตรรงค์ อินทรทัต	( )4 พ.ต.อ.พูลทรัพย์ ประเสริฐศักดิ์
2. นโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นแผนยุทธศาสตร์หนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการจัดปัญหาพื้นฐานใดในสังคม

( )1 ปัญหาอาชญากรรม	( )2 ปัญหาสิ่งแวดล้อม
( )3 ปัญหาสุขภาพจิต	( )4 ปัญหาทางเศรษฐกิจ
3. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ใช่สาระสำคัญของนโยบายจัดระเบียบสังคมที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ-สถานบันเทิง

( )1 การเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับอายุของผู้ใช้บริการ
( )2 การให้สถานบริการเปิด - ปิดตามเวลาที่กำหนด
( )3 การงดขายสุราในร้าน
( )4 การควบคุมมิให้มีการแสดงลามก หรืออนาจาร
4. นโยบายจัดระเบียบสังคม เป็นการบังคับกฎหมายให้เข้มงวดขึ้น นั่นคือ พ.ร.บ.สถานบริการ ปี พ.ศ. ใด

( )1 2506	( )2 2507
( )3 2508	( )4 2509
5. นโยบายจัดระเบียบสังคมเกิดขึ้นเพื่อรองรับกับบุคคลกลุ่มใดเป็นสำคัญ

( )1 ผู้ประกอบการสถานบริการ	( )2 เด็กและเยาวชน
( )3 ประชาชนทั่วไป	( )4 ประชาชนที่ชอบเที่ยวเวลากลางคืน
6. ท่านทราบหรือไม่ว่าอายุที่ถูกจำกัดในการห้ามเข้าสถานบริการ คือเท่าใด

( )1 ต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์	( )2 ต่ำกว่า 16 ปีบริบูรณ์
( )3 ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์	( )4 ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
7. กลุ่มสถานบันเทิง สถานบริการ ผับและบาร์ จะต้องปิดทำการในเวลา

( )1 02.00 น.	( )2 01.00 น.
( )3 24.00 น.	( )4 04.00 น.
8. สถานบริการ - สถานบันเทิงที่ฝ่าฝืน ทางเจ้าหน้าที่จะใช้อำนาจตามกฎหมายสั่งให้พักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งหยุด กี่วัน

( )1 25 วัน	( )2 30 วัน
( )3 35 วัน	( )4 40 วัน
9. นโยบายจัดระเบียบสังคมเกิดขึ้นในรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีท่านใด

( )1 ฯพณฯ ท่านนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร
( )2 ฯพณฯ ท่านนายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย
( )3 ฯพณฯ ท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
( )4 ฯพณฯ ท่านนายกรัฐมนตรี บรรหาร ศิลปอาชา

10. ถ้าต้องการแสดงการสนับสนุนและเห็นด้วยในแบบที่สงบและสันติ สามารถกระทำได้ด้วยวิธีใด

- ( ) 1 ตีศรีบบิ้นขาว   ( ) 2 ตีคดอกไม้ขาว
( ) 3 ตีศรีบบิ้นเหลือง   ( ) 4 ตีคดอกไม้เหลือง

ส่วนที่ 4 : ทักษะคติเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ทัศนคติ / ความเชื่อที่ท่านมี ต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม	ระดับของความเห็นด้วย				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1. ท่านเชื่อว่านโยบายนี้จะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ได้					
2. ท่านคิดว่านโยบายนี้มีความจำเป็นมากในสังคมไทยในขณะนี้					
3. นโยบายนี้มีความเข้มงวดเหมาะสมแล้ว					
4. ควรมีการสนับสนุนนโยบายนี้อย่างต่อเนื่อง					
5. นโยบายมีความเหมาะสมแล้วที่กำหนดให้สถานบริการ และสถานบันเทิง ปิดเวลา 02.00 น					
6. ควรมีการดำเนินคดีแก่ผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืน ในชั้นเด็ดขาด					
7. เพื่อให้ปัญหาสังคมลดลง เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีชีวิตที่ดีขึ้น เราควรหันมาร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบาย / ซึ่งนโยบายเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อสังคม ในการลดปัญหาต่างๆ					
8. เป็นเพียงนโยบายในอุดมคติ แต่ไม่สามารถนำมากระทำได้จริงในทางปฏิบัติ					
9. การห้ามผู้ที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี เข้าสถานบริการ และสถานบันเทิงเป็นการเข้มงวดเกินไป					
10. การจัดระเบียบสังคมจะส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวม เช่น การจ้างงาน การท่องเที่ยว ฯลฯ					
11. การจัดระเบียบสังคมเป็นเพียงการสร้างภาพของนักการเมือง					
12. นโยบายนี้เป็นไปไม่ได้ถ้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่เข้มงวด ควบคุมเวลาปิดสถานบริการ และไม่ตรวจอายุผู้เข้าไปใช้บริการ					

ทัศนคติ / ความเชื่อที่ท่านมี ต่อนโยบายจัดระเบียบสังคม	ระดับของความเห็นด้วย				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
13. นโยบายนี้เป็นเพียงแฟชั่นหนึ่งเท่านั้นที่คนในสังคมจะ ตื่นตัว และปฏิบัติในระยะหนึ่ง					
14. ควรมีการขยาย - ผักผ่อน เวลาปิดสถานบริการเป็น 04.00 น.					

ส่วนที่ 5 : การยอมรับนโยบายจัดระเบียบสังคม

ท่านเห็นด้วย และสนับสนุน / ท่านเคยกระทำสิ่งต่อไปนี้หรือไม่	ระดับของการยอมรับ				
	เป็น ประจำ / มากที่สุด	บ่อย ครั้ง / มาก	บางครั้ง / ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย / น้อยที่สุด
1. ท่านเคยให้คำแนะนำและให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่ เกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมกับคนใกล้ชิดและเพื่อน ฝูง					
2. ท่านเคยให้เบาะแสเกี่ยวกับ สถานบริการ และสถาน บันเทิงที่เปิดเกินเวลา 02.00 น.					
3. ท่านเคยให้เบาะแสเกี่ยวกับ สถานที่ต่างๆ ที่ขายเหล้า และบุหรี่ให้แก่เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี					
4. ท่านเคยให้เบาะแสเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย และการเสพยา เสพติดในสถานบริการ / สถานบันเทิง					
5. ท่านเคยคิดริบป็นขามเพื่อแสดงการสนับสนุน					
6. ปัจจุบันท่านงดเที่ยวหลังเวลา 02.00 น.					
7. ท่านยินดีให้ความร่วมมือในทุกรูปแบบที่เกี่ยวกับ นโยบายนี้กับองค์กรและหน่วยงานต่างๆ					
8. ท่านติดตามเรื่องราวการจัดระเบียบสังคมอยู่เสมอ					
9. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมที่สนับสนุนการจัดระเบียบ สังคม					
10. ท่านอยากให้กำลังใจแก่ผู้ที่กำหนดและดำเนินการจัด ระเบียบสังคม					
11. ท่านเห็นด้วยกับนโยบายจัดระเบียบสังคม และปฏิบัติ ตนให้สอดคล้องกับแนวนโยบาย					

◀ ขอขอบพระคุณทุกท่าน ▶

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวศรันยา จิตชัยโกคา เกิดเมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2522 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในปี พ.ศ. 2542 จากหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตรพัฒนการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย